

1969 மார்ச் 22]

(6) 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு.

(அ) கோரிக்கை எண் 8—அ. பால் வழங்கு திட்டங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் 8—அ. பால் வழங்கு திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,51,71,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE : Mr. Speaker, Sir, to discuss policy and to point out the need to open more milk kiosks in the City of Madras I move the following cut Motion :—

“That the allotment of Rs. 3,51,71,000 under Demand No. 8-A Milk Supply Schemes be reduced by Rs. 100 ”

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் பால் வழங்கு திட்டத்தை அரசாங்கம் விஸ்தரிக்கத் தவறியதுபற்றி விவாதிக்க.

I move the following cut motion :—

“That the allotment of Rs. 3,51,71,000 under Demand No. 8.—A. Milk Supply Schemes be reduced by Rs. 100 ”

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, பால் வழங்கும் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு ரிபேட் (மானியம்) லிட்டர் பாலுக்கு 10 பைசா தரவேண்டுமென விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 8—அ. பால் வழங்கு திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,51,71,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்கிற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. பி. வேலுசாமி : தலைவரவர்களே, கால்நடைகள் மேம்பாடு அடைவது சம்பந்தமாக விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 8—அ. பால் வழங்கு திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,51,71,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்கிற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை, முன்மொழிகிறேன்.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 46—அரசு வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு (உணவு).

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“கோரிக்கை எண் 46—அரசு வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு (உணவு)—என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,14,36,48,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy and to point out the wastage of large sums of money in Government Trading of foodgrains I move the following Cut Motion :—

“That the allotment of Rs. 1,14,36,48,800 under Demand No. 46—Capital Outlay on Schemes of Government Trading (food)—be reduced by Rs. 100 ”.

[1969 மார்ச் 22]

திரு. பி. வேலுசாமி : தலைவரவர்களே, உணவுப் பொருள் வர்த்தகத்தை அரசு ஏற்று நடத்த, என்பது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 46—அரசு வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு (உணவு) என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,14,36,48,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்கிற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, புஞ்சை நிலப் பயிர்களான பருத்தி வத்தல், மல்லி, நிலக்கடலை ஆகியவைகளை அரசாங்கமே வாங்குவது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 46—அரசு வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு (உணவு) என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,14,36,48,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்கிற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU T. MARTIN : Sir, to discuss the failure to extend one-rupee-a-measure scheme to famine affected areas in the State, I move the following Cut Motion :

“That the allotment of Rs. 1,14,36,48,800 under Demand No. 46—Capital Outlay on Schemes of Government Trading (Food) be reduced by Rs. 100 .”

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவரவர்களே, மதுரை நகரைச் சுற்றியுள்ள 5 மைல் பிரதேசத்தில் இருக்கும் ஊர்களுக்கு குடும்பக் கார்டு மூலம் மலிவு தானியம் விநியோகிக்கப்பட வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்த—

“கோரிக்கை எண் 46—அரசு வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு (உணவு) என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,14,36,48,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் மிக முக்கியமான பிரச்சினைகள் குறித்து இரு மானியக் கோரிக்கைகளை அவை முன் வைத்திருக்கிறோம். என்னுடைய உரையை அச்சிட்டு இங்கே வழங்கியிருக்கின்றேன். கனம் அங்கத்தினர்களுடைய பொன்னான நேரத்தை நான் எடுத்துக்கொள்ளாமல், அவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களையும், ஆலோசனைகளையும் தெரிவித்த பிறகு, அதன் பிறகு முடிவான என்னுடைய உரையைக் கடைசியில் நிகழ்த்தலாம் என்று இந்த அளவோடு நான் நிறுத்திக்கொள்கிறேன். என்னுடைய உரையை நான் பேசியதாகச் சட்டமன்ற நடவடிக்கையில் குறிப்பேற்றிக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மிக முக்கியமான இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே எங்கள் கட்சியின் பெயரால் கொண்டுவந்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து ஓரிக் கருத்துக்களை இந்த அவையின் முன் வைப்பதற்கு விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக, இன்று இருக்கிற உணவு நெருக்கடி நிலையை ராஜ்யத் திலே எல்லோரும் உற்று கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக, மழை பொய்த்ததன் காரணமாக இன்று

1969 மார்ச் 22]

[திரு. ஆர். பொன்னி : ப நாடார்]

பல மாவட்டங்களிலும் வரட்சி நிலைமை உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது. பொதுவாக, தமிழ்நாடு ஒரு உபரி மாநிலமாக இல்லாமலும், பற்றுக்குறை மாநிலமாக இல்லாமலும், மார்ஜினல் சர்ப்ளஸ் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு மாநிலமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இன்று இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே நமக்குப் பெரும் உணவு நெருக்கடி ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று பொது மக்களில் பலரும் ஐயப்பாடு கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதாக இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

குறிப்பாக, நமது மத்திய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் அண்மையில், தமிழ்நாட்டுக்கு விஜயம் செய்தபோது, நமது உணவு நிலைமையைப் பற்றி நல்ல முறையிலே எடுத்துச் சொல்லி ஒரு இலட்சம் டன் உணவுப் பொருள்களை உடனடியாகத் தர வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை அரசாங்கம் விரைந்திருக்கிறது. அதற்குச் சாதகமான சூழ்நிலையும் உருவாகி இருக்கிறது என்று இந்த அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலே நாம் பார்க்கின்றபோது இந்த தேசத்திலே மக்களுக்கு உணவு அளிப்பதை விட சிறப்பான ஒரு காரியத்தை அரசாங்கத்தால் செய்ய முடியாது. ஆனாலும், உணவு விநியோகத்திலே பல கஷ்டங்களும், துன்பங்களும், இன்னல்களும் இருக்கின்றன என்று சொன்னாலும், அது மிகையாகாது.

பல பகுதிகளிலும் இன்று விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கம் முற்பட்டாலும் அதற்கு மேலே இன்றைக்கு விலைவாசி விஷயம் போல் ஏறுவதை நாம் பார்க்கின்றோம். பட்டணத்திலே இன்று பார்த்தால் வெளிச் சந்தையிலே அரிசி விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்று எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஒருவேளை அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்து அதை மறுத்தாலும் நிலைமையைப் புரிந்துகொண்டவர்கள், நிலைமையைத் தெரிந்தவர்கள் வெளிச் சந்தையிலே அதிகமான விலையிலே விற்கப்படுகிறது என்று ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஒவ்வொரு பகுதியிலும் வெளிச் சந்தையிலே அதிகமான விலையில் அரிசிக் கிடைக்கின்ற காரணத்தாலேதான் பட்டணத்திலே இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன என்று நான் நினைக்கிறேன். பல பத்திரிகைகளிலே இந்த வெளிச் சந்தையிலே அரிசி எப்படி விற்பனை செய்யப்படுகிறது என்று பட்ட போட்டு, ஆனந்த விகடன் பத்திரிகையிலே வந்ததையும், பல அங்கத்தினர்கள் படித்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். இதே நிலைமை தான் என்னை மாவட்டங்களிலும் உள்ளது. அருள்சூர்நது இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்பதற்காக இதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்சினைகளைப் போக்க விரைவிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதைக் கட்டிக் கண்ணாட்டத்தோடு மத்திய அரசாங்கத்தின் மீது பழி சொல்லாமல், நம் எல்லோருக்கும் இந்த தேசத்திலே இருக்கிற, அதிலும் குறிப்பாக தமிழ் மக்களுக்கு உணவு வழங்கக்கூடிய தார்மிகக் கடமை இருக்கிறது என்ற அடிப்படை உணர்வோடு நாம் இந்தப் பிரச்சினையை அணுகவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன்.

அடுத்து, ஒரு விஷயம் கூறவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். இந்த உணவு மண்டலங்களை மறு முறையும் கொண்டுவர வேண்டுமென்று விவாதிக்கப்பட்டு வருகிறது. தமிழ்நாடு ஒரு தன் உணவு மண்டலத்திலிருந்து தான் சாஸ்சி சிறந்ததாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதிலும் மூன்று ராஜ்யங்களைச் சேர்ந்த உணவு மண்டலமாக இருந்தால் இன்றுள்ள உணவு நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதற்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும் என்று கருதி, அந்த மாதிரி கொள்கையை நாம் மறு முறையும் பரிசீலிக்கக் கூடாது என்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முன்பு உணவு மண்டலப் பிராந்தியம் இருந்தது, தென் பிராந்திய உணவு மண்டலம் இருந்தது. அதை மறுமுறையும் கொண்டுவர வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அண்டையிலும் உணவு நிலைமை கவலைக்கிடமாக இருக்கும்போது அவர்களோடு நாம் சேர்ந்து விட்டால் நமக்கும் கஷ்டம் வரும். பிற மாநிலங்களுக்கு உதவக் கூடாது என்ற வாதத்தோடு வரவில்லை. எந்தக் காரணத்தை ஒட்டியும் உணவு மண்டலத்தைக் கொண்டுவரக் கூடாது என்று சொல்கிறேன்.

[1966 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள், நான் குறுக்கிடுவதைத் தவறாக எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதைப் பற்றி மற்றவர்களும் பேசாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக திட்டவாட்டமாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுடைய கருத்தைத்தான் அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் உறுதியாக இருக்கிறது. அந்தத் தென் மண்டலங்களை வைத்திருந்தால் மற்றக் கடத்துக்குக் கூட வழி ஏற்படும் என்று அரசு கருதுவதாலே அதில் உறுதியாக இருக்கிறது. அதே கருத்தை இவர்கள் தெரிவித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மற்றவர்கள் அதைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தக் கூடாது என்பதற்காகத் திட்டவாட்டமாகச் சொல்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அமைச்சர் அவர்கள் தந்த விளக்கத்திற்காக மட்டில்லா மகிழ்ச்சி உடையவனாக இருக்கிறேன். நான் மகிழ்ச்சியோடு அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தக் கொள்முதல் பற்றி ஓரிரு கருத்துக்கள்கூறுவது எனது கடமை என்றே கருதுகிறேன். இந்த அரசாங்கம் “tapping the rich and patting the poor” என்ற, கொள்முதல் கொள்கையை முன்பே விளக்கிக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்று பல மாவட்டங்களிலும் வறட்சி நிலைமை ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. சிறு நிலச் சுவாந்தாரர்களுக்கு அதிலே கஷ்டங்கள் இருந்துகொண்டே இருக்கின்றன. இன்று இருக்கிற வரிக் கொள்கையின் காரணமாக உரத்திற்கு விலை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை எல்லாம் உணர்ந்து இந்தக் கொள்முதலை அதிகத் தீவிரப்படுத்த வேண்டாம். ஆனால், நாட்டிலே இருக்கிற பற்றாக்குறையை உணர்ந்து தாராளமாக, அதுவும் ஏராளமாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் நல்லெண்ணத்தோடு, நல்ல மனதோடு அரசாங்கத்திற்கு போதிய அளவுக்குக் கொடுப்பதற்குத் தயங்க வேண்டிய தேவை இல்லை. ஆனால் இரண்டு ஏக்கர் அல்லது ஐந்து ஏக்கருக்குக் கீழாக நிலம் வைத்து இருக்கின்றவர்கள் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால், அவர்களுக்கு எந்த விதமான தொல்லையும் அரசாங்கத்திலிருந்து இந்தக் கொள்முதல் அதிகாரிகளின் மூலம் ஏற்படக் கூடாது என்று மட்டும்தான் நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் இன்று அரசாங்கத் தரப்பிலே கொடுத்த புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தேன். பார்த்தபொழுது சுமார் 44 இலட்சத்திற்கு மேலான ஏக்கர் நிலங்களில் இந்த நெல் சாகுபடி செய்யதாக அந்த அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே ஒவ்வொரு ஏக்கருக்குத்தான் இப்பொழுது விதி விலக்கு கிடைத்திருக்கிறது. இரண்டு ஏக்கர் அல்லது மூன்று ஏக்கர் வரை விதி விலக்கு கொடுக்க முடியுமா என்று ஆலோசிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்றே கருதுகிறேன். மூன்று ஏக்கர் வரை விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று நாம் கொள்கை வகுத்தால் சிறப்பாக இருக்குமென்று அவர்கள் வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். நான் ஒரு ஆலோசனை கூறுவதற்கு முற்படுகிறேன். அதாவது இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்வதற்கு விதி விலக்கு அளிக்க முடியுமா என்பதை இந்த அரசாங்கம் ஆழ்ந்து பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கொள்முதல் விலைகளைப் பற்றி இங்கு எடுத்துக் கூற வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். முதல் தரத்திற்கு ரூ. 43-ம், நடுத்தரத்திற்கு ரூ. 45-ம் பைன் வெரைட்டிக்கு ரூ. 48-ம் என்று கொள்முதல் விலையாக மே 1967-லே நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விலையைத் தான் இன்று அரசாங்கம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த விலையையானது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்று இங்கு அல்ல, பராமு

1969 மார்ச் 22] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

மன்ற உறுப்பினர்கள் கூட, இப்பொழுது கொள்முதல் விலை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது, அதை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்லியுள்ளதை நான் பத்திரிகையிலே படித்தேன். இது நியாயமான ஒரு கருத்து என்று கருதுகிறேன். சாதாரணமாக அதிகமாக உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு அது அதிக இலாபம் கொடுப்பதாக இருந்தாலும் நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு அது ஒரு வரப்பிரசாதமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அது கொடுக்க இயலாது, அது கஷ்டமாக இருக்கிறது, இப்பொழுதே அரசாங்கம் 8.79 கோடி ரூபாய் இந்த உணவு மானிய அடிப்படையிலே செலவழிக்கப்போகிறது. அதைக் கூட்டிக் கொடுத்தால் இன்னும் விலைவாசி உயர்ந்துவிடும் என்ற வாதங்களை எல்லாம் இந்த அறிக்கையிலே அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்று இருக்கிற தன்மையிலே இந்தக் கொள்முதல் விலை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. வெளி மார்க்கெட்டிலே இருக்கிற விலையை நாம் பார்க்கின்றபோது இது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஒரு வேளை, மலிவாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நாம் திட்டமிட்டிருந்தாலும் இந்த “ஹாண்ட்லிங் சார்ஜஸ்” என்ற நிலைமையிலே நாம் அதிகமான பணத்தைச் செலவழிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. “ஹாண்ட்லிங் சார்ஜஸ்” என்ற முறையிலே சிக்கனமாக நடவடிக்கை மேற்கொண்டால் இந்த இனத்திலே நமக்கு அதிகமாகச் செய்ய முடியும் என்ற கருத்தினை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஒரு கருத்து, இந்த படி அரிசித் திட்டம், படி அரிசித் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று எல்லாப் பகுதியிலிருந்தும் எல்லா மக்களும் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். படி அரிசித் திட்டத்தை இன்று குறிப்பாக பஞ்ச நிலைமையில் இருக்கிற பகுதி களிலெல்லாம் உடனடியாக விஸ்தரிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். “தனி ஒரு மனிதனுக்கு உணவில்லையெனில் ஜெகத்தினை அழித்திருவோம்” என்றெல்லாம் நாம் முன்பு பல முறை கூறி இருக்கிறோம் வெளியிலே. ஆனால், இந்த உணவு நெருக்கடி இருக்கிற இந்த சந்தர்ப்பத்திலே படி அரிசித் திட்டத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நிதி நிலை அனுமதித்தால் அதை விஸ்தரிக்கலாம் என்று ஒருவேளை சொன்னாலும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே அதை விஸ்தரிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும், கடுமையான வறட்சி இருக்கிற காரணத்தினால் மக்களுக்கு இலாபமான விலையிலே கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதியில் இருக்கிற ஓரிரு காரியங்களைப் பற்றி மட்டும் சுருக்கமாகச் சொல்லிவிடலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

தேர்தல் காலத்தில் எங்கள் ஜில்லாவில், அதிலும் குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியில் ஷாஜி ஃபளவர் மில்—ரைஸ் மில்லும் சேர்ந்தது, அங்கிருக்கிற மேற்புரம் பஞ்சாயத்து சேர்மன் உறவினர் மனைவியின் பெயரால் என்று நினைக்கிறேன், அவர்களின் பெயரால் அந்த மில்லுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மில் இருப்பது கேரளா பார்டர், அதாவது அங்கு இருக்கிற செக் போஸ்ட்டுக்குள் 1½ மைலுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது. விவவங்கோடு தாலுகாவில் இந்த லைசென்ஸ் முறை வழங்குவது உண்டா என்று கேட்டதற்கு, அப்பொழுது உணவு அமைச்சராக இருந்த நமது மதியழகன் அவர்கள் மேலும் கொடுப்பதற்கில்லை என்று கூறினார்கள் இந்த மன்றத்தில். ஆனால், அதற்கு மாறாக, ஒரு நபருக்கு பாராளுமன்ற இடைத் தேர்தல் காலத்தில் அனுமதி வழங்கப் பெற்றிருக்கிறது. அது விரும்பத்தக்க முறை அல்ல என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். அதற்கு முன்னதாக பல வருஷங்களாக பலரும் மனுக்கள்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1969 மார்ச் 22]

போட்டிருந்தும், அவர்களுடைய மனுக்களை சாதகமான முறையில் பரிசீலிக்கவில்லை. தங்கள் கட்சிக்கு அனுசூலமாக இருந்தார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அவர்களுக்கு லேசென்ஸ் வழங்கப்பெற்றிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டினை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூற விரும்புகின்றேன்.

இன்னொரு விஷயம். கூட்டுறவு சங்கத்திலிருந்து கடைகளைப் பிரித்து தனியாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலும், குறிப்பாக விளவங்கோடு தாலுகாவில் தேவில ராஜ் என்ற பஞ்சாயத்துத் தலைவர் சகோதரர் ஆனந்தராஜ் என்பவருக்கு ஒரு லேசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே லேசென்ஸ் கிடையாது. ஒரு தனியாருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர் கழிந்த தேர்தலில் கூட்டணிக்காக பாடுபட்டார் என்ற காரணத்திற்காக அவருக்கு....அவர் ஒரு மாணவர்,...பி.ஏ. வகுப்பில் இருக்கிறார், அவருடைய பெயரால் லேசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது விரும்பத்தக்கது அல்ல, இது வெறுக்கத்தக்கது என்று சொல்லி, இந்தக் குற்றச்சாட்டினை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். லேசென்ஸ் வழங்கப்பட்டதற்கு அவர்கள் லேசென்ஸ் பீஸ் கட்டவில்லை. அவர்கள் கட்டியதற்கான செலாக்டே, ரசீதோ இல்லை. ஜீனி விநியோகம் செய்யவேண்டுமென்றால் ரூ. 100 பொலிவிட செய்யவேண்டும். உணவு விநியோகம் செய்யவேண்டுமென்றால் ரூ. 200 பொலிவிட கட்ட வேண்டும். ரூ. 10 லேசென்ஸ் கட்டணம் கட்ட வேண்டும், அரிசி, நெல் எடுக்க வேண்டுமென்றால், வீட் அண்டு அதர் பராக்ஸுக்கு ரூ. 10 கட்டணம் கட்டி லேசென்ஸ் பெற வேண்டும். மமாதிரி எந்தவித நியாயமும் இல்லாமல், தகுதி இல்லாத ஒருவருக்கு கூட்டுறவு சங்கத்திலிருந்து பிரித்து, லேசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கூட்டுறவு சங்கத்துக்கு எந்த விதமான நோட்டீஸும் கொடுக்கப்படாமல் இவ்விதமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கொண்டு ஜே. எம். லி. எஸ். என்ற கூட்டுறவு சங்கம் இருக்கிறது கூட்டணிக்கு அனுதாபியாக இருந்த திரு. லக்ஷ்மணன் என்ற ஒருவருக்கு லேசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதே மாதிரி கழிந்த தேர்தல் காலத்தில் இப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டினை நான் சமர்ப்பித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம். அங்கு எங்களுடைய கூட்டுறவு நூற்பு ஆலையின் தலைவராக இருக்கிற உயர்திரு ராஜகோபால் அவர்களுக்கு ஒரு மொத்தக் கடைக்கு ஒரு லேசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தக் கடைக்கு லேசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு வியாபாரம் செய்யும் இடத்தில் பல தகராறுகள் இருக்கின்றன. எடை போட்டு தருவதிலே பல கசுட்டங்கள் இருக்கின்றன. அதிலும் குறிப்பாக விளவங்கோடு தாலுகா சபை அதிகாரியாக இருப்பவர் அவர்களுடைய உறவினராக இருக்கிற காரணத்தால் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க இயலாமல் போயிருக்கிறது என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கள்ளக்கடத்தல் அந்தப் பகுதியில் பல இடங்களில் இருக்கின்றது. 64 மூட்டை அரிசி கனியக்காராவிலிருந்து அம்பலக்காரா செக் போஸ்டு மூலமாகக் கடத்தல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் பேரில் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் இதுகாறும் எடுக்கவில்லை. இந்த ஜில்லாவில் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் செக் போஸ்ட் வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், அவைகள் எல்லைப் பகுதியில் இருக்கவேண்டும். விளவங்கோடு தாலுகாவில் மக்கள் மிகவும் சஷ்டப்படுகிறார்கள். சரியான முறையில் போதிய அளவில் அவர்களுக்கு ரேஷன் கிடைக்கவில்லை. மேற்கூறிய பகுதி வறண்ட பகுதியாக இருக்கிற காரணத்தினால், அங்கே படி அரிசித் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும் விளவங்கோடு தாலுகாவிற்கு படி அரிசித் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்திக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

1969 மார்ச் 22] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

முக்கியமான இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே பல நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன என்பதை மட்டும் கூறி, நான் அமர் கிறேன். வணக்கம்.

* திரு ஏ. எம். இராஜா : தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசின் உணவு மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை நான் கூற விரும்புகிறேன். இன்று தமிழ்நாடு கடுமையான வறட்சியை எதிர்நோக்கி இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் அதை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நான் கடந்த கால நிலையை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். 1965-66ல் இந்த மாநிலத்தில் மழை எந்த அளவுக்கு பெய்தது என்பதை நாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் 41 நாட்கள் மழை பெய்திருக்கிறது. 1966-67ல் 48 நாட்களுக்கு மழை பெய்திருக்கிறது. 1967-68ல் 39 நாட்களுக்குத்தான் மழை பெய்திருக்கிறது. ஆனால் 1968-69ல் 30 நாட்களுக்கூட தேறவில்லை. இந்த நிலையில் தமிழக அரசு நாட்டிலே உணவுத் துறையிலே எந்தவிதமான கலவரமும் ஏற்படாமல் மக்களுக்கு இயன்ற அளவு விலைந்த உணவை கொள்முதல் செய்து பங்கிட்டுத் தந்திருக்கிறது. 1965-66ம் ஆண்டை நாம் எடுத்துக் கொண்டு பார்ப்போமானால், நாம் எவ்வளவு விலை கொடுக்கத் தயாராக இருந்தாலும் அரிசி கிடைக்காத நிலைதான் இருந்தது. ஆனால், எனக்கு முன்பு பேசிய திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் விலை ஏறிவிட்டது என்று. விலை ஏறிவிட்டது. நான் மறுக்கவில்லை. இன்று நிலவுகிற கடுமையான வறட்சியால்தான் விலை ஏறிவிருக்கிறது. இந்த நிலை இயற்கை பொய்த்ததன் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1965-66ல் என்ன நிலை இருந்தது? ஆக, தி.மு.க. அரசு ஏற்பட்டதற்குப் பின்னர் உணவுப் பங்கிட்டு முறை திட்டமிடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது என்பதற்கு இதைவிட எடுத்துக்காட்டு வேறு வேண்டிய தில்லை. மற்றொரு எடுத்துக்காட்டையும் கூற விரும்புகிறேன். 1965-66ல் கட்டாய ரேஷன் கோவை, சென்னை போன்ற இடங்களில் இருந்தபோழுது வாரத்திற்கு இரண்டு நாட்கள் உணவுப் பங்கிட்டுக் கடைகள் திறந்து வைக்கப்பட்டன என்று. இன்றோ வாரத்திற்கு 7 நாட்களிலும் திறந்து வைக்கப்பட்டு, பலருக்கும் அரிசி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு உணவுத் துறை திறமையாக செயல்பட்டு வருகிறது. இதற்காக உணவுத் துறை செயலாளரையும், உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன். இதே போக்கை நம் முடைய அரசு நீடித்து வரும் என்று நம்புகிறேன்.

இந்த நிலையில் நமக்குத் தேவையான உணவு 43 லட்சம் டன். உற்பத்தியாகி உள்ளது 40 லட்சம் டன்னுக்கும் குறைவாக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் மத்திய அரசிடம் ஒரு லட்சம் டன் அரிசி நமக்குத் தேவை என்று கேட்டிருக்கிறோம். அவர்களும் ஆதரவான பதிலைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதல்படியாக 10,000 டன் அனுப்புவதாக நான் செய்தியைப் பார்த்தேன். நான் ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். சில நாட்களுக்கு முன்பு மத்திய அரசு ஒரு கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள அரிசியை வெளி நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதாக செய்தி வெந்தது. இந்த நாட்டிலுள்ள நிலையில், குறிப்பாக அரிசிக்காக மக்கள் அவஸ்தைப் பட்டிருக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் வெளி நாடுகளுக்கு அரிசியை ஏற்றுமதி செய்வது நல்லதா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மத்திய அரசு. இங்கே இருக்கிற காங்கிரஸ்காரர்களும் அதைப்பற்றி மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக் கூறவேண்டும். மற்றொன்றையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மத்தியில் இருக்கிற அரசு வெளி நாடுகளிலிருந்து உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்கின்றது. இந்த ஆண்டு 125 கோடி ரூபாய்க்கு இறக்குமதி செய்ய இருக்கிறார்கள். 125 கோடி ரூபாய் பெறுமான உணவுப் பொருள்களும் கோதுமையாகத்தான் வர இருக்கிறது. நம்முடைய மக்கள் அரிசி, சோளம் போன்றவைகளைத்தான் உண்டு பழக்கப்பட்டவர்கள். நம்முடைய மக்கள் கோதுமையை உண்டு பழக்கப் பட்டவர்கள் அல்ல. இந்த நிலையிலே உண்மையிலேயே மத்திய அரசு

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

[1969 மார்ச் 22]

தமிழக அரசின்பால் அக்கறை உள்ள அரசாக இருக்குமானால், ஏன் அரிசியை வரவழைக்கக்கூடாது? சரி, அப்படி வரவழைக்கவில்லையென்றால், பஞ்சாப், ஆந்திராவில் அரிசி அதிகமாக விளைகின்றது, அங்கிருந்து நமக்கு வாங்கிக் கொடுக்கலாம் அல்லவா? இங்கு இருக்கும் காங்கிரஸ் காரர்கள் மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக் கூறவேண்டும் என்று நான் கூறிக் கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று இந்தப் படி அரிசித் திட்டத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஆனால் பல நேரத்தில் படி அரிசியைப்பற்றி அவர்கள் குறை கூறியிருக்கிறார்கள். உணவுப் பங்கீட்டு மூலம் நமது அரசுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூபா எட்டு கோடி நட்பம் ஆகிறது. தொழில் மானியத்தில் பேசும்பொழுது முடிக்கிடக்கின்ற பஞ்சாலகளை திறக்க வேண்டும். அரசு ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று கோரினார்கள். முடிக்கிடக்கின்ற பஞ்சாலகளை நாம் எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்றால், ஆண்டொன்றுக்கு குறைந்தது ரூபாய் மூன்று கோடி நட்பம் அடைய வேண்டும். பதினைந்து ஆயிரம் தொழிலாளர் எங்காக நாம் இன்றைக்கு ரூபாய் மூன்று கோடி அளவுக்கு நடத்த ஏற்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று கூறும்பொழுது, நான்கு கோடி மக்களுக்கு நாம் உணவுப் பங்கீட்டு முறையில் உணவுப் பொருள்களைக் கொடுக்க ஆரம்பித்தோமானால் சுமார் இருபது கோடிக்கு நட்பம் ஏற்படும். இந்த நடத்தையை நாம் ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது. இதில் என்ன தவறு இருக்கிறது. என்று நான் கேட்கவிரும்புகிறேன்.

மற்றொன்றையும் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழக அரசு முன்பிருந்த அரசு கடைப்பிடித்து வந்த கட்டாயக் கொள்முதலையே கடைப்பிடித்து வருகிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் கூறிக்கொள்வது என்னவென்றால், கட்டாயக் கொள்முதலை அடியோடு நாம் எடுத்துவிட வேண்டும். அதே நேரத்தில் தனியார் யாரும் உணவு வியாபாரத்தை செய்யக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் சட்ட விரோதம் என்று நாம் சட்டம் செய்ய வேண்டும். உணவுக் கொள்முதலையும் கைவிட்டு, உணவுப் பங்கீட்டையும் அரசே எடுத்து நடத்த வேண்டும். அதனால் எத்தனை தொகை செலவானாலும் பரவாயில்லை. மனிதன் உயிர் பிரச்சினை உணவு. அதன் மீது, கவனம் செலுத்தி, அந்த உயிர் பிரச்சினையில் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு, எவ்வளவு நட்பம் ஏற்பட்டாலும் பாதகமில்லை என்று, அதை ஏற்றுக்கொண்டு அரசே நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். (மணி அடிக்கப் பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் இருப்பது இரண்டு மணி நேரத்தான்; 17 பேர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் ஐந்து நிமிஷம் என்றால், ஐந்து நிமிஷத்தில் முடிக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்து திரு. வெங்கடசாமி.

(திரு. பி. வெங்கடசாமி : அவர்கள் தெலுங்கில் உரையாற்றினார்கள்.)

* திரு. தா. விஜயராஜ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்கள் கட்சியில் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை முன்னிட்டு, ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மானியத்தில் பேசும்போது, ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும். இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் உணவு பொருத்தவரையில், மிக நெருக்கடியான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். குறிப்பாக, வடமற்காடு, செங்கல்பட்டு போன்ற மாவட்டங்கள் மிக வறட்சியான நிலையில் இருக்கின்றன. இன்று இந்த சென்னைப் பட்டணத்தில் கொடுக்கும் அரிசியின் அளவு மூன்று நாட்களுக்கு மேல், அல்லது நான்கு நாட்களுக்கு மேல் வருவதில்லை. அது எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கும் விஷயம். மற்ற நாட்களுக்கு மக்கள் அதிக விலையில் தான் வாங்கிச் சாப்பிடும் நிலை இருக்கிறது. வெளிச் சந்தையில், படி அரிசி ரூபாய் மூன்று என்று விற்கிறது. இந்த அளவில்கூட எதிர் காலத்தில்

1969 மார்ச் 22]

[திரு. தா. விஜயராஜ்]

கிடைக்குமா என்ற கேள்விக்குறிதான் நம் முன்பாக நிற்கிறது. காரணம் சென்னைக்கு வரும் அரிசி செங்கல்பட்டு மாவட்டம், வடாற்காடு மாவட்டம் போன்ற இடங்களிலிருந்து, பல முறைகளில், கடத்தல் முறைகளில் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதுதான் மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் இப்பொழுது வடாற்காடு மாவட்டத்திலேயே கொடுமையான பஞ்சம் ஏற்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். கிராமாத்ரங்களில் எவ்வளவு அரிசி, நெல் இருந்ததோ, அதெல்லாம். ஏறக்குறைய ரூபாய் ஐம்பது என்று இருந்தது. ரூபாய் எழுபத்தைந்து வரையில் விலை ஏறி, எல்லா வியாபாரிகளும் இருந்ததை யெல்லாம் வாங்கிப் போய்விட்டார்கள். வெளி ஜில்லாக்களுக்கு எடுத்துச் சென்று விட்டார்கள். இனிமேல் அந்தப் பகுதியிலேயே மிகுந்த வறட்சி நிலைதான், சொல்ல முடியாத அளவில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கே ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ரேஷன் முறையில் கடைகளில் கொடுத்தாலொழிய, மக்கள் காலந் தள்ளுவதே பெரிய பிரச்சினையாகிவிடும்.

நேற்று பேசிய நண்பர் ஒருவர் சொன்னார், தண்ணீருக்குக் கூட ரேஷன் கார்டா என்று கேட்டார்கள். அதை ஒத்துக்கொண்டார்கள். அது மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக இருந்த நிலை என்றால், மழை இல்லாத இந்தக் காலத்தில் நிலைமை எப்படியிருக்கும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்தப் பகுதிக்கு சென்று ஆவன செய்ய வேண்டும் என்கிற நிலை இருக்கிறது. அதைக் கவனிக்க வேண்டும். அதை ஒரு குறையாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. எதிர்க் கட்சி என்றிருந்தால் குறைகள்தான் சொல்லுவார்கள். அவற்றை ஏற்றுக் கொண்டு நிவர்த்திக்க வேண்டும்.

இந்த சம்பா அறுவடையில், இடைக்காலப் பயிர்கள், வடாற்காடு ஜில்லாவில், எந்தவிதமான பயிர்களும் கிணையாது. ஆகவே, அங்கே உடனடியாக நிவாரண வேலைகளை, ஆரம்பிக்க வேண்டும். இப்போது எந்த விதமான வேலைகளும் செய்யவில்லை என்பதால், திருவண்ணாமலை போன்ற பகுதிகளில் கூட்டுறவு முறையின் மூலமோ அல்லது வேறு முறையின் மூலமோ, அரிசி விநியோகம் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது எந்தவிதமான விநியோகமும் கிடையாது. ஆனாலும் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். நான்கு பக்கங்களிலும் கேட்டுக்ளைப் போட்டு, அரிசி உள்ளே வரக்கூடாது என்று செய்கிறார்கள். மக்கள் எப்படி வாழமுடியும். கள்ளக் கடத்தலிலே சர்க்காரே ஊக்குவிக்கிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. அந்த நிலை மாற வேண்டும். நகரத்திற்கு சப்ளை செய்யும் பொறுப்பை சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எந்த இடத்திலும் விற்க தடை இருக்கக் கூடாது என்ற நிலை ஏற்பட வேண்டும். இப்பொழுது அரிசியே கிடையாது. அறிக்கையிலேயே பார்க்கிறோம். கள்ளக் கடத்தலிலே கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட நாற்பத்திஎட்டு லட்ச ரூபாய் அளவிற்குக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும் இது மொத்தக் கள்ளக் கடத்தலிலே 10 சதவிகிதத்திற்குக் கூட இருக்காது. அதையெல்லாம் கண்டுபிடித்தால், ஐந்து கோடிக்கு மேல் நடந்திருக்கும் என்பதைப் பார்க்கலாம். ஆனால் அப்படி நடக்கவில்லை என்றாலும், கோயம்புத்தூர் போன்ற நகரங்கள் வாழ முடியாது; சென்னை நகரம் வாழ முடியாது; சரியான முறையில் அரிசி கொடுக்க முடியவில்லை என்றால், இந்தக் காரணத்தால்தான் என்பதைச் சொல்ல முடியும்.

அடுத்தபடியாக, நெல்லுக்கு விலை ஏற்றித் தருவதிலே இந்த அரசாங்கம் முன்வரத் தயங்குகிறது. சென்னைபோன்ற இடங்களில் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி என்று கொடுக்கிறார்கள். இந்த அரிசி அந்தக் குடும்பத்திற்குப் போதாது. ஆகவே, நான்கு தினங்களுக்குப் பிறகு அவர்கள் மூன்று ரூபாய் கொடுத்து ஒரு படி அரிசியை வாங்க வேண்டியிருக்கிறது.

[திரு. தா. விஜயராஜ்]

[1969 மார்ச் 22]

அப்படி வாங்குவதால் அந்தக் குடும்பத்திற்கும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இதை அரசாங்கம் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, இந்த அரசு கிராமத்தில் வாழும் விவசாயிகளுக்குக் கொஞ்சம் கூடுதலான விலையைக் கொடுத்து, இந்த வியாபாரத்தை அரசே முழுவதுமாக ஏற்று, மக்களுக்குக் கொஞ்சம் கூடுதலான விலையில் அரிசியைக் கொடுத்தாலும் நலமாக இருக்கும். அது பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(அடுத்த உறுப்பினர் திரு பி. வேலுசாமி அழைக்கப்பட்டார்.)

THIRU K. RAMAMOORTHY : There is no quorum, Sir.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் எண்ணிப் பாருங்கள். போதுமான உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். நான் எண்ணிப் பார்த்தாகி விட்டது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கோரம் இல்லாத நிலை எழாமல் நான் இருந்து காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

திரு. பி. வேலுசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உணவுப் பங்கீடு சம்பந்தமான மானியக் கோரிக்கையில் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பருவமழை பொய்த்ததன் காரணத்தால் தமிழக அரசுக்கு உணவுப் பங்கீடு விஷயத்தில் போன ஆண்டு இருந்ததைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு மிக அதிகமான பொறுப்பு இருக்கிறது என்பது உண்மை. இந்நிலையில் தமிழகத்தில் பல மாவட்டங்களிலே வறட்சி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த வறட்சிப் பிரதேசங்களிலே வசதி படைத்தவர்கள், கொஞ்சம் சௌகரியமாக உள்ளவர்கள் எப்படியும் வாழ்ந்துவிடுவார்கள். ஆனால் கிராமத்திலே இருக்கிற ஏழை எளிய மக்கள் சாதாரணமாக வயலிலே உழைப்பவர்களும், ஒரு ரூபாய், ஒன்றரை ரூபாய் என்று கூலி வாங்கும் ஏழைகளும் வாழ்கின்ற வாழ்க்கைச் சோகம் ததும்புகின்ற வாழ்க்கையாக அமையும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த ஏழை மக்களுக்கு குடும்பக் கார்டு மூலமாக, குறைந்த விலையில் உணவுத் தானியங்கள் கிடைக்கச் செய்வது, தமிழ்நாட்டில் உழைக்கின்ற கரங்களைப் பாதுகாக்க எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகளாக அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல, நெல் அறைவைகளிலே ரைஸ் மில்களிலே—உரியாக வரவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக நெல்லை ஒன்றுக்கு இரண்டு தடவைகள் ஊறப்போட்டு, ஒன்றுக்கு இரண்டு தடவை வேக வைக்கிறார்கள். இப்படிச் செய்யும்போது அந்த நெல் ஏற்கனவே ஒரு தடவை சமையல் ஆய்விருகிறது. இதனால் உபரியாவது என்னவோ உண்மைதான். ஆனால் அது காரணமாக ஏற்படுகின்ற விளைவுகளே ஏராளம். ரைஸ் மில்களில் இப்படிச் செய்வது இன்று நேற்று ஏற்பட்ட வழக்கமல்ல. இது தொடர்ந்து ஏழு, எட்டு வருடங்களாக நடைபெற்று வருகின்ற செயலாகும். உரிக்காக செய்யப்படுகிற இந்த முயற்சியைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால், இந்த அரிசியை உட்கொள்கின்ற மக்களுக்கு வருகின்ற வியாதிகளிலிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மக்கள் வியாதிகளிலிருந்து காப்பாற்றப்பட எடுத்துக்கொண்ட சரியான பாதையாக இது அமையும். அரசு இதில் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

அடுத்தாற்போல, உற்பத்திச் செலவுகளைப்பற்றிப் பேசப்பட்டது. சாதாரணமாக நெல் உற்பத்தி செய்கின்றபொழுது, ஆற்றுப் பாசனத்தின் மூலமும் குளத்துப் பாசனத்தின் மூலமும், பம்பு செட்டின் மூலமாகவும், எரிப் பாசனத்தின் மூலமாகவும், விவசாயம் செய்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியான விலை என்று இருப்பதை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

1969 மார்ச் 22]

[திரு. பி. வேலுசாமி]

மாடுகளைப் பூட்டி ஒத்து ஒட்டி கிணற்றுப் பாசனத்தின் மூலம் விவசாயம் செய்யும் விவசாயிக்குக் கொஞ்சம் கருணைகூர்ந்து விலையைக் கூட்டித் தர வேண்டும். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் விலை கொஞ்சம் அதிகமாகத் தர ஏற்பாடு செய்தால் அது விவசாயிகளைப் பாதுகாக்க எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கையாக இருக்கும். பல்லடம், தாலுக்கா, கோயம்புத்தூர், தாராபுரம் பகுதியிலே வறட்சி நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதி மக்களுக்குக் குடும்பக் கார்டின் மூலமாக ஒவ்வொரு வாரமும் உணவுத் தானியங்களை விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், நகரங்களுக்குக் கிராமங்களிலிருந்து பால் வருகிறது. கிராமங்களிலிருந்து வரும் பாலுடன் முனிசிபல் எல்லையைத் தாண்டியவுடன், அங்கிருக்கும் சானடரி இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு வழக்கமாகக் கொடுக்கும் மாமூலாகக் கொடுத்துவிட்டு, வேண்டிய அளவு தண்ணீரைச் சேர்த்து விடுகிறார்கள். கலப்படம் செய்பவர்களை இன்னும் கடுமையாகத் தண்டிப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்வது சிறப்பாக இருக்கும். முன்பு வெள்ளைக் காரன் காலத்தில் கசையடி கொடுப்பது என்பது வழக்கமாக இருந்தது. உணவுப் பொருள்களில்—உணவு தானியம், நெய், பால், முக்கியமாக பாலில் கலப்படம் செய்பவர்களைப் பிடித்து, சிறையில் அடைத்து, கசையடி கொடுத்தால் நல்லபடியாக திருந்துவார்கள் என்பது என் கருத்து. ஒரு சிலர் தங்களுடைய சுயநலனை மட்டும் வளர்த்துக்கொண்டு, சமூக நலன் தேவையில்லையென்ற கருத்தில்தான் கலப்படம் செய்யும் கேவலமான நிலைக்குப் போய்விடுகிறார்கள். பாலில் கலப்படம் செய்பவர்களைத் தடுக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்து தண்டனைகள் அளிக்கப்பட வேண்டும். அதுதான் மனித சமூகத்தைப் பாதுகாக்க எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகளாக அமையும் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. மு. அலங்காரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் எடுத்துக்கொண்ட உணவு மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் தமிழகத்தில் உணவு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஒரு பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. பருவமழை பொய்த்ததன் காரணமாக பல மாவட்டங்களும், உபரி மாவட்டங்களும் விளைச்சலின்றி மக்கள் கஷ்டப்படுகின்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள மக்கள் உணவின்றி, வேறு மாவட்டங்களை நாடிச் செல்கின்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள மக்கள் தஞ்சாவூர் போன்ற மாவட்டங்களுக்குச் சென்று தங்களுடைய வயிற்றை நிரப்புகின்ற வகையில் இருந்து வருகிறார்கள். நமது அரசு எடுத்துக்கொண்ட சீரிய முயற்சியினால், ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி என்ற திட்டத்தின் மூலம், குடும்பக் கார்டு மூலம் ஏறக்குறைய 170 லட்சம் மக்களுக்கு அரிசி வழங்கும் திட்டத்தை ஏற்றுள்ளதை எல்லாக் கட்சிகளும் பாராட்டும் அளவில் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. படி அரிசி திட்டத்தை விரிவுபடுத்தும் முறையில் நமக்கு அரிசி கிடைக்காவிட்டாலும் அரிசி பங்கீடு (ரேஷன்) முறை இருப்பதன் காரணமாக இன்றையதினம் விலை ஏறாமல் இருக்கிறது. குறிப்பாக எல்லா மாவட்டங்களிலும் வெளிச் சந்தைகளில் அரிசி கூடுதலான விலையில் விற்கவில்லையென்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். எல்லா மாவட்டங்களிலும் சட்டபூர்வமாக ரேஷன் இல்லாவிட்டாலும், குடும்பக் கார்டு மூலமாகப் பல லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு அரிசி விநியோகிப்பதால் இன்றையதினம் அரிசி விலை குறைந்த அளவில் விற்கிறது. அரிசி விலை ஏறுகிறது என்று சொல்வது பொருத்தமல்ல.

இன்றையதினம் நாட்டிலே இருக்கும்படியான நிலைமையை அனுசரித்து மத்திய சர்க்காரை உதவி செய்ய வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்த வேண்டும். நாம் அனைத்து இந்திய உணவுக் கொள்கையில் அடிப்படையில், அண்டை மாநிலங்களுக்கு உபரி தானியத்தை அனுப்பிக்கொண்டிருந்தோம். தற்போதுள்ள நிலவரத்தில் மத்திய சர்க்கார் நமக்குத் தேவையான அரிசியைக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்காக நாம் மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும்.

[திரு. மு. அலங்காரம்]

[1969 மார்ச் 22]

கொள்முதலுக்கு விதித்திருக்கின்ற விலை தகுமான விலையாக இருக்கிறது. உணவு நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு விவசாயப் பெருமக்கள் வெற்றிகரமாக ஒத்துழைக்க வேண்டும். சிலர் அரசியல் நோக்கத்தோடு, கொள்முதல் விலையைக் கூட்ட வேண்டும். விவசாயிகள் கொள்முதலுக்கு நெல் போடக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிச் சொல்வது தவறு. தங்களுக்குத் தேவையானது போக மீதமுள்ளதை அரசாங்கத்திற்குத் தந்து உதவ விரும்புகிறார்கள்.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பஞ்ச நிவாரண வேலையாக ரேஷன் கடைகளைத் திறந்து அரிசி வழங்க வேண்டும். அப்படி அரிசி கிடைக்காவிட்டாலும், கோதுமை, மைதா போன்ற உணவுப்பொருள்களை வழங்க வேண்டும். மத்திய அரசு நமக்கு அதிகமான கோதுமையைத் தருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது கோதுமை ஓரளவுக்கு தகுந்த உதவியாக இருக்கும். குறிப்பாக ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பஞ்ச நிலைமைக்காக 40 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதை ரெகுலர் ஓர்க்கில் போடுவதாகத் தெரிகிறது. இதை ஸ்பெஷல் ஓர்க்கில் போட்டு, அங்குள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைப்பதற்கு வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும்.

மற்றபடி ரைஸ் மில்களுக்கு லைசென்சு வழங்குகிறபோது பொதுமக்களுக்குத் தெரிகிறபடி, பக்கத்தில் உள்ள ரைஸ் மில்காரர்களுக்குத் தெரிகிறபடி வழங்க வேண்டும். குறிப்பாக கமுதியில் ஏற்கனவே ரைஸ் மில்கள் இருக்கின்றன. மேலும் பக்கத்தில் உள்ள ராஜாஜி ஹாஸ்டல் கைக்குத்தல் அரிசி சங்கம் கடுமையாய் எதிர்க்கிறார்கள். அப்படி இருக்க, இப்போது புதிதாக ஒரு ரைஸ் மில்லுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருப்பதை மறுகிரிசீலனை செய்து அதை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக திறமையானதொரு உணவுக்கொள்கையை நமது சர்க்கார் பின்பற்றி வருவதற்காகப் பாராட்டி எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

2. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

மாற்றுத்தலைவர்கள் பட்டியல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :—பேரவையின் 6 (1) விதியின் கீழ் இப்பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர்களாக கீழ்க்கண்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை நான் நியமிக்கிறேன்:—

1. திரு. பெ. சௌந்திரபாண்டியன்.
2. திரு. எஸ். ஆறுமுகம்.
3. திரு. நா. வீராசாமி.
4. திரு. கா. ராமமூர்த்தி.

6. 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக்கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு —தொடர்ச்சி.

***திரு. ஆர். கருப்பையா :** தலைவர் அவர்களே, இன்றைய மானியத்தின் மீது எங்கள் கட்சிக்காரர் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

பால்பண்ணைத் துறையில் மாதவரம் பண்ணை மூலமாக லாபம் வருகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதை நாங்கள் எல்லாம் வரவேற்கிறோம். இருந்தாலும் சில பண்ணைகள் சரியாக நடைபெறவில்லை. பால் பவுடரைக் கலந்து கொடுப்பதான புகார்கள் வருகின்றன. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து நட-

1969 மார்ச் 22]

[திரு. ஆர். கருப்பையா]

வடிக்கை எடுத்து கலப்படம் நடைபெறுது பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். கலப்படம் செய்கிறவர்களுக்குத் தக்க தண்டனை அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்சி, ஸ்ரீரங்கம் பால்பண்ணை கூட்டுறவு சங்கத்தில் ஒரு நாள் பதப்படுத்தும் திறன் 14 ஆயிரம் லிட்டர் என்றால் நாலாயிரத்து ஐநூறு தான் பதப்படுத்துகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இதுவும் சரியான முறையில் செயல்படவில்லை என்று தெரிகிறது. அதுபோலவே சிதம்பரத்தில் உள்ள பால்பண்ணையும் சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்று குறிப்பில் இருந்து காணப்படுகிறது. இதுபோன்ற நிலையை அகற்றி திருச்சி-ஸ்ரீரங்கம் கூட்டுறவுப் பால்பண்ணை நல்லமுறையில் செயல்படத்தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நெல் கொள்முதல் நடவடிக்கைகள் எங்கள் மாவட்டத்தில் நடந்துவரும் செயலானது மிகவும் வருந்தக்கூடியதாக இருக்கிறது. உணவுப் பற்றாக்குறையை முன்னிட்டு கொள்முதல் செய்கிறார்கள். கொள்முதல் செய்கிற முறை மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் வேறுபடுகிறது. இடத் திற்கு இடம் வேறுபடுகிறது. ஓரிடத்தில் ஏக்கருக்கு 2 மூட்டை என்கிறார்கள். மற்றொரு இடத்தில் ஏக்கருக்கு 4 மூட்டை, 5 மூட்டை என்கிறார்கள். அரியலூர் பகுதியில் ஒரு ஏக்கருக்கு 6 மூட்டை கூட வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைந்த அளவுக்கு நிலம் உள்ளவர்களிடத்தில் கூடக் கடுமையான முறையில் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. 60 சென்ட், 80 சென்ட், வைத்திருக்கிறவர்களை எல்லாம் கடுமைப்படுத்தி கொள்முதல் செய்திருக்கிறார்கள்.

இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்லுகிறேன். எங்கள் பகுதியில் திருமானூரில் ஐந்து பேர் அவிதத் நெல்லை அறவைக்கு மில்லுக்கு எடுத்துப்போனார்கள். அந்த அவிதத் நெல் மூட்டையைக் கூட பறிமுதல் செய்து கொள்முதல் செய்திருக்கிறார்கள். இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று தந்தி கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படித் துன்புறுத்தப்படும் நிலை மாற்றப்படவேண்டும்.

தாங்கள் கஷ்டப்பட்டு, தங்கள் நிலத்தில் பயிரிடுகிற நெல்லைக்கூட அறுத்து வீட்டிற்குக் கொண்டு வரமுடியாத நிலைமை இப்போது இருக்கிறது. அரசாங்க அலுவலர்கள் அவர்கள் மதிப்பில்லை. திருடர்களைப் போல நடத்துகிறார்கள். விரட்டி அடிக்கிறார்கள். தங்கள் நிலத்தை அறுக்கவேண்டுமென்றால் விவசாயிகள் கிராம கணக்குப்பிள்ளை, முனிசிபிடம் அனுமதி பெறவேண்டும். அவர்களிடம் சொல்லிவிட்டுத் தான் அறுக்க வேண்டுமாம். இது போன்ற நிலை மாற்றப்படவேண்டும்.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுிடம் சொல்லிவிட்டு நெல்லை அறுத்து வண்டியில் கொண்டுவருகிறபோது கூட நடுவழியில் நெல்லை வாங்கிவருவதாகச் சொல்லி—கடத்துவதாகச் சொல்லி அதைப் பறிமுதல் செய்கிறார்கள். உடனே வண்டியை விட்டுவிட்டு அவர்கள் கிராம அதிகாரிகளைத் தேடி ஓட வேண்டும்.

இன்று இப்படி விவசாய மக்கள் படுகிற துன்பங்கள் பல. அவர்கள் மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கிற வரிப் பளு அதிகம். கொடுமைகள் அதிகம். ஐந்து ஏக்கர், பத்து ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் உள்ளவர்களிடத்தில் கொள்முதல் செய்வதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களிடம் இருக்கும் நெல்லை எல்லாம் பறிமுதல் செய்வது மிகவும் பயங்கரமாக இருக்கிறது. இந்த நிலை மாற்றப்பட வேண்டும்.

அரியலூர் வட்டாரத்தில் இரண்டு மூன்று பகுதிகள் அரியலூர், செந்துறை பிரிக்கா பஞ்சப் பகுதியாகக் காட்சியளிக்கிறது. மழையே இல்லை. இதுபோன்ற பகுதிகளில் உடனடியாக நெல் இல்லாவிட்டாலும் கோதுமையோ, சோளமோ, கம்போ கொடுத்தால்தான் அந்தப் பகுதி மக்கள்

[திரு. ஆர். கருப்பையா]

[1969 மார்ச் 22]

காப்பாற்றப்படுவார்கள். இந்த ஆண்டு வந்திருக்கிற பஞ்சத்தில் இருந்து உடனடியாக அவர்களைக் காப்பாற்றியாக வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. கே. என். சாமிநாதன் : மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று சபை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற உணவு மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். அதற்கு முன்பாக இந்த மன்றத்தின் முன்னால் முதல் அமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு எனது அஞ்சலியைக் காணிக்கையாகக் கொள்கிறேன்.

கடந்த இரண்டாண்டுகளாகப் பொறுப்பேற்றிருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் மிகவும் அக்கறை கொண்டு பல காரியங்களைச் செய்து வந்திருப்பதையும், உணவு உற்பத்தியை பெருக்கி மக்களுக்கு உணவு தரணியம் சீராகக் கிடைக்கச் செய்யும் நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருவதையும் யாரும் மறுக்க முடியாது. அதற்காக நாம் முன்னால் முதல் அமைச்சர் அவர்களையும், விவசாய உணவு அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இந்த நடப்பு ஆண்டில் யாருமே எதிர்ப்பாராத வண்ணமாக இயற்கை நம்மைச் சோதனை செய்துவிட்டது. அதன்காரணமாக வடாற்காடு, செங்கற்பட்டு போன்ற உபரி மாவட்டங்கள் கூட வெளி மாவட்டங்களில் இருந்து வருகிற உணவுப்பொருளை எதிர்ப்பார்த்திருக்கும் அபாயகரமான கட்டத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட மறுக்க நிலையை சமாளிக்கத் தான் மத்திய அரசிடம் இருந்து தமிழக அரசு ஒரு லட்சம் டன் அரிசி கோரியிருக்கிறது. சில தினங்களுக்கு முன் டெல்லி சென்ற நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களும், கல்வி அமைச்சர் அவர்களும், நமது நாட்டின் பஞ்ச நிலையை எடுத்து விளக்கியதன் காரணமாக அவர்களும் உடனடியாக 10 ஆயிரம் டன் அரிசி அனுப்ப இசைந்துள்ளார்கள். படிப்படியாக ஒரு லட்சம் டன்னுக்கு பக்கமாக அனுப்புவதாகவும் இசைந்துள்ளார்கள். அதோடு இந்தியப் பிரதமர் அவர்களே பஞ்சப் பகுதியைச் சுற்றிப் பார்க்க இங்கு வருவதாக இருக்கிறார்கள். இத்தகைய ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்த நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நான் மிகமிகப் பாராட்டிக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அதோடு கூட பலவேலைகளுக்கிடையே அவற்றை எல்லாம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு இந்தியப் பிரதமர் நமது பஞ்சப் பகுதியைப் பார்வையிட வருவதற்காக அவர்களுக்கும் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எனது தொகுதியைப் பற்றி ஒருசில கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறி எனது உரையை முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். எனது வெள்ளக்கோவிலில் பகுதி கோவை மாவட்டத்திலேயே மிகவும் வறண்ட பிரதேசம் என்பதை இங்கே உள்ள அமைச்சர்களில் இருந்து பலரும் அறிந்திருப்பார்கள். அங்கே கீழ் பவானி பாசன வசதி பெற்ற ஒரு பகுதி மட்டும் செழிப்பாக இருக்கிறது. மற்ற பகுதிகளை எடுத்துக்கொண்டால் குடிதண்ணீர் கூடக் கிடைக்காத நிலைதான் இருக்கிறது. நல்லகாத்திலேயே வெள்ளக்கோவிலில் ஒரு குடம் தண்ணீர் 10 காசு என்கிற போது இன்று தமிழ்நாடு முழுவதுமே பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிற போது குடம் என்ன விலைக்கு விற்கும் என்பதை நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள். என்ன விலை கொடுத்தாலும் குடிதண்ணீர் கிடைக்காது, மக்கள் புகிற அவதி நிலையைப் பார்க்கிறபோது எங்கள் மனம் வேதனைப்படுகிறது. ஆகவே ஏதாவது ஒரு நிரந்தரமான ஏற்பாட்டைச் செய்து வெள்ளக்கோவில் பகுதிக்குக் குடிதண்ணீர் வசதி செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக மூலனூர். மூலனூர்ப் பகுதியிலே இதாவரையில் எந்தவிதமான நீர்ப்பாசனத் திட்டமும் கொண்டுவரப்படவில்லை. அந்தப் பகுதி நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெறவேண்டுமென்றால் ஒரே ஒரு திட்டம் தான் இருக்கிறது. இதற்கு முன்பு இரண்டு முறைகள் பேசும்பொழுதே நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். கண்ணாடிப்புத்தூர் என்ற இடத்திலே அமராவதி ஆற்றிலே அணைகட்டி உபரி நீரை, அதாவது ஓவர்

1969 மார்ச் 22] [திரு. கே. என். சுவாமிநாதன்]

ப்ளோயிங் வாட்டரை, மூலநூர்ப் பகுதிக்கு வாய்க்கால் வழியாய்க்கொண்டு வந்து குட்டைகளை அமைத்து, அந்தக் குட்டைகளிலே நீரைத் தேக்கிவைத்தால் அங்கு இருக்கக்கூடிய கிணறுகளிலே ஊற்றுப் பெருகும். அப்படிச் செய்வதன்மூலம் 2 போகம் விவசாயம் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். இந்தத் திட்டம் முன்பு பரிசீலனை செய்யப்பட்டு அந்தத் திட்டத்திற்கு நிறையச் செலவாகும் என்ற காரணத்தால் அதை ஒத்திவைத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. நான் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களை மிகப்பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்., தயவுசெய்து மீண்டும் அந்தத் திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்து திட்டச் செலவு ஓரளவு அதிகமாக இருந்தாலும் அந்தப் பகுதிக்கு தனி முக்கியத்துவம் கொடுத்து அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நான்கைந்து திங்களுக்கு முன்பு என்னுடைய பகுதியிலே கால்நடைத் தீவிக்காக மக்கள் தீனி வாங்கப் பணமில்லாமல் அவதிப்பட்டார்கள். அந்த நிலைமையை இன்றைய நிதியமைச்சர் அவர்களிடம் எடுத்துக் கூறி அப்போது நிதியமைச்சராக இருந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அதற்காக 8 லட்ச ரூபாயும், கிணறுகள் அடிவெட்டு வெட்டு வதற்காக 7 லட்சம் ரூபாயும் கொடுத்தார்கள். அதற்காக நான் இந்த அரசைப் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்ததாக, பரம்பிக்குளம் ஆவியாறுவாய்க்கால் காங்கேயத்திலிருந்து கண்ணபுரம் வரைக்கும் விஸ்தரித்தால் நல்லது, ஒவ்வொரு ஆண்டும் கண்ணபுரம் திருவிழாவில் மாட்டுச் சந்தை, 40 ஆயிரம், 50 ஆயிரம் என்ற அளவில் கூடுகிறது. இப்பொழுது சித்திரா பௌர்ணமி வருகிறது, திருவிழா நடக்க இருக்கிறது. அப்பொழுது ஏராளமான மாடுகளை தமிழ் நாட்டிலே உள்ள பல மாவட்டங்களிலிருந்து விவசாயிகள் வந்து அங்கே மாடு வாங்கிப் போகிறார்கள். இந்த ஆண்டு அந்தத் திருவிழா நடைபெறுமா பெறுதா என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம் தண்ணீர் பஞ்சம். எனவே அந்தத் திருவிழாவை நடத்தக்கூடிய முறையிலே அந்த வாய்க்காலே கண்ணபுரத்துக்கு விஸ்தரிப்புச் செய்தால் நல்லதாக இருக்கும், அந்தத் திருவிழாவும் நடக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு கோவை போன்ற பஞ்சப் பிரதேசங்களிலே பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் தொடங்கவேண்டுமென்றும் கிஸ்தி வசூல், கடன் வசூல் போன்றவற்றை நிறுத்திவைக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிப்பாட்டி.)

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாவட்டங்களிலே தஞ்சை மாவட்டம் நீங்கலாக மற்ற மாவட்டங்கள் எல்லாம் பற்றுக்குறை மாவட்டங்களாக இருக்கக் கூடிய நிலைமையிலே தான் நாம் நின்று கொண்டிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டிலே சமாளித்துவிட்டால் பிற்காலத்திலே சமாளிப்பது பெரிய கஷ்டமாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுவரை இந்த சர்க்கார் உண்மையிலேயே மிகவும் சாமர்த்தியமாக நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. வரப்போகிற எட்டு மாத காலத்திலே ஒரு சோதனையாக இருக்கப் போகிறது அந்தக் காலம் எனவே, அதை உணவுத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் திறமையாக சமாளிக்க வேண்டும். அவர்களுடைய திறமையைக் காட்டுவதற்கு இது ஒரு சந்தர்ப்பமாக வந்திருக்கிறது. ஒன்று மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து போதுமான அளவுக்கு உணவைப் பெறுவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இரண்டாவதாக புஞ்சை தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்து ஜனங்களுக்கு விநியோகிக்கக் கூடிய காரியத்தைச் செய்யலாம். இப்பொழுது நாம் புஞ்சை தானியத்தைக் கொள்முதல் செய்வதில்லை. பஞ்சம் கடுமையாக இருக்கிற நேரத்திலே புஞ்சை தானியத்தை மக்கள் சாப்பிட்டுத்தான் ஆகவேண்டுமென்ற நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டும். உணவு அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறது—தமிழ்நாடு மக்கள் அரிசியுத்தான் சாப்பிடக் கூடியவர்கள், கோதுமையை சாப்பிடுவதாக இருந்தாலும் அதனுடைய விலையும் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது என்று. கோதுமையைப் பற்றிக் கவலையில்லை. நகரப்புறமானாலும் சரி, கிராமப்புறங்களானாலும் சரி, பஞ்சத்தைச் சமாளிக்க பொதுமக்களுக்கும் பங்கு உண்டு என்ற வகையிலே கிடைக்கின்ற தானியத்தைச் சாப்பிட முன்வரவேண்டும். அப்படியில்லாமல்

ந. ப.
12-00

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

[1969 மார்ச் 22]

நான் அரிசியைத் தான் சாப்பிடுவேன், மற்றவற்றைச் சாப்பிடமாட்டேன் என்று சொல்வதெல்லாம் ஃபியூலிஸ்ட் பாலிசி. அதாவது நிலப்பிரபுக்கள் கொள்கை. அப்படியில்லாமல் அரிசியாகட்டும், கம்பு ஆகட்டும் அல்லது சோளம் ஆகட்டும் எது கிடைக்கிறதோ அதைச் சாப்பிடக் கூடிய நிலைமை வரவேண்டும். நான் கம்பு, ராகி, சோளம் சாப்பிடக்கூடியவன் என்ற முறையிலே ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இவற்றிலே இருக்கிற ருசி அரிசியிலே கிடையாது. ஏதோ ஒரு குழம்பு ஊற்றிக்கொண்டால் சுவை வருகிறதே தவிர வேறு எதுவும் கிடையாது. ஸ்டார்ச்சுதான். எனவே புஞ்சைத் தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்யுங்கள். நகரங்களில் இருக்கக் கூடியவர்கள் கம்பு, சோளம், ராகி போன்றவற்றைச் சாப்பிடக்கூடிய முறையில் அவர்களுக்கும் அவற்றை விநியோகிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அவர்களும் பஞ்சத்தைத் தீர்ப்பதிலே பங்கு எடுத்துக் கொள்ளமுடியும்.

அடுத்தபடியாக, கொள்முதல் முறையில் அடிப்படையான மாற்றம் செய்யவேண்டும். ஒரு ஏக்கருக்கு நிலம் உள்ளவர்களிடம் கொள்முதல் செய்யக் கூடாது என்று விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருந்தாலும் ஒரு ஏக்கர் வைத்திருக்கிறவர்களிடம் அதிகாரிகள் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். இதை கவனிக்க வேண்டும். ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைந்து உள்ளவர்களிடம் லெவி சிஸ்டம் பிரகாரம் கொள்முதல் செய்கிறோம். அதற்கு மேலே உள்ளவர்களிடம் அவர்களிடமிருந்து பூரணமாக எவ்வளவு கொள்முதல் செய்யமுடியுமோ அதைச் செய்தால்தான் உணவு நெருக்கடியை நாம் சமாளிக்க முடியும். இதிலே தயவுதாட்சண்யம் காட்டக்கூடாது. நான் விலையை உயர்த்தவேண்டுமென்றாகூட டோல்ஸ் முன்வரவில்லை. கொடுக்கப்படுகின்ற போனஸை உயர்த்திக்கொடுப்பதன் மூலம் அவர்களிடமிருந்து அதிகப்படியாகக் கொள்முதல் செய்வதற்கு ஆதரவை நாம் தேட வேண்டும். வருகின்ற பத்து மாதங்களில் 5 லட்சம் டன்னை வைத்துக்கொண்டு ஜனங்களுக்கு விநியோகம் செய்வது என்றால் அது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். 45 லட்சம் ஜனங்களுக்கு 25 ஆயிரம் டன்னும், 1 லட்சத்து 45 ஆயிரம் மக்களுக்கு 28 ஆயிரம் டன்னும் கொடுக்கக் கூடிய முறை சரியாக இல்லை. கொஞ்சம்கூடப் பயப்படாமல் இந்த அரசாங்கம் படியரிசித் திட்டத்தை ரத்துசெய்துவிடவேண்டும். சாத்தியப்படுகிற வரை எல்லா மக்களுக்கும் உணவுதானியங்களைக் கொடுக்க தைரியமாக முன்வரவேண்டும்.

உணவு தானிய சாகுபடியானது குறைந்துகொண்டேதான் வருகிறது. இதைத் தடுத்த நிறுத்த ஒரு சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். கொண்டு வந்தால் அதிலே பல சங்கடங்கள், பல எதிர்ப்புகள் வந்துதான் ஆகும். 10 ஏக்கர் வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் அதிலே குறைந்தது பாதிமில் அதாவது 5 ஏக்கர் உணவு தானியம் கட்டாயமாகப் பயிர் செய்ய வேண்டும். பஞ்சகாலத்திலே அப்படிச் செய்யாவிட்டால் வேறு எந்தக் காலத்திலே செய்யப்படுகிறார்கள்? எனவே, சரிபாதிமில் அவர்கள் உணவு தானியம் போடவேண்டும், மற்றவையிலே அவர்கள் வியாபாரப் பயிர்களைப் போட்டுக் கொள்ளலாம் என்ற அளவுக்கு ஒரு சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சப் பிரதேசத்திற்கு அரசாங்கம் அரிசியாகக் கொடுக்காவிட்டாலும், கோதுமையோ, கோதுமை மாவோ, சோளமோ, சோளமாவோ, கம்போ, ராகியோ, ஏதாவது கொடுத்து உதவி செய்வதற்கு முன்வரவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் பஞ்ச நிலைமையைப் போக்க முடியும். தஞ்சைதான் உபரி மாவட்டமாக இருக்கிறது, மற்றவையெல்லாம் பஞ்சப் பிரதேசங்களாக இருக்கின்றன. எனவே, கோதுமை போன்ற எல்லா உணவு தானியங்களையும் சாப்பிடக் கூடிய முறையும் அந்தப் பழக்கத்தை நம்முடைய மக்களிடத்திலே அதிகமாகப் பரப்புவதற்கு என்ன காரியத்தைச் செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை.)

1969 மார்ச் 22]

*திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த இரண்டு மானியங்களையும் ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். சர்க்கார் உணவுப் பங்கிட்டு முறையிலே ஓரளவுக்கு நல்ல அடிப்படையிலே பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவு செய்து தேவையான உணவுப் பொருள்களைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தாலும் இதிலே அதிகாரிகள் அதிக அக்கறை செலுத்தவில்லை என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். சில அதிகாரிகள் நல்ல வர்களாக இருக்கிறார்கள். மக்கள் நல்ல முறையிலே சாப்பிடக்கூடிய உணவுப் பொருள்கள் கொடுக்கவேண்டும். எந்த வியாபாரமாக இருந்தாலும் தானே ஏற்று நடத்தினால் தான் லாப நஷ்டம் ஏற்படுவதை அறிந்து அதில் அக்கறை ஏற்படும். அதிகாரிகள் தான் அருள் உள்ளம் கொண்டும் அவர்கள் கடவுளாக மாறி நல்ல முறையிலே சேவை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் தான் சர்க்கார் போடுகிற திட்டங்கள் எதுவாயினும் நல்ல முறையில் செயல்படும். நல்ல கொள்கையை சர்க்கார் வகுத்து நிறையப் பணம் செலவு செய்து அதிகாரிகள் அதை நல்ல முறையிலே நிறைவேற்ற வில்லை என்றால் பொதுமக்கள் அதன் பயனைப் பெற முடியாது. ரேஷன் கடைகள் இருக்கின்றன. நிறைய இன்னும் போகஸ் கார்டுகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. சர்க்கார் அனுமதித்துள்ள லாபத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டால் ரேஷன் கடைகள் வைப்பதற்கு இவ்வளவு பேர் முன் வரமாட்டார்கள்.

ஆனால், ரேஷன் கடைகளைத் திறக்கவேண்டுமென்று பலர் விண்ணப்பங்கள் போடுகிறார்கள். ஒரு கடைக்கு நூறு கார்டுகள் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் அந்த அரிசியை வெளியே விற்று லாபம் சம்பாதிக்கலாம் என்ற முறையில் தான் அதற்காக விண்ணப்பங்கள் போடுகிறார்கள். இவை சில தவறான அதிகாரிகளின் உடந்தையோடு கூட சில இடங்களில் நடக்கின்றன. இதைக் கண்டு பிடிக்கவேண்டும். என்னைப் போல் சிலரை வைத்துக்கொண்டு செய்தால் நிச்சயமாக அதைக் கண்டு பிடிக்கலாம். அரிசியை அவர்கள் மக்களுக்குத் தான் கொடுக்கிறார்கள் என்றாலும் கூட அதிக விலைக்கு விற்று லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். இதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

ரேஷன் கடைகளை சென்ற காலத்தில் அதிகமாக—நான் சொல்வதில் தவறு இல்லை, நாடார் சமுதாயத்தினருக்குத் தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நாடார் ஆட்சிக் காலத்தில், அவர்கள் இந்த சர்க்காரைப்பற்றி தவறான பிரசாரம் செய்கிறார்கள். அரிசியில் ஏதாவது தவறு இருந்தால் போய் முதல் அமைச்சர் கருணாநிதியைக் கேளுங்கள், போய் உணவு அமைச்சர் கோவிந்தசாமியைக் கேளுங்கள் என்று சொல்லி தவறான பிரசாரம் செய்கிறார்கள். இந்தப் பிரசாரம் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். அதில் பெருவாரியானவர்களும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது, அது உண்மையும் கூட. ஆகவே அதை நிவர்த்திக்க சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். இந்த நிலை மாறினால் மக்களுக்கு மிக மிக நல்லது என்ற என் எண்ணத்தை இங்கு வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த பால் சப்ளையை எடுத்துக்கொண்டால், மாடுகளை எல்லாம் சர்க்காரே வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும். பெல்காம், சிந்தி, டெல்லி போன்ற இடங்களில் நல்ல கறவை மாடுகள் இருக்கின்றன. குறைந்த விலையிலும் கிடைக்கின்றன. அவற்றை சர்க்கார் வாங்கிகள் மூலம் கொண்டு வந்து சேர்த்தால் பால் உற்பத்தி அதிகரிப்பதோடு மக்களுக்கு குறைந்த விலையில் பால் வாங்கிக்கொள்ளவும் முடியும். தனி நபர்கள் இதைச் செய்வது என்றால் செலவு அதிகமாகிறது. ஆகவே இதைக் கவனிக்கவேண்டும். மாடுகளுக்கு உணவு சப்ளை செய்வதில் கூட சர்க்கார் ஓரளவு முயற்சி எடுத்து சர்க்காரே அந்த உணவுப் பொருள்களை கொடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலை இருக்கவேண்டும்.

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

[1969 மார்ச் 22]

பாலின் விலையும் ஓரளவிற்கு உயர்த்தப்பட வேண்டும். விட்டருக்கு இரண்டு ரூபாய்க்குக் குறைவாகக் கொடுத்தால் கட்டுப்படியாகாது. நான் ஒரு பால் வியாபாரி என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இரண்டு ரூபாய்க்குக் குறைந்து ஒரு விட்டர் எருமைப்பால் விற்குல் வியாபாரி பிழைக்க முடியாது. ஆகவே, பால் விலையை சற்று அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். அதனால்தான் தனியார், சர்க்கார் பால் பண்ணைகளுக்கு வரமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே பால் விலையை சற்று உயர்த்தவேண்டும். சுத்தமான பால் கிடைக்கவேண்டும் என்பது தான் குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும், விலை சற்று அதிகமானாலும் பரவாயில்லை.

அடுத்தபடியாக, மாடுகளுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் செய்யவேண்டும். 2,000 ரூபாய்க்கு ஒரு மாடு வாங்கி, அது இறந்தால் இருபது ரூபாய் செலவு செய்து தான் அதைப் புதைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, மாடுகளுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் மிகவும் தேவை (மணியடிக்கப்பட்டது).

இந்த கலப்பச் சட்டம் இருக்கிறது. கொழுப்புச் சத்து அதிகமில்லை என்று பால் வியாபாரிகள் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். கொழுப்பு இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை எப்படி பால்காரர்கள் கண்டுபிடிக்க முடியும் என்று தெரியவில்லை. சென்ட்ரல் ஆக்ட் பற்றி எங்களுக்குத் தெரியாது என்று மாநில அரசினர் சொல்கிறார்கள். இது பற்றி கார்ப்பரேஷனும், சர்க்காரும் எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. கலப்படம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று பால் வியாபாரிகளுக்கு ஆயிரம், இரண்டாயிரம் என்று அபராதம் போட்டு சிலரை ஒரு வருடத்திற்கு அநியாயமாக ஜெயிலிலும் தள்ளி விடுகிறார்கள். ஆகவே இதைப் பற்றி நடவடிக்கைகள் எடுத்து இதைத் தடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கால்நடை மருத்துவம். இந்த கால்நடை மருத்துவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்களே தவிர அவர்கள் மொபைல் வான்கள் மூலம் ஒவ்வொரு டிவிஷனுக்கும், சென்னை கார்ப்பரேஷன் உதவியுடன் சென்றுவர ஏற்படுத்தினால் தான் கால்நடைகளை நன்கு கவனிக்க முடியும் என்று கூறி இந்த அளவில் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம் : மிஸ்டர் சேர்மன் சார், இந்த மானியத்தின் மீது பேசும்போது சர்க்கார் முதல் பக்கத்தில் நல்லதொரு விஷயத்தைப் பற்றி எழுதியிருப்பதைச் சொல்கிறேன். “தமிழ் நாடு, அரிசியைப் பொறுத்தவரையிலே உபரி மாநிலமாகவும் இல்லாமல், பற்றுக்குறை மாநிலமாகவும் இல்லாமல், சாதாரண ஆண்டுகளில் தன் தேவையைத் தானே நிறைவு செய்து கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இருந்து வருகிறது” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு ராஜ்யத்தில், இந்த வருடத்தை விடுங்கள், சென்ற இரண்டு வருடங்களாக இந்த உணவுப் பிரச்சினை விஷயத்தில் பழைய கால்கிரஸ் சர்க்கார் செய்து வந்ததில் ஏதாவது ஒரு மாறுதலான காரியத்தை நீங்கள் செய்திருக்கிறீர்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அவர்களை விட கடுமையாக செக் போஸ்ட்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அப்போது சாதாரண கிராம அதிகாரிகள், தலைவாரிகள் இருந்த இடத்தில் போலீஸைக் கொண்டு செக் போஸ்ட்களில் போடுவது, அதற்கு மேல் ரிசர்வ் போலீஸில் இருந்து ஆள்களைக் கொண்டு வந்து போடுவது என்று இந்த விதமான கெடுபிடிகளால் மக்களுக்கு கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அது தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை.

கடைசிப் பக்கத்தில், “உணவு விளைச்சலில் கணிசமான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு, நயமான விலையில் அனைவருக்கும் தட்டுப்பாடு இன்றி அரிசி கிடைக்கக்கூடிய வசதியான சூழ்நிலை உருவானதும், உணவுக் கட்டுப்பாடு” களுக்குத் தேவை இராது என்பது தான் அரசாங்கத்தின் கருத்து என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வாஸ்தவத்தில் உண்மையான முறையில் அது இந்த ரிப்போர்ட்டில் எழுதப்படவில்லை. உங்களுக்கு எப்போதுமே

1969 மார்ச் 22]

[திரு. டி. எஸ். ஆதிழை]

இந்த கம்யூனிஸ்ட் பாலிஸியில் ரொம்ப “அட்ராக்ஷன்”. தேசத்தை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் கட்சியைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதனால் நல்ல சூழ்நிலை ஏற்பட்டாலும் நீங்கள் போகிற போக்கில் இதிலெல்லாம் ஒரு மாறுதலைச் செய்ய மாட்டீர்கள் என்பது சந்தேகம்தான்.

இரண்டு வருடங்கள் நல்ல மழை இருந்தது. உணவு உற்பத்தியும் ஓரளவு ஏற்பட்டு பல லட்சக்கணக்கான டன் ஆங்காங்கு கூடியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நீங்கள் என்ன மாறுதல் செய்திருக்கிறீர்கள்? கூட்டணி மேடைகளில் ஏறி எல்லோரும் சொன்னோம். இந்த அரசாங்கம் பொங்கலுக்கு அரிசி போடவில்லை, நாங்கள் ரம்சானுக்கு மூட்டை மூட்டையாக கொட்டி விடுகிறோம். தீபாவளிக்கு அப்படிச் செய்து விடுவோம், இப்படிச் செய்து விடுவோம் என்று சொன்னோம். என்ன செய்தோம். விரிலைக் கூட அசைக்கவில்லை. இதை வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த ராஜ்யத்தில் சட்டம் இல்லை, ஒழுங்கு இல்லை, அமைதி இல்லை, போலீஸ் நிர்வாகம் சரியாகியில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி திசைரி பத்து புகார்கள் சொல்லும் காங்கிரஸ் தலைவர்களும் நீங்களும் ஒரே போட்டில் போக ஆரம்பித்து விட்டீர்கள். You are sailing in the same boat அவர்களுக்கும் இதில் தெளிவு இல்லை. உங்களுக்கும் இதில் தெளிவு இல்லை.

தெளிவு இல்லையா அல்லது ஆயிரக்கணக்கான ரேஷன் கடைக்காரர்களை ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் தயாரித்திருக்கிறோம் அவர்களைக் கொண்டு நம் கட்சியை வளர்த்துக் கொள்ளலாம் என்ற எண்ணமோ கடவுளுக்குத்தான் தெரியும். பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு முதுகுதைத் தூரில் அப்படி கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன, அப்படி நடந்தது காங்கிரஸ் ஆட்சியில் என்றெல்லாம் புன்ளி விவரங்கள் தயார் செய்து முதல் அமைச்சர் அவர்களும், மற்றவர்களும் பேசுகிறார்கள். இந்த ரேஷன் எதற்காக வந்தது? 1964-க்கு முன் இது இல்லையே, 21 நாட்கள் நடந்த பாகிஸ்தான் யுத்தத்தினால்தான் இந்தச் சனியன் வந்தது. 1964-க்கு முன்னால் ஜனங்களுக்கு அரிசியும் மற்ற தானியங்களும் நிறைய கிடைத்து வந்தன. அப்போது இல்லாத கஷ்டம் இப்போது புதிதாக என்ன வந்தது? இந்த விவரங்கள் பற்றி டிப்பார்ட்மெண்ட் ஆராய்ச்சி செய்து மந்திரி சபை அளவில் பேசியிருக்கக்கூடாது? நீங்கள் மனதில் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்றால், 1967 மார்ச்சில் நாம் பதவியில் வந்ததால்தான் தமிழ்நாட்டிலுள்ள மக்கள் பாதிப் பேர் உயிரோடு இருக்கிறார்கள், நாம் அவர்களுக்கு அரிசி, கிரிசி போட்டிருக்கிறோம், இல்லாவிட்டால் பாதி ஜனத்தொகை இதற்குள் செத்துப் போயிருக்கும் என்று. இப்படி ஒரு மனப்பான்மையை வைத்துக் கொண்டு நீங்கள் உங்களுடைய ஏமாற்றிக்கொள்கிறீர்கள்.

இது ரொம்ப வேதனையான விஷயம். இந்த வருஷம் ஒன்றும் பேசிவிடக்கூடாது. இந்த வருடம் மழை இல்லை என்ற முறையில் ஏதோ காரியங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள், செய்து கொண்டு போங்கள். நான் சொல்வது, அடுத்த வருடம் மழை பெய்ய வேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்து கொள்வோம், நீங்கள் பிரார்த்தனை செய்யா விட்டால் விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளுங்கள். திரு ஜகஜீவன்ராமை கைகுலுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை ஒதுக்கி வையுங்கள். அதில் உங்களுக்கு ரொம்ப மையல் இருக்கிறது. சென்ட்ரை எதிர்த்து விடுவோம், ஆம், பூம் என்கிறீர்கள். அவர் வந்து கண்கராஜுலேட் செய்தவுடன் அவர்கள் சொல்வதையெல்லாம் கேட்டு கையெழுத்து போடுகிறீர்கள். உணவு விஷயத்தில் மட்டும் நீங்கள் இந்த மனப்பான்மையை கொஞ்சம் கட்டி வைத்துக்கொள்ளுங்கள். நாம் எல்லோரும் ரொம்ப சிநேகிதர்கள் இல்லையா? அதனால் நான் இப்பொழுது என்ன சொல்கிறேன் என்றால் படியரிசித் திட்டம் என்பது படுகுழித் திட்டம். 1939-ஆம் வருஷத்திலே ஒரு மில் தொழிலாளிக்கு சம்பளம் எட்டேழுக்கால் ரூபாய். இன்று அதே

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

[1969 மார்ச் 22]

தொழிலாளிக்கு 200 ரூபாய் சம்பளம். ஒரு கொத்தனாருக்கு, சாந்து வேலை செய்பவருக்கு 10 வருஷங்களுக்கு முன்பு 2 ரூபாய் சம்பளம். இப்பொழுது 8 ரூபாய்க்கு ஆள் கிடைக்கவில்லை. யாராவது ஒரு படி அரிசி கேட்டார்களா? ஏதோ மேடையில் பிரசங்கம் செய்வது தான். அதற்காக, ஒரு படியரிசி போடுகிறோம், முடிந்தால் இன்னும் விஸ்தரித்து விடுவோம் என்றால் என்ன பொருளாதாரத்தைக் கண்டு விட்டார்கள்? ஒரு பொருளாதாரமும் இல்லை. என்னத்தையோ குழப்பிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். படியரிசித் திட்டம் மோசமான ஒரு காரியம். ஆகவே போட்ட வரையிலே, 45 லட்சம் மக்கள் நன்மை அடைகிறார்கள் என்று சொல்லி மற்றவர்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, இராஜ்யத்திலேயுள்ள மற்ற டெவலப் மெண்ட் ஸ்கீம்களிலே கைவைத்து விடாதீர்கள். அதை யாரும் விரும்பவில்லை. ஜனங்கள் விரும்புவது, கட்டுப்பாட்டிற்குள் வருகின்ற சாமான்களைத் தாராளமாக வாங்கிக் கொள்ளலாம், தரமான சரக்குகளை வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்ற நிலை வரவேண்டுமென்பது தான். ஆகவே, அந்த நிலை வருவதன் மூலம்தான் இந்த ராஜ்யத்திலேயுள்ள துன்பங்களும் குறையும்.

இந்தச் சர்க்கார் குறைந்தபட்ச கொள்முதல் செய்வதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் சின்ன விவசாயிகளை ரெவின்யூ அதிகாரிகள் துன்பப்படுத்துகிறார்கள். இதற்கு ஸ்டேட் கவர்ன்மெண்ட் பாலிஸி அப்படி இருக்கிறது. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு கூட ஒரு கடிதம் வந்தது. அதைக் கனம் முதலமைச்சரவர்களிடம் கொடுத்தேன். நான் “தால் அட்டென்ஷன்” நோட்டீஸ் போட்டு பெரிய விளம்பரம் செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கவில்லை. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் களையம் என்ற ஊரில் ஒரு கோயில் எக்ஸ்கியூடிவ் ஆபீசரை ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் அடித்திருக்கிறார். ரேஷன் பாலிஸியில் ஏதாவது ஜாடைமாயைக்கக் காண்பிக்கிற காரணத்தினால், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள், பரம ஈதுக்களாகவுள்ள அந்த ஆட்களை போலீஸை விட மிருகத்தனமாக நடத்த ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். ஆகவே இம்மாதிரியான காரியங்களை யெல்லாம் நான் உங்களுக்குச் சொல்வது என் என்றால், உங்கள் நன்மைக்காக, என்னுடைய நன்மைக்கும் சேர்த்துத்தான். இன்று பத்திரிகையிலோ எங்கேயோ பார்த்தேன். உளுத்தம்புரப்பிலே இரண்டு லட்சம் உளுத்துப் போனதாலே நஷ்டம் என்று. ஆவடி, திருவண்ணாமலை கோடவுள்களில் உளுத்த சரக்கினால் நஷ்டம் என்று அடுத்த ஆடிப் ரிப்போர்ட்டிலே வரப்போகிறது. 1972 எலக்ஷனுக்குள்ளாக உணவுப் பொருள்களை வட்டச்சுணக்கான மூட்டைகள் கொள்முதல் செய்து அடுக்கி வைக்கப்பட்டு டேமோஜாக ஆனதால் உருப்படியாக இல்லாமல் சமுத்திரத்தில் போடுவதின் மூலம் 50 லட்சம் ரூபாய் இந்தச் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்று வரும். அதை வைத்துக்கொண்டு மேடைகளில் காங்கிரஸ்காரர்களும் மற்றவர்களும் பேசப் போகிறார்கள். ஆகவே, முக்கியமான விஷயம் இந்தச் சர்க்காரிலே, மந்திரி சபை அளவிலே தீர்க்க ஒரு தெளிவான முடிவை ஏற்படுத்த வேண்டும். அது இல்லாமல் இங்கு வந்து, அந்த ஜில்லா கலெக்டர் 8 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்தார். ஆகவே, அந்த ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களுக்கும், சிவில் சப்ளை இலாகாவிற்கும் என்னுடைய மனப்பூர்வமான நன்றி என்று சொல்வது, இது வேண்டாம். (மணியடிக்கப்பட்டது).

கோதுமை விஷயமாக ஒன்றைச் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். 1969-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் முதற்கொண்டு மில்களை மேற்பார்வை செய்யும் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தப் போகிறோம் என்று ரிப்போர்ட்டிலே படித்தேன். நல்ல விஷயம்தான். கோதுமை முதலிய ஜாஸ்தியாக வரக்கூடிய பொருள்களை ஒதுக்கிக் கொடுத்துவிட்டு ஈதுக்களிடத்திலேயிருந்து மைதா போன்ற மற்றப் பொருள்களை,

1969 மார்ச் 22]

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம்]

மில்கனிலிருந்து ஒழுங்காக கொள்முதல் செய்யவேண்டும். ஆகவே, கோதுமையை ஒதுக்கிக் கொடுத்து நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : தலைவரவர்களே, இந்த மானியத்தைப் பற்றிச் சில விஷயங்களைச் சர்க்காரின் தீவிர கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். அமைச்சரவர்களின் பிரசங்கத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், கையிலேயிருக்கும் ஒரு லட்சம் டன்னையும் சேர்த்து 5 லட்சம் டன்கள்தான் இருக்கும். இதைக்கொண்டு நவம்பர் மாதம் வரை சமாளிக்க வேண்டுமானால், சென்னைக்கு 22,000 டன்களும், மற்ற மாவட்டங்களுக்கு சுமார் 28,000 டன்களும் தான் கிடைக்கும் என்று அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அரிசித் தேவையோ அதிகம். எனவே, எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் தெளிவாகக் கூற விரும்புகிறேன். சர்க்கார் கொள்கைகளின்படி மாற்றம் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விளைச்சலில் 20 சத வீதம் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று இல்லாமல், இருக்கின்ற “மார்க்கெட்டின் சர்ப்பளஸ்” முழுவதையும் கொள்முதல் செய்தால் நிச்சயமாக நம் மாநிலத்தில் 12 லட்சம் டன்களைக் கொள்முதல் செய்ய முடியும். அந்த 12 லட்சம் டன்னோடு, புஞ்சைத் தானியங்களையும் கொள்முதல் செய்தால் மொத்தம் 16 லட்சம் டன்கள் நிச்சயமாகக் கொள்முதல் செய்ய முடியும். அதன் மூலம் எல்லோருக்கும் நியாயமான அளவுக்கு உணவுப் பொருள்களை வழங்க முடியும். 3 ஏக்கரா வரை விதி விலக்கு அளித்துவிட்டால் கொள்முதல் குறைந்து விடும் என்று சொல்கிறார்கள். இதைப் பொறுத்தவரையில், நாங்கள் குறிப்பிடுவது, அந்தப் புள்ளி விவரங்கள் ஸ்டாண்டர்ட் கணக்குகளான புள்ளி விவரங்களாக இருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். அது மட்டுமல்ல, மூன்று ஏக்கரர்களுக்கு மேல் உள்ள எல்லோரிடமும் “மார்க்கெட்டின் சர்ப்பளஸ்” பூராவையும் கொள்முதல் செய்ய ஆரம்பித்தால் கொள்முதலுக்கு முரணாகாது, கொள்முதல் தடைப்படாது, அதிகப்படியான நெல் கிடைக்கும். எனவே, இப்பொழுதிருக்கும் புள்ளி விவரங்கள் 61-வது ஆண்டிலே முடிவு செய்த நில வரம்புச் சட்டம் இருக்கிறதே, அதை ஏமாற்றுவதற்காகச் செய்யப்பட்ட ஒரு விஷயமே தவிர, அந்த அடிப்படையிலே புள்ளி விவரங்கள் அமைந்திருக்கின்றனவே தவிர, வேறொன்றுமில்லை. எனவே, 3 ஏக்கர்கள் வரை விதிவிலக்கு அளித்துவிட்டு, அதற்கு மேல் படிப்படியாகக் கொள்முதல் செய்து, 10 ஏக்கர்களுக்கு மேல் உள்ளவர்களிடம் உள்ள “மார்க்கெட்டின் சர்ப்பளஸ்” பூராவையும், கோயில்களில் இருப்பது, மடங்களில் இருப்பது, நிலப்பிரபுக்களிடம் இருப்பது ஆகியவற்றை எடுத்தால் நம் மாநிலத்திற்கு அதிகப்படியான நெல் கிடைக்கும், அதிகப் படியான அரிசி கிடைக்கும், உணவு நெருக்கடியைப் போக்க முடியும். எனவே, அந்த இடத்திலே அரசு சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அவ்வாறு செய்தால் சீராக இருக்கும். எனவே, இதை நான் வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக விலையை எடுத்துக்கொண்டால், எங்கள் கட்சியின் கொள்கைகளை முழுமையாக பார்க்க வேண்டும். ஒட்டு மொத்தமாக, நம்முடைய அருமை நண்பர் கருத்திருமன் அவர்களின் கருத்துப்படி எல்லோருக்கும் விலையை ஏற்றிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரவில்லை, சிறு நிலக்காரர்களுக்கு போனஸ், நல்ல விலை கொடுக்க வேண்டும். மாண்புமிகு கருத்திருமன் அவர்கள் கூறுகின்ற, எல்லோருக்கும் உயர்த் திக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அந்தப் பிடிப்பிலிருந்து அவர்களை விடுவித்து, சர்க்கார் ஆதரிக்கக்கூடிய ஒரு மனப்பான்மையை சிறு நிலக்காரர்களிடம் ஏற்படுத்த முடிந்தால் அதனால் அவர்களிடமிருந்து உற்சாகமான ஆதரவு கிடைக்கும். நெல்லும் கூடுதலாக கிடைக்கும் எனவேதான், 3 ஏக்கர் வரை பரிபூரணமாக விலக்களித்துவிட்டு, மற்ற

[திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்]

[1969 மார்ச் 22]

வர்க்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்தால் சரியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். திட்டவட்டமாக இந்த இடத்திலே கொள்முதல் கொள்கையை மாற்ற வேண்டுமென்று கூறும் கருத்தினை அமைச்சரவர்கள் சீரிய முறையில் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

சென்னையிலே கோவாப்பரேடிவ் மில்க் யூனியன் 1927-இலே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது அது சின்னாபின்னமாகி சீரழிந்த நிலையில் இருக்கிறது. அங்கு டிரான்ஸ்பிரி பைலா 5 வருஷங்களுக்கு நடைமுறையில் இருக்க வேண்டும். சமீபத்தில், டிசெம்பர் 19-லே கூடிய கூட்டத்தில் டிரான்ஸ்பிரி பைலாவை நீக்க வேண்டுமென்று ஜனரல் பாடிக் கூட்டத்திலே நிறைவேறியது. ஆனால் இதுவரை தேர்தல் நடத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக, மில்க் கமிஷனரும், அந்த நடவடிக்கையின் செயலாளரும், ஜனநாயக முறையில் வைக்கப்பட்ட அந்தக் கோரிக்கையை நிறுத்தி, தனிப்பட்ட சுயநலவாதிகளின் நலனைப் பாதுகாப்பதற்கு செய்த சதி வேலையாகும். உதாரணமாக, மில்க் கமிஷனர் ஒரு அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். கிராமங்களிலே உள்ள சொஸைட்டிகளில் இருப்பவர்களுக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது மில்க் கமிஷனர் அந்த அறிக்கையில், டிரான்ஸ்பிரி பைலாவை நீக்க வேண்டுமென்றால் ஒரு வாரத்திற்குள்ளாகப் பதில் எழுத வேண்டும், என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கடிதத்தைப் படிக்காதவர்கள் எத்தனை பேர்? அதன் காரணமாக, பதில் வரவில்லை என்று சொல்லி அங்கத்தினர்கள் ஒத்துக்கொண்ட படி டிரான்ஸ்பிரி பைலாவை நீக்குகிறோம் என்று சொல்வார்கள். அப்படியும், அதை ஆட்சேபித்து 120 பேர்கள் மனது கொடுத்திருக்கிறார்கள். 20 பேர்கள் லாயர் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே அரசு டிசம்பர் 19-ஆம் தேதி கூட்டத்தில் போடப்பட்ட டிரான்ஸ்பிரி பைலாவை நீக்க வேண்டாமென்று கூறிக்கொள்ளுகின்றேன். நியமன அங்கத்தினர்கள் சரிவர நடப்பதில்லை, அந்த அங்கத்தினர்கள் சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்காக ஏதும் செய்யவில்லை. டெலிபோனைக் கூட தனிப்பட்டவர்கள் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். எனவே, ஜனநாயக முறையில் அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதில் இந்த அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உடனடியாக அந்த சொஸைட்டியின் தேர்தலை நடத்தி, ஜனநாயக முறையில் அந்த சங்கம் இயங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மாதவரம் பால் பண்ணையை எடுத்துக்கொண்டால் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. மாதவரம் பால் பண்ணையில் 69 உரிமதாரர்கள்தான் இருக்கிறார்கள் வெட்கை நோய் வந்ததுதான் இதற்குக்காரணம் என்று கூறலாம். வெட்கை மட்டும் காரணமல்ல. அதற்குப் பிறகு இன்றைக்கு லேக்டோமீட்டரில் 30 மீட்டர் என்று காட்டினால் கணக்கு சீதோஷண நிலைக்காக 4 மீட்டரைக் குறைத்து, 26 தான் என்று போடப்படுகிறது. 102 டிகிரி ஜோமுள்ள ஒருவளைப் பார்த்து, சீதோஷண நிலைக்காக 4 டிகிரி ஜாஸ்தி காட்டுகிறது என்று சொன்னால் அந்த மனிதனின் கதியென்ன? அது மாதிரி 30-இல் 5 சீதோஷண நிலைக்காகக் குறைக்கிறேன் என்கிறார்கள். அங்கு உரிமதாரர்களிடமிருந்து எடுத்த பாலே காலியிலேயே டேங்கில் விடுகிறார்கள். டாங்கிலே போடுவதற்கு முன், சோதனைக்காகத் தனியாக எடுக்கின்றார்கள். சோதனைக்கு எடுத்த பால் மாலையில் “அடல்ட்ரேஷன்” பால் என்று சொல்லி, அதை விற்பனைக்குச் சர்க்காருக்குக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இந்த அடல்ட்ரேஷன் பால் விற்பனை சர்க்காருக்குக் கிடைக்கிறது. ஒப்பந்தத்தை மீறி, கான்ட்ராக்டை மீறி, கமிஷனர் நடவடிக்கை எடுக்கிறார் என்று குற்றம் சாட்டுகிறேன். ஒப்பந்தத்தில், சோதனை செய்த பாலே, “கான்ஃபிஸ்கேட்” செய்து, அந்தப் பணத்தை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளலாம், அதை உரிமதாரருக்குக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று இல்லை. இம்மாதிரி கொடுமைகள் அங்கே உள்ளன. அதன் காரணமாக, உரிமதாரர்கள் 69-ஆக குறைந்துள்ளார்கள். அந்தப் பணத்தை சரியாகக் கொண்டு வருவதற்கு சிக்கன நடவடிக்கைக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

1969 மார்ச் 22] [திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்]

பல விவரங்கள் என்னிடம் உள்ளன. நேரம் இல்லாத காரணத்தால் அவற்றைக் கூற முடியவில்லை. அங்கே ஒட்டத்தில் இருக்கும் வேன்கள் 14, ஓடாமல் ரிப்பேரில் உள்ள வேன்கள் 19. பாங்கர்கள் மொத்தம் 17, ஓடும் நிலையிலுள்ள பாங்கர்கள் 5. தனியார் வண்டிகள் 13, தனியார் வண்டியில் பாங்கர் பொருத்தப்பட்டது 4. அதிலே ரிப்பேரில் உள்ள வண்டிகள் எங்கு போகின்றன? நம்மிடம் இன்ஜினியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் அந்த வண்டிகளைத் தருவதில்லை. “வி.எஸ்.டி. ஓர்க்ஷாப்புக்கு”ப் போகின்றன ரிப்பேருக்கு. நம்முடைய ஓர்க்ஷாப்பில் ரிப்பேர் செய்யப்படவில்லை. என்ன காரணம்? இதனாலே பணம் வீண் விரயம் ஆகவில்லையா? இதை அரசு கவனிக்க வேண்டும்.

தனியார் வண்டியில் 100 கிரேடில் 1,500 புட்டிகளே எடுத்துச் செல்லப் படுகின்றன. ஆனால் நமது வண்டி ஒன்றில் 20 கிரேடில்—4,000 புட்டிகள் கொண்டு செல்கிறோம். இதனால் நமக்கு ஏற்படக்கூடிய செலவு ரூ. 43 ஒரு நடைக்கு. ஆனால் தனியார் வண்டியிலே போனால் ஒரு நடைக்கு ரூ. 55 நீதம் இரண்டு வேளைக்கு ரூ. 110 செலவிடப்படுகிறது. ஈரோடுக்குப் போக வர 526 மைல்கள். தனியார் வண்டியிலே ஒரு மைலுக்கு 90 பைசா நீதம் ரூ. 473.40 தரப்படுகிறது. ஆனால், நமது வண்டியில் ஈரோடுக்குப் போய் வர ஆகும் செலவு ரூ. 127.40. இதை அதிகாரிகள் கவனிக்கவில்லை. அமைச்சர்களாவது கவனிக்க வேண்டும். அப்படி விரயமாகாததைத் தடுக்க வேண்டும். அதிகாரிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள், ஆனால் விரயம் தவிர்க்கப்படவில்லை. அதிகார வர்க்கத்தினுடைய செலவினைக் குறைக்க வேண்டும். கான்பிஸ்கேட் பணத்தை பரிபூரணமாக உரிமதாரர்களுக்குத் தரவேண்டும். அதைத் தராமலிருப்பது மோசடி, அது கான்ட்ராக்ட்க்கே விரோதம். சிதம்பரத்திலே கான்பிஸ்கேட் பணத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இங்கேயும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்னும் நிறைய விவரங்கள் இருக்கின்றன. மாதவரம் பால் பண்ணையைப் பற்றி, நேரம் இல்லாததால் சொல்ல முடியவில்லை. சென்னை கோவாப்பரேடில் யூனியனுடைய தேர்தலை ஜனநாயக முறையிலே நடத்த அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவிட வேண்டும். அங்கு ஜெனரல் பாடி முடிவுகளை நிறைவேற்றுவதற்கு நம் முடைய அரசு உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டுமென்று கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். சுப்பிரமணிய கவுண்டர் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, உணவு மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் உரை ஆற்றுகிறேன். நமது தமிழக அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னால், இந்த இரண்டு வருடத்தில் ஒரு போக நிலங்களில் இருபோக விளைச்சலை உற்பத்தி செய்திருக்கிறது. கிராமங்களிலே, என்னுடைய பகுதி மொரப்பூரிலே 20 வருஷம் ஆண்ட அரசாங்கத்தாலே 600 பம்ப் செட்கள் தான் வழங்கப்பட்டன. ஆனால், இரண்டு வருஷத்திலே 900 பம்ப் செட்கள் இந்த மொரப்பூர் யூனியனுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. உணவு கிடைக்காமையால், தாய்மார்கள் ரோடுகளிலே கியூ வரிசையிலே நின்று அல்லல்பட்டு, தங்களுடைய குழந்தைகளோடு நின்றுகூட அரிசி கிடைக்காமல் போன காலம் உண்டு. அதையெல்லாம் தவிர்த்து தமிழக அரசாங்கம் நல்ல முறையிலே உணவை உற்பத்தி செய்து, உணவு நல்ல முறையிலே விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதேபோல், மின்சாரத் துறையிலே விவசாயிகளுக்கு நல்லமுறையிலே மின்சாரம் வழங்கிக்கொண்டு வருகிறோம்.

விவசாயிகளுக்கு ஒரு குறை இருக்கிறது. சென்ட்ரல் பாங்கியிலே கடன் வாங்கி, கூட்டுறவு பாங்கியின் மூலமாக அந்தப் பணத்தை விநியோகிக்கும்போது, அந்த சங்கங்கள் இப்பொழுது இருக்கும் சூழ்நிலையிலே 10 சதவிகிதம்கூட விவசாயிகளுக்குப் பணம் போய் சேர்ந்தபாடிಲ್ಲ. அந்தந்த பாங்கியிலே உள்ள தலைவர்கள் விவசாயிகளிடத்திலே ரூ. 500 கொடுத்தார்களானால் ரூ. 5,000-க்கு அவர்களிடத்திலே கையெழுத்து வாங்கி, இதைப்போல் ஒவ்வொரு சங்கத்திலும் ஒரு இலட்சம், 2 இலட்சம், 3 இலட்சம் என்று 5 இலட்சம் வரையில் தனியார் சங்கங்களிலே கையாடிக்

[திரு. எம். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்]

[1969 மார்ச் 22]

கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் தமிழக அரசாங்கம் புது பாங்குகளை ஆரம்பித்து, அந்த பாங்குகளில் புதுப்புது நிர்வாகஸ்தர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, புதுப்புது விதமான கடன்களை விவசாயிகளுக்கு நேரடியாக சேர்க்கூடிய அளவிலே நல்ல முறையிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படி செய்தால்தான் விவசாயிகள் நல்லமுறையிலே கடனைப்பெற்றீர் உணவு உற்பத்தியை நல்ல முறையில் பெருக்க முடியும். முன்னால் இருந்த பாங்குகளில் எல்லாம் நிறையக் கையாடல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த பாங்குகளை மேன்மேலும் பணம் வாங்கிக் கொண்டிருந்தால் அது இன்னும் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் போய் சேராத, நல்ல முறையில் உணவு உற்பத்தி பெருகாது என்று நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசாங்கம் வந்த பின்னால், எஸ்டேட், பாரஸ்ட்களை எல்லாம் விவசாயிகளுக்காக ஆடு மாடுகள், மேய்ப்பதற்காக அங்கங்கே சர்வே செய்து, அந்தந்த பஞ்சாயத்துக்களிலே கிராமான்கள்போட்டு அனுப்புகிறார்கள். ஆடுமாடு மேய்க்க விவசாயிகளுக்கு அந்த எஸ்டேட், பாரஸ்ட்களை, காடுகளை அரசாங்கம் வழங்கிக் கொண்டு வருகிறது. அதன் வாயிலாக, எவ்வளவு தொல்லைக்கு ஆளாகி இருந்த விவசாயிகள் தங்களுடைய ஆடு மாடுகளை, விவசாயத்திற்கு வேண்டிய ஆடு மாடுகளை, மேய்த்துக்கொள்ள ஏதுவாக இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, நமது தமிழக அரசாங்கம் வந்ததற்குப் பின்னால், விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையிலே நில அடைமான பாங்கிகள் வாயிலாக கடன் கொடுத்து வருகிறார்கள்.

நமது அரசாங்கம் கிராமங்களிலே இருக்கும் கிராம சேவகர்களை அடற்ற வேண்டுமென்று சொல்வதற்கு முன்னாலே, கிராம சேவகர்கள் எங்களை நீக்கிவிடுவதாக இந்த அரசாங்கம் சொல்லுகிறது என்று ஒவ்வொரு ஏம். எல். ஏ.களுக்கும் எழுதி அனுப்புகிறார்கள். இன்று விவசாயிகள் அவர்களிடத்திலே அல்லலுபட்டு வருகிறார்கள். விவசாயிகள் கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால், அந்த கிராம சேவகர்கள், அந்த நில அடைமான பாங்கியிலே உள்ள செக்டாரிகள், நில அடைமான பாங்கியிலே உள்ள சூப்பர்வைசர்கள் இவர்கள் சொல்லுகிற இடங்களில் “கொட்டேஷன்” வாங்கினால்தான் கடன் வாங்க முடியும். (மணி அடிக்கப்பட்டது). அவர்கள் “இங்கு கொட்டேஷன்” வாங்கி வா, அங்கு வாங்கி வா என்று வியாபாரியாக மாறிவிட்டார்கள் இன்றுள்ள நிலையிலே. நான் சொல்லும் இடத்தில் பம்பு செட் வாங்க வேண்டுமென்று பாங்கு சூப்பர்வைசர் சொல்லுகிறார். நான் சொல்லும் இடத்தில் வாங்க வேண்டுமென்று எலெக்ட்ரிக் சூப்பர்வைசர் சொல்லுகிறார், நான் சொல்லும் இடத்தில் வாங்க வேண்டுமென்று கிராம சேவகர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அந்த விவசாயிகள் யாரிடத்தில் அந்த பம்பு செட்டை வாங்குவது. எலெக்ட்ரிக் சூப்பர்வைசர் சொன்ன இடத்திலே பம்பு செட் வாங்கவில்லையென்றால் கனெக்ஷன் கொடுக்க மறுக்கிறார். நில அடைமான பாங்கு சூப்பர்வைசர் சொன்ன இடத்திலே பம்பு செட் வாங்கவில்லையென்றால் அவர் சாங்ஷன் செய்ய மறுக்கிறார். “கொட்டேஷன்” வாங்க மறுக்கிறார். அவர் சொல்லும் இடத்தில் “கொட்டேஷன்” வாங்கிக் கொடுத்தால்தான் பணம் சாங்ஷன் செய்யப்படும் என்று அவர் சொல்கிறார், சாங்ஷன் செய்கிறார். இந்த மாதிரி சிக்கல்களுக்கு இடையிலே விவசாயிகள் அல்லல் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் தங்களுடைய நிலத்தை அடகு வைத்துத்தான் இன்றைய சூழ்நிலையிலே கடன் வாங்குகிறார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்).

*ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தமிழ்நாட்டின் உணவுப் பொருள் விநியோகத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலே, மழை இல்லாத பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் ஒரு நெருக்கடியான நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். நம்முடைய வேளாண்மைத் துறை, உணவுத் துறை

1969 மார்ச் 22]

[ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது]

அமைச்சரின் சீரிய நிர்வாகத்தின் காரணமாக, உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டு மக்கள் மாண்டு விடுகின்ற ஒரு சூழ்நிலை நம்முடைய நாட்டில் இப்பொழுது இல்லை என்பதை நான் மனப்பூர்வமாக ஒத்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் நகராட்சி மன்ற எல்லை ஓரத்தில் இருக்கிற கிராமங்களில் உணவுப் பங்கீடு அட்டைகள் மூலம் அரிசி கிடைக்காத காரணத்தினால் மக்கள் தொல்லைகளுக்கு ஆளாகின்ற நிலையை நாம் பார்த்தோம். திரு நெல்வேலி மாவட்டம், பாலையங்கோட்டை நகராட்சி மன்றங்களின் எல்லைகளிலிருந்து ஒரு பர்லாங்கு தூரத்தில் இருக்கின்றன திருவண்ணாதிபுரம், திம்மராஜபுரம், பொட்டல் முதலிய கிராமங்கள். நகராட்சி மன்ற எல்லைக்குள் வீட்டு வசதி கிடைக்காத காரணத்தினால், நகராட்சியின் எல்லைக்குள் பணிபுரிகிறவர்கள் நகராட்சி மன்ற எல்லை ஓரத்திலுள்ள கிராமங்களில் சென்று வசிக்கிறார்கள். அப்படி கிராமங்களில் சென்று வசிக்கின்ற காரணத்தினால், ஒரு பர்லாங்கு தூரத்திலுள்ள நகராட்சி எல்லைக்குள் பங்கீடு அட்டைகள் மூலம் அரிசி விநியோகம் நடக்கிறது. ஆனால், பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களில் அப்படி பங்கீடு அட்டைகள் மூலம் அரிசி விநியோகிக்கின்ற நிலைமை இல்லை. ஆகவே, இந்த அரசு நகராட்சிக்கு எல்லைப் பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களிலும் உணவுப் பங்கீடு அட்டைகள் மூலம் அரிசி விநியோகம் செய்வதை விரிவாக்க வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

நாங்குநேரி, ஸ்ரீவைகுண்டம் ஆகிய தாலுக்காக்களில் சில பகுதிகள் மிகவும் வறண்ட நிலையில் இருக்கின்றன. அப்படி இருக்கும்படியான கிராமங்கள் சேராளம் கால்வாய், இராமானுஜம்புதூர் மற்றும் பல கிராமங்கள் உள்ளன. அந்தக் கிராமங்களில் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு வாய்ப்பும், வசதியும் இருந்தம்கூட, மழை இல்லாத காரணத்தினால் உணவுப்பொருள் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பங்கீடு அட்டைகள் மூலம் அந்தப் பகுதிகளுக்கு உணவுப் பொருள்களை விநியோகம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில குக்கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு கிராமத்தில் அரிசி விநியோகம் செய்கிறார்கள் உணவுப் பங்கீடு அட்டைகள் மூலம். அதற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற அடுத்த கிராமத்தில் அதுபோன்ற நிலை இல்லை. ஒரு கிராமத்தை அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்தால், அதற்கு அருகிலே இருக்கிற மறு கிராமத்தையும் தேர்ந்தெடுக்காத காரணத்தினால், அங்கிருக்கிற மக்கள் மத்தியிலே அரசின்மீது மாச்சரியம் வளர்கிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, ஆங்காங்கு அருகருகே இருக்கிற கிராமங்களிலும் பங்கீடு அட்டைகள் மூலம் அரிசியை விநியோகம் செய்வதற்கு நம்முடைய அரசு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெல்லை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பசு பராமரிப்பு நிலையம் ஒன்று அபிஷேகப்பட்டியில் இருக்கிறது. பொதிகை மலைச்சாரலான நல்ல புறங்கள் இருக்கின்றன. பொதிகை மேய்ச்சல் நிலம் மலை ஓரத்தில் இருக்கும்படியான சூழ்நிலை இருக்கிறது. பொதிகை மலைச் சாரலுக்கு அருகிலே அம்பாசமுத்திரம் வட்டத்தில் ஒரு சிறந்த பால் பண்ணையை அரசு அமைப்பதன் மூலம் திருநெல்வேலி மாவட்டம், ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஒரு பகுதி, கண்யாகுமாரி மாவட்டம் ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களிலும் பால் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு முடியும். அத்துடன் பசு பராமரிப்பு நிலையத்திற்கும் வாய்ப்பாக மாடுகளுக்கு மலை மேய்ச்சல் செய்வதற்கும், உரிய முறையில் பொதிகை மலைச்சாரலில் இருப்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். புதிய பால் பண்ணை ஒன்றை அங்கே அரசுத் தரப்பில் துவக்க வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

நம்முடைய மத்திய அரசிடமிருந்து அதிகமாக உணவுப் பொருள்கள் நமக்குக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பதைவிட, உணவாவதற்கு ஒரு வாயும், உழைப்பதற்கு இரண்டு கரங்களோடு பிறக்கின்ற குழந்தைகளை பிறக்காமல் தடுப்பதற்காகச் செலவழிக்கும் பணத்தை நம்முடைய உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்திக்குச் செலவழிப்பதன் மூலம்

[ஹாஜி. ம. மு. பீர் முஹம்மது]

[1969 மார்ச் 22]

உணவுப்பொருள் தேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள முடியும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நம்முடைய அரசுத் தரப்பு புள்ளி விவரப்படி இந்த மாநிலத்தில் இருக்கிற வீளை நிலங்களில் ஒரு பங்கு நிலம்தான் வீளைவிப்பதற்கு தகுதியாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு பங்கு நிலம் வீளைவிப்பதற்குத் தகுதியற்றதான நிலையில் இருக்கிறது. அவைகளை வீளைவதற்குத் தகுதியுள்ள நிலமாக ஆக்கினால் நம்முடைய சமூகத்தை பூர்த்தியை அடைய முடியும். அதனால் இந்தத் துறையிலே அரசு போதிய கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை நிறைவுபடுத்திக்கொள்கிறேன்.

***திரு. சோ. அழகர்சாமி :** தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தில் ஏற்கனவே ஒரு பற்றுக்குறையான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் இந்த நிலையில் நாம் ஊழல்களைக் களைந்து, உணவுக்கொள்முதல் விநியோகத்தை சரியான முறையில் அமல் நடத்தவில்லை என்று சொன்னால், பெரிய நெருக்கடியான இந்த சூதாட்டத்தில் அதிகமான பேராசை பிடித்தவர்கள் தங்களுடைய பேராசைக்கு உகுந்த முறையிலே மக்களையெல்லாம் ஒரு பெரிய ஆபத்தில் சிக்கவைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். கொள்முதல் திட்டமிட்ப்பு பஞ்சநிலை காரணமாக எல்லா மாவட்டங்களிலும் முடியவில்லை என்று சொன்னாலும்கூட, தஞ்சையில்தான் கொள்முதல் செய்வதாக முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் 4 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்து ஏறக்குறைய மாதம் ஒன்றுக்கு 50,000 டன்கள் விநியோகம் செய்ய திட்டமிட்டிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் இப்பொழுது உள்ள கொள்முதல் எப்படி நடக்கிறது என்று சொன்னால் வெளி மார்க்கெட்டில் வரக்கூடிய அரிசி பூராவும், 10 ஏக்கராவுக்கு அதிகமாக உள்ள பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் தான் சர்க்கார் கொள்முதலுக்குக் கொடுத்தது போக, மீதியை வெளி மார்க்கெட்டில் விற்று லாபம் அதிகமாகச் சம்பாதிக்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கர் முதல் 10 ஏக்கர் வரையில் வைத்திருக்கும் சிறு விவசாயிகள் கொள்முதலுக்கு எந்தவிதமான தடங்கலும் சொல்லவில்லை. அவர்கள் தப்பிக்க முடியாத நிலைமையில் அதிகாரிகள் அவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்துவிடுகிறார்கள். 10 ஏக்கராவுக்கும் அதிகமாக உள்ள நிலச்சுவான்தார்கள் கையில் 5 லட்சம் ஏக்கர்தான் இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது நமக்குக் கொடுத்திருக்கிற கணக்குப்படி. அது நில உச்ச வரம்பிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கு நிலங்களை தங்களுடைய சொந்தக்காரர்களுக்குப் பிரித்துவைத்துவிட்ட கணக்குப்படி என்று நினைக்கிறேன். 10 ஏக்கருக்கும் மேல் இருப்பவர்களிடம் நாம் கட்டாயமாக உபரி நெல் பூராவையும் கொள்முதல் செய்தால் தான் நெருக்கடியை சமாளிக்க முடியும். அதே நேரத்தில் சிறு சிறு விவசாயிகளிடமிருந்து கட்டாயக் கொள்முதல் செய்யக்கூடிய முறை தொடர்ந்து இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கருக்கும் குறைந்து வைத்திருப்பவர்களிடம் கொள்முதல் செய்யக்கூடாது என்று அரசாங்கம் சொன்னாலும், அதிகாரிகள் ஒரு ஏக்கருக்கும் குறைந்த நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடம்தான் கட்டாயமாகக் கொள்முதல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி கேட்டால், கட்டாயப்படுத்தவில்லை, அவர்களாகவே கொடுத்தார்கள் என்று சாக்குச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி அவர்களிடமிருந்து கட்டாயமாகக் கொள்முதல் செய்வதை கண்டிப்பாக நிறுத்தவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது இருக்கிற விலைவாசியில் உற்பத்திச் செலவுகள் மிகவும் அதிகரித்துவிட்டால், கொள்முதல் விலையை கட்டாயம் உயர்த்தித்தான் கொடுக்க வேண்டும். கொள்முதல் விலையை நாம் உயர்த்திக் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால், நெல் உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய விவசாயிகள் நெல்லை விட்டுவிட்டு வேறு அதிகமான வருமானம் வரக்கூடிய வாழை, கரும்பு போன்றவைகளை வீளைவிப்பதற்கு மாற்றிக்கொள்ளும் நிலைமை

1969 மார்ச் 22]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

தான் ஏற்படுகிறது. கொள்முதலிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்பவர்கள் வேண்டுமானால் இந்தக் கொள்முதல் விலையை உயர்த்தவேண்டாம் என்று சொல்லலாம். ஆனால், நியாயமாக அரசுக்கு கொள்முதல் விலைக்கு நெல்லை அளிக்கவேண்டும் என்று கருதி, அப்படி நெல்லை அளிக்கக் கூடியவர்கள் இந்த விலை போதாது என்று தான் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, கட்டாயமாக கொள்முதல் விலையை உயர்த்தவேண்டும். அதே நேரத்தில் பல இடங்களில் உணவுப் பொருள்களை குடும்பக் கார்டுகள் மூலம் விநியோகம் செய்கிறோம். இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பஞ்ச நிலைமை காரணமாக, இந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயத்தொழிலாளர்கள், சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள், கூலி வேலை செய்யக் கூடியவர்களுக்கு நியாயமான விலையில் உணவுப்பொருள்கள் கிடைப்பதில்லை. பல இடங்களில் அரிசி விலை ரூ. 2, 3 என்ற அளவில் உயர்ந்திருக்கிறது. இப்பொழுது இன்னும் உயரக்கூடிய ஆபத்து இருக்கிறது. ஆகவே, கிராமங்களில் பங்கீடு முறையைக் கொண்டுவந்து நல்ல முறையில் நியாய விலையில் அரிசி கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். கோவில்பட்டி தாலுகா, சங்கரன் கோவில் தாலுகா ஆகிய இடங்கள் வறண்ட பிரதேசம். அங்கே உள்ள பல கிராமங்களிலும் நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் அரிசி விநியோகத்தை முறையாகக் கொண்டுவர வேண்டும். அதே நேரத்தில் 10 ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடம் கட்டாயக் கொள்முதல் செய்து, அவர்கள் குடும்பத் தேவை போக உபரி நெல் பூராவையும் கொள்முதல் செய்து பரவலாக கிராமங்களில் நியாய விலையில் அரிசியை விநியோகம் செய்ய தக்க ஏற்பாடுகளை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

திரு. கே. விநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, அய்யனாவரம் பால் பண்ணை பற்றி ஒரு வார்த்தை. அதிலே டெம்பரரி-பை-லா என்று சொல்லி, 1963-ம் ஆண்டு அதைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த பை-லா படி, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மில்க் கமிஷன் அவர்கள் போட்டு நியமிக்கலாம். என்று சென்னார்கள். இப்பொழுது மூன்று ஆண்டு ஆகிவிட்டது. திரும்பவும், இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகி, ஐந்து ஆண்டுகளும் முடிந்துவிட்டது. அப்படி முடிவதற்கு முன்னதாகவே, ஒரு கான்ஸ்டிடியூஷன் பாயிண்ட், அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருந்தால், அந்த மகாசபை ஆட்சேபனை செய்திருக்காது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை ஏன் எடுக்கவில்லை? காலந் தாழ்ந்த பிறகு, 2-12-1968-ல் இன்னொரு விதியைப் போட்டு, இன்னும் ஒரு ஆண்டுக்கு அதிகாரம் கொடுங்கள் என்று கேட்டுவிட்டு, இப்பொழுது இரண்டு மாதங்களுக்கு அதிகாரம் கொடுங்கள் என்று சொன்னால், இதில் எல்லாம் நியாயமான முறையில், சரியான முறையில் நடக்கவில்லை என்று மகாசபை அங்கத்தினர்கள் கருதுவதில் என்ன நியாயத்தவறு இருக்க முடியும்? யாரோ வேண்டியவர்களை போர்டில் போடவேண்டும் என்பதற்காக, இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று புகார் இருக்கிறது. தவறுகள் இருந்தால் பொதுத் தேர்தல் நடத்தி, அதற்குத் தக்க முறையில் செய்திருக்க வேண்டுமே தவிர, “அன்-கான்ஸ்டிடியூஷனலாக” செய்திருப்பது சரியாகாது. அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லுவேன், தயவுசெய்து இதை நீங்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று. அவர்களுள் பொது மக்கள்தானே? அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஏதோ வேண்டியவர்களைப் போடவேண்டும் போர்டில் என்று பார்ப்பது எவ்வளவு நியாயம்

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அய்யனாவரம் பால் பண்ணையைப் பொறுத்தவரையில், நிலைமை அப்படியில்லை. யாரையோ போட வேண்டும் என்று எதுவும் செய்யவில்லை. அரசாங்கமே இந்த மாதவரம் பண்ணையோடு சேர்த்து அரசாங்கத்துறையில் செய்யக்கூடிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டிய நிலைகள்தான் இருக்கின்றனவே தவிர வேறென்றும் இல்லை. அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அய்யனாவரம் தெனியாக வைத்துக்கொண்டு இருப்பது சரியில்லை என்று அந்த வகையில் செயல்பட்டிருக்கிறது. மதுரையில் கூட அப்படிப் பட்ட முயற்சி

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 22]

மேற்கொள்ளப்பட்டது. இங்கேயும் செய்யலாம் என்றுதான் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. காலதாமதம் ஏற்பட்டுவிட்டது. அதிலே ஏதோ யாரையும் எங்கேயும் சேர்க்கவேண்டும் என்று செய்தது இல்லை.

THIRU K. VINAYAKAM : That is a question of policy.

எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தால், அதை முறையாகச் செய்ய வேண்டும். ஆனால், விதிகளை மீறி, இன்னும் இரண்டு மாதங்கள் அதிகாரம் கொடுங்கள் என்பது சரியில்லை என்பதைத் தான் சொல்லுகிறேன். எடுப்பதானால், அது உங்களுடைய உரிமை. உரிமைப்படி செய்யுங்கள். ஆனால் இப்பொழுது எடுக்கப்பட்டிருக்கும் வழி சரியில்லை என்பதைத்தான் சொல்ல வருகிறேன். அதை எடுத்துக் காட்டுவதுதான் என்னுடைய பொறுப்பு.

மாதவரம் மில்க் காலனியில் லாபம் வருகிறது என்கிறார்கள். ஆடிட் ரிப்போர்ட் வந்த பிறகு தெரியும். இப்பொழுது சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். எனக்குத் தெரிந்தவரையில், மாதவரம் மில்க் காலனியை ஏன் உண்டாக்கினோம்? மாடுகள், ஆடுகள், வீதியில் திரிந்து கொண்டு, தனிப்பட்டவர்கள் சரியாகச் செய்யவில்லை என்று, அவற்றை வேல்லாம் அங்கே கொண்டுபோக வேண்டும் என்று செய்தோம். 1963-ல் எவ்வளவு பேர்கள் அங்கே இருந்தார்கள்? 400 லைசென்சிகள் போனார்கள். இப்பொழுது எத்தனை பேர்கள்? இப்பொழுது இருக்கும் லைசென்சிகள் எத்தனைபேர்கள் என்பதை அரசாங்கம் பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது இருப்பவர்கள் 60 பேர்கள். அப்பொழுது அவர்கள் எவ்வளவு பால் கறந்து கொடுக்க வேண்டும் என்றிருந்தது? இப்பொழுது எத்தனை கறந்து கொடுக்கிறார்கள்? முன்பு எவ்வளவு லிட்டர் பால் கொடுத்தார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : லைசென்சுதார்கள் தனிப்பட்ட முறையில் மாடுகள் வைக்கக் கூடாது என்கிற கொள்கை இருக்கிறது. அதற்கு எதிர்ப்பும் வருகிறது. அது சம்பந்தமாக அவருடைய கொள்கை என்ன? அவர்களுடைய கட்சிக் கொள்கை என்ன? அப்படிச் செய்ய அவருடைய கட்சிக்கும், அவர்களுக்கும் உண்பாடுதான் என்கிற கருத்தையும் தெரிவித்தால் விவாதத்திற்கு உதவிகரமாக இருக்கும்.

திரு. கே. விநாயகம் : ஆட்சி நடத்துவது தாங்கள், உங்களுடைய கொள்கையைப் பரிசீலிப்பது எங்களுடைய வேலை. எங்கள் கொள்கைதான் நாங்கள் நடைமுறையிலே செய்திருக்கிறோமே. ஆரம்பித்தோம். ஆரம்பத்தில் 400 பேர்களைக் கொண்டு வைத்தோம். அது இன்றைக்கு 60-க்கு இறங்கிவிட்டது. ஏன்? குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்றால், அதை ஆராயவேண்டும். கேட்டில் ஃபீட் என்ற வகையில் சப்லிடி கொடுத்தோம். இப்பொழுது சப்லிடி கொடுக்கப்படுமா இல்லையா என்கிற சந்தேகம் இருக்கிறது. கொடுக்கிற பால் எவ்வளவோ, கறந்த பால் எவ்வளவோ அதற்கு 60 சதவிகிதம் சப்லிடிதான் என்று புகார் செய்கிறார்கள். அப்படிப் பட்ட புகார்கள் பற்றி யோசிக்க வேண்டும். அடுத்து, "Occupational Charges" என்று இருந்தது. 'per cattle head 15 paise' என்று இருந்தது.

இப்பொழுது அது இந்த மாத இறுதிவரையில் இருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. பின்னால், ஆகுபேஷன்ஸ் சார்ஜ் தள்ளிவிடுவார்களோ என்பதெல்லாம் சந்தேகிக்கும் அளவிற்கு விடக்கூடாது.

பால் உற்பத்தியை அதிகமாகச் செய்ய வேண்டும். தனிப்பட்டவர்கள் நம்மை நம்பியிருக்கிறார்கள். நம்மை நம்பித்தான் பால் பண்ணையில் குடியேறினார்கள். இன்றைக்கு விட்டுப் போயிருப்பதற்குக் காரணங்கள் என்ன என்பதை யோசிக்க வேண்டும்.

நாம் பொது மக்களுக்குத் தருவது ஒரு விலை. வாங்குவது குறைவாக வாங்குகிறோம். ரொம்பவும் குறைவாக வாங்குகிறோம். "ஹாண்ட் லிங் சார்ஜஸ்" என்று வரும், எனக்குத் தெரியும். இப்பொழுது, ஒரு ரூபாக்கு அல்லது 96 பைசாவிற்கு வாங்குகிறோம். (குறுக்கீடு வெளி)

1969 மார்ச் 22]

[திரு கே. வினாயகம்]

யிலே கூட நீங்கள் விற்கும் விலைக்குத்தான் கிடைக்கிறது. வெளியிலே விற்கிறவர்கள், லீதியில் வந்து, வீட்டிலே கறக்கிறவர்களும், மாதவரம் பால் விலைக்கேதான் கொடுக்கிறார்கள். நான் மாதவரம் பால் வாங்குவதில்லை. வீட்டில் வந்து கறக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) ஏன் வீட்டிற்கும் அப்படித்தான் வருகிறது. பால் கறந்து ஏன் வீட்டிற்கு, கன்ஸம்ஷனுக்கு வர 48 மணி நேரம் என்றால், பாஸ்கரைஸ் செய்கிறோம், ஃபேட் எடுக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லுவீர்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது)

உணவுக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், தலைவர் அவர்களே, “ரூபாய்க்கு ஒரு படித் திட்டம்” என்பது நாங்கள் சொன்னகருத்து அல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொன்ன கருத்து அது. அதை நல்ல முறையிலே செய்கிறார்களா? இல்லையே. நாடு முழுவதும் கொண்டு வரவேண்டும். அப்பொழுதுதான், ‘political justification or political morality’. இருக்கும். அதைவிட்டுவிட்டு, இப்பொழுது ஏன் இப்படிச் செய்கிறார்கள்? (குறுக்கீடு) சொன்னது நீங்கள், செய்ய வேண்டியதும் நீங்கள். சென்னையிலே கொலை செய்தால் குற்றம் இல்லை, செங்கல் பட்டில் கொலை செய்தால்தான் குற்றம் என்பது போல இருக்கிறது, சென்னையிலே ஒரு படி தருவோம், வெளியிலே கொடுக்க முடியாது என்பது. **There is no moral justification.** முடியாது என்றால், முடியாது என்று சொல்லுங்கள். நாங்கள் முடியும் என்று சொல்லவில்லை. ஏனென்றால், முடியாது என்று தெரியும், நாங்கள் இப்படிப்பட்ட பயித்தியக்காரத்தனமான வாதங்களை கிளப்பிவிட்டுக் கொண்டு சிக்கிக்கொள்ள மாட்டோம். அது முடியாது என்று அனைவருக்கும் தெரியும். உங்களால் முடிந்தால் அனைவருக்கும் கொடுங்கள். முடியவில்லை என்றால், சொல்லுங்கள் “தெரியாமல் சொல்லிவிட்டோம், ஐயா, நடைமுறையில் இது நடக்காது,” என்று சொல்லிவிடுங்கள். பெல்ட் எரியாகக் கொண்டு சொல்லி, காங்கிரஸ் சர்க்கார் மீது சமத்தப்பப் பது நியாயமா? சொன்னது யார்? திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். அப்பொழுது சொன்னீர்களா காங்கிரஸ் கொடுத்த இடத்தில் கொடுப்போம் என்று. சொல்லியிருந்தால், வேலூரில் ஒட்டுப் போட்டிருப்பார்களா? செங்கல்பட்டில் போட்டிருப்பார்களா? (குறுக்கீடு) ஒரு வாதத்திற்குச் சொல்லுகிறேன். **Law must be made applicable to the entire State and not to patches here and there. Therefore, that is not correct.** அதுதான் சொல்கிறேன்.....

(மணியடிக்கப்பட்டது).

திரு. கே. வினாயகம் : நான் உப தலைவர், சார்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ந. வீராசாமி). தங்களுக்குக் கொடுத்த நேரம் ஆகிவிட்டது.

Thiru K. VINAYAGAM : I am almost winding up my speech.

பின்னால் தலைவர் பேசினால் கூட நான் டெவலப் செய்த கருத்தை முடித்துவிடுகிறேன். ஆகவே, முடிந்தால் நாட்டு மக்கள் முழுவதுக்கும் கொடுங்கள். இல்லையென்றால், வாயஸ் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். அதில் தவறில்லை. தோற்றுவிட்டதாக, பரிஸ்டிஜ் ஒன்றும் பார்க்கவேண்டாம். **Let us be real in our action and let us be honest to the people.** அதைச் சொல்லாது, அதைச் செய்வோம், இதைச் செய்வோம் என்பதெல்லாம் சரியில்லை என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் மாண்புமிகு உணவுத்துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள மானியக்கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய

[திரு. செஞ்சி எ. முனுசாமி]

[1969 மார்ச் 22]

கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன். கொள்முதல் திட்டப்படி, கிடைக்கின்ற பகுதிகளில் பெற்று, கிடைக்காத பகுதிகளில் விநியோகம் செய்வதை அடிப்படையாகக் கொண்டு, கொள்முதல் திட்டம் அமுலாக்கப்பட்டு வருகின்றது. பகிர்ந்துண்டு வாழ்வோம் என்ற பண்பை கொண்ட யாரும் கொள்முதல் கொள்கையை எதிர்க்கமாட்டார்கள். இருப்பினும், கொள்முதல் திட்டத்தால் ஆங்காங்கே கெடுபிடிகள் இருக்கின்றன என்றும், கேடுபாடுகள் ஏற்படுகின்றன என்றும் புகார்கள் வருகின்றன. அவைகளில் பல புகார்கள் புகார்களாகவே இருக்கின்றன. அவைகளில் ஒரு சில உண்மைகளாகவும் இருக்கின்றன. அதை மறுப்பதற்கில்லை. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் உயர் நீதி மன்றம் இரண்டு வழக்குகளில் தீர்ப்புகள் வழங்கியிருக்கிறது. அதைப் பார்க்கின்ற பொழுது உண்மையிலேயே மக்கள் மத்தியில் உயர்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்கு புறம்பாக இந்த அரசு கொள்முதல் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருக்கின்றது என்ற தப்பான பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது. இது சரியா என்பது ஒருபுறமிருக்க, உயர்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை கொட்டை எழுத்துக்களில் போட்டு அன்றாடப் பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வந்தன. அதைக்காட்டி கொள்முதலுக்கு நெல் மூட்டைகளைக் கொடுக்காதீர்கள் என்று பிரசாரம் செய்கிறார்கள். கொள்முதலைப் பொறுத்து உயர் நீதிமன்றம் தருகின்ற தீர்ப்பு, தமிழ்நாட்டிலே உள்ள அத்தனை விவசாயிகளையும், கொள்முதல் செய்கின்ற நிர்வாகத்தையும் கட்டுப்படுத்துக்கூடிய தீர்ப்பு, கொள்முதலில் குறைபாடுகள், குறைகள் இருக்கின்றன. சட்டத்தை உருவாக்குவது சட்டமன்றம், சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து ஆவன செய்வது நிர்வாகம். உரிமைகளையும், வழக்கங்களையும், மரபுகளையும் பாதிக்காதவகையில் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதா, ஒழுங்காக சட்டம் கையாளப்படுகிறதா என்று மேற்பார்வையிலுள்ள நீதிமன்றத்தின் பணியாகும்.

இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் அங்கே எழுப்பப்பட்ட தீர்ப்பையொட்டி விலையைக் கூட்டித் தரத்தான் வேண்டுமா என்பது ஒருபுறமிருக்க, நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பில் ஆண்டுக்காண்டு விலை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும், கொள்முதல் செய்த தானியத்தைத் திரும்பத் தரவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டுக்கு ஒரு முறை விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்பதில் நியாயம் இருக்கிறது. இப்போது பண வீக்கம் பெருகியிருக்கிறது. மத்திய அரசு நோட்டு அடிக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஒவ்வொரு பொருளின் விலையும் கூடிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்போது அக்கிரகல்சர் பிரைஸ் கமிஷன் பரிந்துரை செய்ததற்கு ஏற்ப மாநில அரசு நெல்லுக்கு விலையை நிர்ணயித்திருக்கிறது. உயர்நீதிமன்றம் ஆண்டுக்கு ஒரு தடவை விலை மாற்றியமைக்கப்பட்ட வேண்டுமென்று தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. விலை நிர்ணயம் செய்வதில் கூட மத்திய அரசின் போக்கு மாற்றாந்தாய் மனப்போக்கில் இருக்கிறது. 1965-ல் மோட்டா ரக நெல் குவிண்டாலுக்கு ரூ. 37-40, நடுத்தர ரகம் ரூ. 38-73, உயர்ரகம் ரூ. 40-70, 1966-ல் மோட்டா ரகம் ரூ. 40-00, நடுத்தர ரகம் ரூ. 42-00, உயர் ரகம் ரூ. 45-00; 1967-ல் மோட்டா ரகம் ரூ. 43-00, நடுத்தர ரகம் ரூ. 45-00, உயர் ரகம் 48-00, பிறகு நெல் விலை உயர்ந்ததாகக் காணோம்.

கடன் வழங்கும் திட்டத்திலாகட்டும், நிதி வழங்கும் மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையில் இருக்கிறது என்பது நன்றாகத் தெரிகிறது. திட்டத்திலாகட்டும் மத்திய அரசு இங்கே அரிசி சாப்பிடுபவர்களுக்கு ஒரு நியதி, கோதுமை சாப்பிடுபவர்களுக்கு ஒரு நியதி என்ற நிலைமை இருக்கிறது. சிவப்பு கோதுமைக்கு எந்த அளவிற்கு விலையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்பது அறிக்கையிலிருந்து தெரிகிறது. 1964-ல் சிவப்பு கோதுமை குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 37-41 என்று இருந்தது. 1968 முதலில் 67 ரூபாய் ஆனது. இந்த நாளுக்கு ஆண்டுகளில் கிட்டத்தட்ட 30 ரூபாய் வித்தியாசம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1968 முடிவில் குவிண்டாலுக்கு 70 ரூபாய் என்று ஆகியிருக்கிறது. இந்த விலை கூட போதாது என்று சொல்கிறார்கள். கோதுமை உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு ஒரு பாகுபாடும் அரிசி உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு

1969 மார்ச் 22] [திரு. செஞ்சி வெ முனுசாமி,]

ஒரு பாகுபாடும் என்ற நிலையில் பாரபட்சம் காட்டப்படுகின்றது. “வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு நெய்கிறது” என்ற பேச்சை உண்மையாக்குகின்ற வகையில் இது அமைந்திருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் இந்த அரசைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று பணவீக்கம் பெருகியிருக்கிறது. இது நியாயம் தானா என்று பார்க்கின்ற பொழுது, கொள்முதல் திட்டத்தை நெல்லுக்கு மட்டும் வைத்திருக்கிறார்கள். நெல்லுக்குமட்டும் வைத்தவிட்டு, மற்ற பொருட்கள் விலையேறிக்கொண்டிருக்கிறதே, அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இப்படிச் செய்வதால் விவசாயிகள் அவதிப்படுகிறார்கள், நான் விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். நெல் மூட்டையின் விலை கொள் முத்தப்படி 36 ரூபாய் என்று சொல்கிறார்களே, இன்றையதினம் இயற்கைக் கோளாற்றினால் பாதிக்கப்பட்ட வட ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காட் டின் ஒருசில பகுதிகளில் மூட்டை வெளி மார்க்கெட்டில் 65 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. பாடுபடும் விவசாயி 36 ரூபாய்க்கு நெல்லைக் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் வெளி மார்க்கெட்டில் 65 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். இடையிலே இருக்கின்ற தொகை இடைத்தரகருக்குப் போகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் மார்ஜின் தொகை கள்ளச் சந்தைக்காரருக்குப் போகிறது. யாரோ ஒருவர் பாடுபட்டதற்கு யாரோ ஒருவர் கள்ளச் சந்தையில் கொழுத்துக்கொண்டு போகிறார். இந்தமாதிரியான நிலைமையை அரசாங்கம் நிச்சயமாக மாற்றி யமைக்க வேண்டும்.

அரிசி ஆலைக்கு உரிமம் வழங்குவதற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு விண்ணப்பித்து, அரசு அனுமதி அளிப்பர். அடிமட்டத்தில் இருக்கிற அதிகாரிகள் தயாரிக்கிற அறிக்கையினால் உரிமம் வழங்க அனுமதி மறுக்கப் பட்டால், பாதிக்கப்பட்ட மனுதாரர் அரசுக்கு முறையீடு செய்துகொள்ள லாம். தன்னுடைய மனுவை புனராய்வு செய்ய கோரிக்கை செய்து கொள்ளலாம் என்ற மரபு இருந்தது. உயர்நீதிமன்ற தீர்ப்புக்குப் பிறகு, அரசாங்கத்திற்கு அப்பீல் செய்யவோ, ரெவ்யூ செய்யவோ இடமில்லை யென்ற நிலைமை வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டும். அடிமட்டத்தில் தவறுகள் நடைபெற்றால் சட்டிக்காட்டவோ, திருத்தம் செய்யவோ தேவை ஏற்படுகிறது. 20 தினங்களுக்கு முன்பு தான் ஒரு மனுதாரருக்கு அந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட வேளைகளில் அரசாங்கம் அவசியம் விரைந்து முடிவெடுக்க வேண்டும். இந்த அரசாங்கத்திற்கு அப்பீல் செய்யவும் அதிகாரம் இருக்கிறது. போட்ட ஆர்டர் சரியா, இல்லையா என்பதைப்பார்த்து மாற்றிய மைக்கவும் அதிகாரம் இருக்கிறது என்ற நிலையில் விதி மாற்றப்பட வேண்டும். திண்டிவனம் வட்டத்தில் மயிலம் கிராமத்தில் அழகானந்தம், வீரப்ப கவுண்டர் ஆகிய இவர்களுக்கு இடையே நடந்த வழக்கில் உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளை நிச்சயமாக அரசாங்கம் களைந்தெறிய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மண்ணெண்ணெய் தட்டுப்பாடு அதிகமாக இருந்து வருகிறது. 55 பைசாவுக்கு விற்கப்படவேண்டிய மண்ணெண்ணெய் 70 பைசா, 80 பைசா, என்று போய்க்கொண்டிருக்கிறது. செஞ்சிப் பகுதியில் 55 பைசாவுக்கு விற்பது ஒரு ரூபாய் வரைவியிலும் விற்க ஆரம்பித்தது. பொதுமக்கள் ஆட்சேபித்ததன் பேரில் 80 பைசாவாக விற்கப்படுகிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதிக்கு பொதுமான எண்ணெய் அனுப்பவேண்டும்.

மேலும், செஞ்சிப் பகுதிக்கு கொள்முதலிலிருந்து விதிலிவக்கு தர வேண்டும். சென்ற ஆண்டு அரசாங்கம் கேட்டதற்குமேல் கொள்முத லுக்கு நெல் வழங்கிய பகுதி என் பகுதி. இவ்வாண்டு அப்பகுதியில் விளைச்சல் இல்லை. சட்டியிலே இல்லை, ஆகவே, அகப்பைக்கு ஒன்றும் வராது. ஆகவே தயவு செய்து மேலும் அகப்பையைப் போட்டு சாண்ட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள் கிறேன்.

[1969 மார்ச் 22]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போதிருக்கும்படியான மானியத்தின்மீது என் கட்சியின் சார்பாகக் கொடுத்த வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் பேசலாம் என்றிருக்கிறேன். பால் பண்ணை வளர்ச்சியைப்பற்றி என் கட்சியில் இருக்கும் திரு. கே. வினாயகம் அவர்கள் நல்லமுறையில் சொல்லி விட்டார்கள். மாதவரம் பால்பண்ணையைப் பொறுத்தவரையில் நான் இதுவரைக்கும் நேரிலே போய் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. மதுரை பால் பண்ணைத் திட்டத்தைப் போய் பார்க்கலாம் என்று ஒரு மாதத்திற்கு முன்னால், சில புகார்கள் வந்ததன் காரணமாகச் சென்றேன். மில்லக் கமிஷனர் அவர்களும் நேரில் வந்து அழைத்துச் சென்றதன் பேரில் கணக்குகளைப் பார்த்துவிட்டு வரும்படியான சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

மதுரையில் உள்ள பால் பண்ணைக்கு அதிகமான பால் வருகிறது. அவ்வளவு பால் வந்தும் அவ்வளவையும் அவர்கள் விநியோகம் செய்து மக்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் சூழ்நிலை இல்லை. ஆகவே, விநியோகம் போக பாக்கி பாலே வெண்ணெய், நெய் ஆக மாற்றும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிகப்படியாக பால் வரும் சந்தர்ப்பங்களில் இப்படி வெண்ணெய், நெய் போன்ற மாற்றுப் பொருள்களாக ஆக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படலாம். ஆனால், அதிலும் சில சந்தேகங்கள் வரத்தான் செய்யும். முடிந்த அளவில் மதுரையில் நல்ல காரியங்களைத் தான் செய்து வருகிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான நெய், வெண்ணெய் டிள்கள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவைகள் ஆயிரக்கணக்காக விற்கப்படுகின்றன என்று மில்லக் கமிஷனர் என்னிடத்தில் சொன்னார். உடனடியாக, “அதிகமாக இருக்கும்படியான பாலே “பால்பவுடர்” ஆகச் செய்துகொள்ளும் திட்டம் இருந்தால் நல்லதாக இருக்கும்” என்று என்னுடைய ஆலோசனையைச் சொன்னேன். பால் பவுடராக மாற்றுவதனால் எப்போது வேண்டுமானாலும் பாலாக மாற்றிக்கொள்ள செலாகரியமாக இருக்கும். மேடுகளில் டென்மார்க் போன்ற நாடுகளில் பாலே பால் பவுடராகச் செய்யும் நிலையங்கள் வெகுவாக இருக்கின்றன. பால் பவுடரை லீட்டிலே வைத்துக்கொள்ளலாம். எப்போழுது தேவையோ அப்பொழுது பாலாக மாற்றிக்கொள்ளலாம். ஒன்றை நான் சட்டசபையில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

50, 60 ஆயிரம் லிட்டர் பால் அதிகமாக வருகிறதே, அதை உடனடியாக பால்பவுடராக மாற்றும்படியான நிலை இருந்தால் பின்னாலே உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய செலாகரியம் இருக்கும். அமைச்சர் அவர்கள் கருணைகூர்ந்து தக்க நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பிறகு இதைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வில்திரிப்பு செய்து கிராமங்களில் இருக்கும் பாலே வாங்கி சீரான முறையில் பவுடராகச் செய்தால் பொதுமக்களுக்குச் செலாகரியமாக கிடைக்கும். கிராமத்திலுள்ள விவசாய மக்களும் தங்களுடைய ஆடுகளையும் மாடுகளையும் நல்ல முறையில் பேணிப் பாதுகாப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

ஆகவேதான், மதுரை, மதுரையைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்கள், கோவை, கோவையைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்கள், ஈரோடு ஈரோடையைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்கள் இங்கெல்லாம் அதிகமான அளவில் பால் உற்பத்தியாக வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். உண்மையில் கால்நடைகள் அபிவிருத்தி அடைந்தால் சத்துள்ள பால் உணவு-குழந்தைகளுக்கு ஏற்ற உணவு கிடைக்க வழியேற்படும். மாட்டுச் சாணம் சிறந்த உரமாகவும் நிலத்திற்கு அமையும். ஆகவே அதிகமான அளவுக்குப் பால் கிடைக்கிறபொழுது அதைப் பால்பவுடராகவும் மாற்ற வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கொள்முதல் விஷயம், சிவில் சப்ளைஸ், பலபல நிலைகளில், இரண்டுமூன்று சந்தர்ப்பங்களில் கட்டுப்பாடு கொண்டுவரப்பட்டு மீண்டும் எடுக்கப்பட்டு, மீண்டும் கொண்டுவரப்பட்டு வந்திருக்கிறது. கொள்முதலே வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஜனநாயக ஆட்சியிலே எல்லோருக்கும் உணவுப் பொருள், நியாயமான விலையில், கட்டுப்பாடியாக

1969 மார்ச் 22]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

கூடிய விலையில் கிடைக்க வழிசெய்வது தான் சர்க்காருடைய கடமை. காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கையும் அதுதான். மக்களுக்கு வேண்டிய அத்தியாவசியமான பொருள்கள், நியாயமான விலையில் மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்தாக வேண்டியது தலையாய கடமை என்பதில் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. ஆனால், அதற்கு என்ன வழி என்பதைத்தான் டார்க்க வேண்டும். சிவில் சப்ளைய் டிபார்ட்மெண்டு என்று சர்க்காரே வைத்து நடத்துகிறபோது பல விடங்களில் தவறுகள் ஏற்பட ஏதுவாக இருக்கிறது. தவறு செய்கின்றவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டிய சர்க்கார். அதுவே தவறு செய்கின்ற நிலை வருகிறபோது மக்களுக்கு வெகுவாக சர்க்காரிடம் அதிருப்திதான் ஏற்படும். தனியார் நடத்துகிறபோது திறமையாக, பயனுள்ளதாக இருக்கிற ஒன்று சர்க்காரே நடத்துகிறபோது சரியாக நடப்பதில்லை.

கொள்முதல் விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், தமிழ்நாட்டில் இப்போது கட்டாயக் கொள்முதலைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். உற்பத்தியாகிற எல்லா நெல்லையுமே — விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலையில் வாங்கி சர்க்கார் விநியோகம் செய்வதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. இப்போது இருக்கும்படியான நிலைமை என்ன? பெரும்பாலான இடங்கள் வறட்சியினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நன்றாக விளைந்த சென்ற ஆண்டு 8 லட்சம் கொள்முதல் செய்தார்கள் என்றால், இந்த ஆண்டு 63 லட்சம் கொள்முதல் செய்வது, 54 லட்சமாவது கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதே மாதிரி கொள்முதல் திட்டம் இருக்குமானால் நிச்சயமாக விவசாயமக்கள் வெகுவாகப் பாதிக்கப் படுவார்கள்.

தங்களுடைய செலவுக்குப் போக பாக்கியுள்ள நெல்லை விவசாய மக்கள் விற்றுத்தான் மற்ற குடும்ப காரியங்களைச் செய்தாக வேண்டும். இன்றைக்கு நாம் அவர்களிடம் இருக்கும் நெல்லை கொள்முதல் செய்கிறோம் என்றால் நாம் அவனுடைய நெல்லுக்குக் கொடுக்கும்படியான விலை நியாயமான விலையா, அவனுக்குக் கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலையா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். அவன் வாங்கியாக வேண்டிய மற்ற பொருள்கள் எல்லாம் எக்கச்சக்கமாக விலை உயர்ந்திருக்கின்றன. கொள்முதலை வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. கொள்முதல் பூராவையும் தனிப்பட்ட ஏஜெண்டுகளிடமே இல்லாமல் சர்க்காரே எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்பது தான் என் கொள்கை. சர்க்காரே பூரணமாகச் செய்தால் இடைத் தரகர்களுக்குப் போகிற லாபம் விவசாயிகளுக்காவது கிடைக்கச் செய்ய முடியும், இப்போது அப்படி இல்லை. சர்க்கார் உத்தரவு போடுவது — நெல் வாங்குவது வேறு ஒருவர் — அவர் அதைச் சரியான முறையில் பாதுகாக்காதது அல்லது கலப்படம் செய்வது — இதனால், மக்களுக்குத் தரமான அரிசி கிடைக்காமல் போகிறது.

மகாராஷ்டிராவை எடுத்துக் கொண்டால் தனிப்பட்டவர்களிடம் விடுவது கிடையாது. சர்க்காரே நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்கிறது. அங்கே சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு ஒரு க்விண்டாலுக்கு 60 ரூபாயில் இருந்து 72 ரூபாய் வரை கொடுக்கிறார்கள். அதனால் விவசாயிகளும் மனமுயந்து அரசாங்கக் கொள்முதலுக்குக் கொடுக்கும்படியான நிலை இருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய தமிழகத்திலே இப்போது இருக்கும்படியான கொள்முதல் விலை நியாயமான விலை என்று சொல்ல முடியாது. அமைச்சர் அவர்கள் எப்போதும் சொல்லிவிடுவார்கள். இந்த விலையை நாங்கள் நிர்ணயிக்க வில்லை, மத்திய சர்க்கார் தான் நிர்ணயிக்கிறது, ஜகஜீவன்ராம் தான் நிர்ணயிக்கிறார் என்று சொல்லிவிடுவார்கள். நாம் நம்முடைய மாநிலத்தில் இன்ன விலை தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அதை அவர் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்கிறாரா என்று கேட்கிறேன். ஜகஜீவன்ராம் அவர்களுடைய பீகார் மாநிலத்தில் இன்றைக்கு என்ன விலை இருக்கிறது? மிக மட்டரகமான நெல்லுக்குக் கூட க்விண்டாலுக்கு 56விருந்து 65 வரை கொடுக்கிறார்கள். பீகாரில் பாக்கி நெல்லுக்கு விலையே நிர்ணயிக்கவில்லை. இன்றைக்கு குஜராத் மாநிலத்தில் க்விண்டாலுக்கு 58 ரூபாயில் இருந்து 91 வரை இருக்கிறது.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 மார்ச் 22]

மேற்கு வங்கத்தில் கலிண்டால் 60 ரூபாயில் இருந்து 70 ரூபாய் வரை கொடுத்து வாங்கப்படுகிறது. அப்படி இருக்கிறபோது நம்முடைய மாநிலத்தில் இன்ன விலை தான் இருக்க வேண்டும், இது தான் விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகக்கூடிய விலை என்று சர்க்கார் சொல்லி, அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தார்களா என்று கேட்கிறேன். விவசாயிகள் வாய் இல்லாத பூச்சிகள் என்று இந்தச் சர்க்கார் வேண்டுமென்று அவர்களைத் துன்பப்படுத்துகிறது. பட்டினத்தில் உள்ளவர்கள் தான் வாய் உள்ளவர் னா? நாம் கலிண்டாலுக்கு 80 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் ஒரு வேளை மத்திய சர்க்கார் மறுக்கக்கூடும். மற்ற மாநிலங்களில் உள்ள விலையை ஒட்டி இங்கேயும் கலிண்டாலுக்கு 60, 65 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று நாம் சொன்னால் அவர்கள் மறுப்பார்களா என்று கேட்கிறேன்.

அமைச்சர்கள் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற விளக்க உரையில் ஓர் உண்மையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக சர்க்காரைக் கொஞ்சம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதுதான் உண்மை.

If the procurement prices are enhanced, expenditure on subsidy will have to be increased. விஷயம் இவ்வளவு தான். கொள்முதல் விலையை அதிகப்படுத்தினால் இப்போதுநாம் கொடுத்து வருகிற சப்ஸிடி தொகையும் அதிகமாகிவிடும். ஆகவே தான் உயர்த்தக் கூடாது என்கிற நிலையை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். சப்ஸிடி கொடுத்து பட்டினத்தில் உள்ளவர்களுக்கு அரிசி கொடுத்தாக வேண்டும். ஆகவே தான் உங்கள் தலையில் கை வைக்கிறோம் என்கிறார்கள். உண்மையில் பார்க்கப் போனால் இவர்கள் யாருக்கு மானியம்கொடுக்க வேண்டும்? உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு மானியம் கொடுத்தால் மேலும் மேலும் உற்சாகத்தோடு அதிகமாக அவர்கள் உற்பத்திசெய்வார்கள். உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு மானியம் என்றால் வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் இந்தச் சர்க்காரில் வாங்கி உண்பவர்களுக்கு மானியம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த நிலை நீடித்தால் உண்மையில் நிச்சயமாக உற்பத்தி பெருகாது.

எங்கள் சித்தாந்தமே இதுதான். விவசாயிகளுக்கு தாராளமான விலை கொடுங்கள். அவர்கள் உற்சாகத்தோடு அதிகம் உற்பத்தி செய்ய முன்வருவார்கள். உற்பத்தி பெருகினால் தானே விலை குறைந்துவிடுகிறது. இதை முன்பு இருந்தவர்களுக்கும் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. இவர்களுக்குப் புரியவேயில்லை. விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலையை தாராளமாகக் கொடுங்கள். ஒன்றிரண்டு ஆண்டு சிரமம் இருந்தாலும் உற்பத்தி படிப்படியாகப் பெருகும். உழைப்புக்கு ஏற்ற ஊதியம் கிடைக்கிறது என்கிற போது விவசாயத்தில் எல்லோரும் உற்சாகமாக ஈடுபடுவார்கள். உற்பத்தி பெருகினால் தானே விலை வீழ்ந்துவிடும். இதுதான் உண்மையான பொருளாதார தத்துவம். தலைக்குத் தகுந்த குல்லாய் இருக்க வேண்டுமே தவிர — குல்லாய் இருக்கிறது, அதற்குத் தகுந்தாற்போல தலையைச் சீவிக்கொள்ளுங்கள் என்பது சரியா? உங்களுக்குப் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன, உணர்கிறேன். கொள்முதல் விலை கூடியால் சப்ஸிடி அதிகமாகிவிடும், சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்களுக்கு அரிசி விலை கூடியால் அதிகமாக டி. ஏ. கொடுக்கும்படி வரலாம், அதற்காக ஏழை விவசாயிகளை வதைக்க வேண்டுமா? நஷ்டப்படுத்த வேண்டுமா? உணவு அமைச்சர் சொல்கிறார், இன்றைக்கு ஒரு படி அரிசி வெளி மார்க்கெட்டில் 3 ரூபாய்க்கு விற்கிறது என்றால் இல்லை இல்லை, இரண்டு ரூபாய், தொண்ணூத்தைந்து காசுக்குத் தான் விற்கிறது என்பார். 2.95 ஆக இருந்தால் என்ன, 2.90 ஆக இருந்தால் என்ன, 3.00 ரூபாயாக இருந்தால் என்ன? பல இடங்களில் இப்படித் தான் விற்கிறது. சர்க்கார் கொடுக்கும்படியான விலையைப் போல இரண்டு மடங்கு அதிகமாக வெளியே விற்கப்படுகிறது. நெல் விலை குவிண்டாலுக்கு 90 ரூபாய் என்ற அளவிலே விற்கிறது. இல்லையென்று யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்த நிலைமை ஏன் வருகிறது? தேசத் துரோகம் செய்யக் கூடியவர்கள், தப்பித்துக்

1969 மார்ச் 22] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

கொள்ளக் கூடியவர்கள் இவர்களுக்குத் தான் சலுகைகள் எல்லாம் போகின்றன. மக்களுடைய நிலையை உணராமல் தப்பித்துக் கொண்டு போகின்ற வியாபாரிகளுக்கும் ஒரு சிலருக்கும் ஏன் அந்தச் சலுகையைக் கொடுக்க வேண்டும்? இதற்காக விவசாயிகள் ஒரு போராட்டத்தை நடத்த வேண்டுமென்ற ஒரு கருத்து இருந்தாலும் கூட, என்னைப் பொறுத்த வரையிலும் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். 20 வருஷமாக கொள்முதலுக்குக் கொடுத்துவிட்டுத் தான் நான் பேசுகிறேன். அறுவடை யானவுடனே கொள்முதலுக்குக் கொடுத்து என்னுடைய கடமையை ஆற்றி விட்டுத் தான் நான் பேசுகிறேன். கம்யூனிஸ்டுகாரர்கள் சொல்கிறார்கள். 10 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு என்று ஒரு விலை வைத்துக் கொள்ளலாம், 3 ஏக்கர் என்றால் அதற்கு ஒரு விலையை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்கிறார்கள். அதுதான் பாலிட்டிக்ஸ். நிறைய நிலம் வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு ஒரு உற்பத்தி செலவு, குறைவு ஆக நிலம் வைத்திருக்கிறவனுக்கு உற்பத்தி செலவு அதைவிட ஜாஸ்தியா? எனவே யாராய் இருந்தாலும் விவசாயி விவசாயிதானே? படியரிசிக்கு மாணியமாகக் கொடுக்கும்படியான 8½ கோடி ரூபாயை விவசாயிகளுக்குக் கொடுங்கள். குவிண்டால் ஒன்றுக்கு அப்படிக் கொடுத்தால் இன்னும் 12 ரூபாய் கிடைக்கும். ஐந்து லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய் வோம் என்ற உறுதியை நான் கொடுக்கிறேன். ஏதோ சர்க்காருக்குக் கஷ்டம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலையில்ல. கிராமத்திலே உள்ள கஷ்டப்படுகின்ற விவசாயிகளுக்கு ஆக்கத்தையும் ஊக்கத்தையும் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு வெளி மார்க்கெட்டிலே விலை அதிகமாகத் தான் இருக்கும். நியாயமாக இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு ஒன்றும் கிடைப்பதில்லை, அவர்கள் எல்லாம் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

இந்த சிவில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மெண்டிலே எத்தனையோ தவறுகள் நடக்கின்றன. ஆடிட்ஸ் அண்டு அக்கவுண்ட்ஸ் ரிப்போர்ட் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே பருப்பு வியாபாரம் பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது சாதாரண வியாபாரமாக, பழைய வியாபாரமாக இருக்கலாம். பருப்பிலே ஏற்பட்ட நஷ்டத்தைப் பற்றி இந்த சர்க்கார் முறையாக கவனிக்க வில்லை. இதிலே நஷ்டம் மட்டுமல்ல, சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறதோ என்ற சந்தேகமும் ஏற்படுவதாகத் தெரிகிறது. பருப்பு கெட்டு விட்டதாக — கெட்டுவிட்டது என்றால் அதை வாங்காளக் குடாக் கடலில் போட்டிருக்க வேண்டும், அல்லது மண்ணைப் போட்டு மூடியல்லவா இருக்க வேண்டும்? — அப்படியல்லாமல் கெட்டுவிட்டதாக சாடிபிகேட் கொடுக்கப்பட்டு அது யாருக்கோ விற்கப்பட்டிருக்கிறது. கெட்டுப்போன பருப்பை வாங்கி வெளியே இரண்டு பங்கு விலைக்கு விற்ப்பதுகிறார்கள். இதற்கு டெண்டர் கால்பார் பண்ணி யிருக்கலாம். அப்படியில்லாமல் விற்ப்பதுகிறார்கள். லிட்டர் 90 பைசா என்ற அளவிலே வாங்கி மூன்று ரூபாய்க்கு விற்கப்பட்டிருக்கிறது. இது யாருடைய பொறுப்பு? யார் கெட்டது என்று சொன்னார்கள்? ஏன் டெண்டர் “கால்பார்” பண்ணி விற்கவில்லை சிவில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மெண்டிலே இருக்கும்படியான தவறுகளிலே இது மாபெரும் தவறு. அவர்கள் வாங்கி வற்ற விலை ஒன்றே மூக்கால் லட்சம் தான். ஆனால் வெளியே அதை வாங்கி வற்றவர்கள் 5 லட்சம், 6 லட்சம் சம்பாதித்துவிட்டார்கள்.

கொள்முதல் செய்வதற்காக வியாபாரிகள் புரக்யூர்மென்ட் ஏஜென்ட்ஸ் போடுகிறார்கள். மாறி மாறிப் போடப் படுகிறது. கலெக்டர் அவர்கள் தாராளமாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் இங்கே 8½ லட்சம் நஷ்டம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. கோயம்புத்தூரிலே 62 ஆயிரம் நஷ்டம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது, கன்னியாகுமரியிலே 39 ஆயிரம் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவையெல்லாம் ஆடிட் ரிப்போர்ட்டிலே இருக்கிறது. எப்படிக் கொடுக்கப்பட்டது? புரக்யூர்மென்ட் ஏஜென்ட்ஸ்களாக வெவ்வேறு ஆட்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏனெனிலேப் பிளான்டேஷன் அசோஸியேஷன் என்று இருக்கிறது, அது எப்பொழுது வந்ததோ தெரியாது. ஆனெமலையிலே இருக்கிறவர்களுக்கு அரிசி சப்ளை செய்வதற்காக புதிதாக ஏஜெண்டுகள் மூன்று பேர்களை நியமித்து இருப்ப

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 மார்ச் 22]

தாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. அவர்களாவது சரியாகச் செய்தார்களா? கே. ஏ. மாணிக்கம் என்பவர் ஒரு ஏஜென்ட், சையத் மகமது என்பவர் ஒரு ஏஜென்ட், எம். கே. ஆறுமுகம் என்பவர் ஒரு ஏஜென்ட். இப்படி மூன்று பேர்களுக்கு ஏஜென்ஸி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் தஞ்சாவூர் போய் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சர்க்கார் கணக்கிலே வாங்குவதற்கு உத்திரவு போடப்பட்டு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. மற்றவர்கள் ஆயிரம் ஆயிரம் போட்டு இருக்கக் கூடிய நிலைமையிலே இவர்கள் சர்க்கார் கணக்கிலே வாங்கிக் கொள்ளலாம் மென்று ஏன் சலுகை கொடுக்க வேண்டும்? இதிலே நஷ்டமெல்லாம் வந்திருக்கிறது. யார் வேண்டுமானாலும் செய்யலாம், அதிலே ஆட்சேபணை இல்லை, ஆனால் அவர்களுக்கு மட்டும் தனியாக அப்படி ஒரு உத்தரவு போட வேண்டியதன் காரணம் என்ன? சர்க்காருடைய கணக்கிலே வாங்கலாம் என்று ஏன் உத்தரவு போடவேண்டும்? வேண்டியவர்களுக்குப் போட்டுவிட்டார்களோ என்று கேட்கக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மூன்றாம் தர அரிசிக்குத் தான் மானியம் கொடுக்கப்படுவதாக சொன்னார்கள். தென் சென்னைத் தேர்தல் சமயத்தில் முதல்தர அரிசிக்கு மானியம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதல் தர அரிசியைக் கொடுத்தாலே 57 லட்ச ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசியலிலே நேர்மை யற்ற முறையிலே நடக்கும்படியான செயலாகத் தான் இருக்கிறது இது. சாதாரண காலத்தில் இல்லை, தென் சென்னை உப தேர்தல் நடந்த நேரத்திலே — காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்தார்களா? எவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருந்தாலும் மக்களுடைய நன்மையையொட்டி நடக்க வேண்டுமென்று தான் அவர்கள் நடப்பார்கள் — இந்த சர்க்கார் முதல் தர அரிசியைக் கொடுத்ததினாலே 57 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் என்று சொன்னால் யார் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வது? அதைச் செய்தது தவறு. அரசியல் காரணத்திற்காக தேர்தல் காலத்திலே அப்படிச் செய்தது தவறு. கேஸ் போடப்பட்டால் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்து வாங்கிய போட்டுகள் என்று சொல்ல முடியும். எனவே, இந்த 57 லட்சம் ரூபாய்க்கு அரிசியைக் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்குமானால், இன்னும் எந்த எந்த இடங்களிலே என்ன தவறுகள் நடந்திருக்கின்றனவோ? இந்த சிவில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மென்ட் ஒரு பெரிய யானை மாதிர். நிலைமையிலே இருக்கக்கூடிய டிபார்ட்மெண்டாக இருக்கிறது.....

திரு. டி. எஸ். ஆதிபுலம் : யு ஹாப் கிரியேட்டட் இட்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : யார் “கிரியேட்” பண்ணினால் என்ன? நாங்கள் “கிரியேட்” பண்ணினோம், நீங்கள் ஏன் சாப்பிட்டு போடுகிறீர்கள்? நீங்களும் வேண்டும் என்று சொல்லி யிருக்கலாம் என்று? மதுரையிலே தப்பி நடந்திருக்கிறது. சாதாரணத் தப்பு அல்ல. முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் ரேஷன் கடைக்காரர்கள் எல்லாம் அங்கே காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று. யாராய் இருந்தால் என்ன? நடவடிக்கை எடுத்துத்தானே ஆக வேண்டும்? அங்கே 5, 6 லட்சம் ரூபாய்க்கு டிரஷியிலே எல்லாம் தப்பாகச் சொல்லி நடந்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி கேஸ் இருப்பதினாலே நான்விவரமாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அப்படி யெல்லாம் நடந்திருக்கின்றன.

அடுத்ததாக சர்க்கரை. சர்க்கரை சம்பந்தமாக திருக்கிடும்படியான தகவல்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. லெவி செய்கிற சர்க்கரையைத் தவிர வெளி மார்க்கெட்டிலே விற்கும்படியான சர்க்கரை என்று வேறு சொல்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் திட்டவாட்டமாக இத்தனை டன் லெவி மூலமாக வந்தது என்று சொல்ல வேண்டும். 1-50 அல்லது 1-70-க்குக் கொடுக்கிறார்கள் வெளி மார்க்கெட்டிலே. ஃபீர் மார்க்கெட்டிலே விற்பதற்காக சர்க்கார் ஏதாவது வைத்திருக்கிறார்களா? விநியோகஸ்தர்களுக்கு என்ன விலைக்குத் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? லாப நஷ்டக் கணக்கு எல்லாம் இதிலே வரவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் பேசும் பொழுது தகவல் கொடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். வெளியிலே 3½ ரூபாய் என்று விற்கக் கூடிய நிலைமை யெல்லாம் இருக்கிறது. வெளியிலே அதிகமான விலைக்கு விற்ப்பிருக்கிறார்கள் என்ற புகார்கள் வராத நிலைமையிலே பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

1969 மார்ச் 22]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

அரிசி ஆலைகளைப் பற்றி இப்பொழுது மட்டுமல்ல, பல நாட்களாக நான் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அரசு எத்தனை சதவிகிதம் என்று நிர்ணயிப்பதிலே தவறுகள் நடந்து கொண்டதான இரக்கின்றன. 65 சதவிகிதம் என்றார்கள், பிறகு 63½ சதவிகிதம் என்றார்கள், மில்காரர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து கேட்டுக்கொண்ட பிறகு ஏதோ அட்ஜெஸ்ட்மென்ட் செய்து அரை சதவிகிதத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளுவதில் தவறு இல்லை என்றார்கள். சிவில் சப்ளைஸ் கமிஷனராக இருப்பவர் ஒரு மில்லிலே போய் உட்கார்ந்துகொண்டு 100 மூட்டை நெல்லை அரைக்கச் சொல்லி அதிலே எத்தனை சதவிகிதம் வருகிறது என்று பார்த்து, பிறகு நிர்ணயிக்க வேண்டும். நாளை இருந்தால் அப்படித்தான் செய்திருப்பேன். இதிலே டெண்டர் சில்டத்தை வைக்க வேண்டும். ஒரு மூட்டை நெல்லுக்கு கோணி தைக்க 5 பைசா, அவிக்க 10 பைசா, அரைக்க 25 பைசா என்றெல்லாம் இருக்கிறது. டெண்டர் மூலம் எந்த அளவு குறைந்த விலைக்கு அரிசியாகக் கொடுப்பாய் என்று கேட்க வேண்டும். தவிட்டுக்கே நெல் அரைத்துக் கொடுக்கும் அரிசி ஆலைக்காரர்கள் கூட இருப்பார்கள். தராமல் நன்றாக இருக்கும் அப்படிச் செய்தால் ஒரு சவிண்டாலுக்கு ஐந்து ரூபாய் வீதம் விவசாயிகளுக்கு அதிக விலை கொடுக்கக் கூடிய நிலை கூட ஏற்படும். விவசாயிகள் நெல்லை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலையில் நடுவிலே இருப்பவர்கள் அதனால் வரக்கூடிய லாபத்தை அடைகிறார்கள். அதோடு லாபத்தில் இருந்தும் 5 ரூபாய் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க முடியும். ஆகவே, மொத்தத்தில் குவிண்டாலுக்கு 10 ரூபாய் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் நிலை இருக்கிறது. அந்த ஏழை விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டிய பணம் வெளியே போகிறது என்றால் அது அநீதியானது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பி.ப.
12-30

கொள்முதல் விஷயத்தில் பல இடங்களில் கெடுபிடி இருக்கத்தான் செய்கிறது. இல்லையென்று மறுக்க முடியாது. அவர்கள் கட்சி அங்கத்தினர்களே கூட சொல்லிக்கொண்டுதான் இருக்கவேண்டும். ஹைகோர்ட் உத்தரவு போட்டு விட்டார்கள், இஷடப்படிதான் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இஷடப்படி யாரும் கொடுக்கமாட்டார்கள்- அரசியலுக்காக வேண்டுமானால் அப்படிச் சொல்லிக் கொள்ளலாம். கடமையை உணர்ந்து கொடுப்பவர்கள் நூற்றுக்கு ஐந்து சதவிகிதம் இருக்கலாம். நெல்லைப் பறிமுதல் செய்வது என்றால் மில்லிலே போய் எங்கள், வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. விவசாயிகளிடமிருந்து அவன் வண்டியிலே கொண்டுபோகும்போது ஏன் பறிமுதல் செய்கிறார்கள்? கொள்முதல் திட்டம் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை, அதிலே ஒரு மாறுதல் இருக்கவேண்டும். உங்களுக்குத் தேவையான எட்டு லட்சம் டன்னை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். ஒரு ஏக்கருக்கு இத்தனை மூட்டை நெல்தான் கொள்முதல் செய்யப்பட வேண்டுமென்று நிர்ணயித்துக் கொள்ள வேண்டும். அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கும் ஆக்கத்தையும் ஊக்கத்தையும் கொடுக்கவேண்டும். சோம்பேறி விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டும் அப்படியானால் பணக்காரர்களாக வருவார்கள் என்று சொல்லலாம். தேசத்திற்காகச் சில காரியங்களைச் செய்துதான் ஆகவேண்டும். தேசத்தினுடைய உணவுப் பிரச்சனையிலே அரசாங்கத்திற்குக் கடமை இருக்கிறது. கிரேடெட் லெவி இருக்க வேண்டும். இரண்டு ஏக்கருக்குக் குறைவாகவும், மூன்று, நான்கு ஏக்கருக்குக் கொஞ்சம் கூடவும், இப்படி கொஞ்சம் கொஞ்சம்கூட்டி பத்து ஏக்கர் வரை இவ்வளவு என்று போட்டுத்தான் தீ.வேண்டும். விளையவில்லை என்றால் கேட்கக்கூடாது. சர்க்காரிடத்தில் கணக்கு இருக்கிறது. சராசரியாக விளைந்தால் இவ்வளவு கொடுக்கவேண்டுமென்று திட்டம் இருக்குமானால் அவனுக்கும் கடமை தீர்ந்து விடும். யார் அதிகமாக விளைவிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு வெளியே விலை அதிகமாக கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் உபரி நெல்லை இஷ்டமான இடத்திற்குக் கொண்டுபோய் விற்க உரிமை இருக்கவேண்டும். காலையிலே பேசும்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொண்டு வந்ததைக் காங்கிரஸ் கட்சி கூட ஆதரித்தது என்று சொன்னார்கள். நல்ல காரியத்தை நிச்சயமாக ஆதரிப்போம். விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகும் விலை கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான்

[திரு பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 மார்ச் 22]

காங்கிரஸ் கட்சியின் லட்சியம். விவசாயிகளின் வயிற்றில் அடிக்கக்கூடாது என்பதுதான் காங்கிரஸ் கட்சியின் லட்சியம். ஆகவே, நீங்களே நியாயம் என்று உணர்ந்த அளவுக்கு ஒரு விலையை நிர்ணயித்தால் அதிலே மத்திய சர்க்கார் குறுக்கிடுவார்கள் என்று நீங்கள் நினைக்கவேண்டாம். நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பாட்டு அனுப்பும்படியான விலையை அவர்கள் நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள் என்ற உறுதியை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரமாகிவிட்டது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : விலைப் பிரச்சினை, வயிற்றுப் பிரச்சினை யைப் பற்றி பேசும்போது நேரமாகிவிட்டது என்று சொல்கிறீர்களே.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம் : இதைப்பற்றி நிறையத்தடவை சொல்லி யாயிற்று.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அத்தனை தடவை சொல்லியும் செவி டன் காதில் ஊதிய சங்கைப்போல் ஆகிவிட்டதே. நல்ல முறையில் கொள் முதலை நடத்துங்கள். கட்டுப்பாடாகும் விலை விவசாயிக்குக் கொடுங்கள். விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டத்தைக் கொடுக்காமல் 'நசி லெலி' முறையை ஏற்படுத்துங்கள். நான் இதுவரை கனியை எதுவும் சொல்லவில்லை. ஒரே ஒரு கவிதையைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

காய்நெல்லுறுத்து கவளம் பொழினை
மாநிறை வில்லதும் புன்னாட்காகும்
நூறு செறுவாயினும் தவித்துப் புக்குணினே
வாய்ப்புருவதனினும் கால்பெரிது கெடுக்கும்
அறிவுடை வேந்தன் நெறியறிந்து கொள்ளே
கோடியாகது நாடுபெரிது நன்தும்
மெல்லியன் கிழவனாகி வைகலும் வரிசையறியா
கல்லென் சுற்றமொடு பரிதவ எடுக்கும் பிண்டநச்சின்
யானைபுக்க புலம்போல தானும் உண்ணன்
உலகமும் கெடுமே.

(மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பொருளையும் சொல்லிவிடுங்கள்)

ஒரு யானை இருக்கிறது. அந்த யானையைக் கட்டித் தீவனம் போடுவார்களானால் ஒரு ஏக்கரில் விளைந்த நெல் பல நாட்களுக்கு வரும். 'மாநிறை' என்றால் ஒரு ஏக்கருக்குச் சற்றுக் குறைவு என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். அதே யானையை அவிழ்த்து வயலில் விடுவார்களானால்—

'நூறு செறுவாயினும் தவித்துப் புக்குணினே'
சாப்பிடுவதை விட அழிப்பது பத்து மடங்கு. ஆகிலும்—
'அறிவுடை வேந்தன் நெறியறிந்து கொள்ளினே'

இங்கே அறிவுடை வேந்தன் யாரிடத்தில் கொள்முதல் செய்வது என்று பார்த்து கொள்முதலைச் செய்வார்களானால் அதிகமாகக் கூட வரும், கஷ்டம் இருக்காது. அதை விட்டு—

'மெல்லியன் கிழவனாகி வைகலும் வரிசையறியா
கல்லென் சுற்றமொடு பரிதவ எடுக்கும் பிண்டநச்சின்'

என்ற நிலையில் அதிகாரிகளை விட்டு, அதிகாரத்தை வைத்து இது தவறு, அது தவறு என்று சொல்லி காரியங்களைச் செய்யவோமானால் யானை புகுந்த காடு கெடுவது போல்தான் நாட்டுமக்கள் சுபிட்சமும் கெட்டுவிடும். மக்கள் சுபிட்சமாக இருக்கவேண்டுமென்றால் கொள்முதல் திட்டத்திலே திட்டவட்டமான முடிவை எடுத்து இவ்வளவுதான் ஒவ்வொருவரிடத்திலிருந்தும் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று நிர்ணயித்து அந்த முறையிலே கொள்முதலைச் செய்ய முற்படுவார்களானால் பரிபூரணமான அதரவைக் காங்கிரஸ் கட்சியினர் கொடுப்பார்கள். அந்த சமயத்திலே விவசாயிகளுக்கும் நியாயமான விலையைக் கொடுங்கள். ஏதோ சென்னைக்கு 22 ஆயிரம் டன், கோவைக்கு 28 ஆயிரம் டன் கொள்முதல்

1969 மார்ச் 22] [திரு. பி. ஜி. சுருத்திருமன்]

செய்யப்பட்டு கொடுக்கப்படுவதன் மூலம் ஒவ்வொரு மாதமும் ஒரு கோடியே 75 லட்சம் பேர் பயன்பெறுகிறார்கள் என்று புள்ளி விவரத்தைச் சொல்லுகிறார்கள்.

முன்பெல்லாம் கோதுமை என்று சொன்னாலே அதைத் தமிழன் சாப்பிட முடியுமா, பச்சரிசி, புழுங்கலரிசி சாப்பிடுகின்ற உங்களுக்குக் கோதுமையைக் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறார்களே என்று பேசியவர்கள் இன்று கோதுமைக்குக் கும்பிட்டு வரவேற்புக் கொடுக்கிறார்கள் ; அதைச் சாப்பிடும் பக்குவம் எல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் சொன்னபோது கோதுமை வேண்டாமென்று சொன்னவர்கள் இப்போது இப்படிப் பேசுவது உள்ளபடியே எங்களுக்கு வருமையாக இருக்கிறது. மக்களுக்கு உணவு வழங்கும் விஷயத்திலே எந்தச் சர்க்காராக இருந்தாலும் சரி தீவிர நடவடிக்கை எடுத்து தமிழக மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் உணவு மானியக் கோரிக்கையின் மீதும் பால் விநியோகம் செய்யும் துறை மானியத்தின் மீதும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களோடு பதினெட்டு உறுப்பினர்கள் பங்குகொண்டு சிறப்பான பல கருத்துக்களை இங்கு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தெரிவித்துள்ள நல்ல கருத்துக்களை, கருத்தைத் தெரிவித்தவர்கள் யார் என்று பார்க்காமல், சொல்லப்பட்ட நல்ல கருத்துக்களைச் செயல்படுத்துவதில் அரசு தயங்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உணவு அமைச்சர் என்ற முறையில் முதன்முறையாக இன்றைய தினம் இங்கு பேசுகிற நேரத்தில் சென்னை வாழ் மக்களுக்கும், கோவை நகரத்தில் உள்ள மக்களுக்கும் படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நம் மத்தியில் இன்று இல்லாதது உண்மையிலேயே ஒரு பெரிய நஷ்டத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறது. அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் இறுதி யாத்திரையின் போது, படி அரிசித் திட்டம் கொண்டு வந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்களைப் பாராட்டி மக்கள் கடறி அழுத நிலைமை எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. ஆகவே அவர்கள் கொண்டு வந்த நல்ல திட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்துவோம் என்ற உறுதியை அந்தத் திட்டத்தினால் பலன் அடையக்கூடிய மக்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். உணவு இலாகா பொறுப்பை நான் ஏற்றுக் கொண்டதும் இந்தக் கஷ்டமான நேரத்தில் அந்தப் பொறுப்பை நான் ஏற்றுக்கொண்டதைச் சிலர் சுட்டிக்காட்டி சில பேர்கள் இந்த மன்றத்திலும் வெளியேயும் கூட அனுதாபம் காட்டி பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த உறுப்பினர்களையும், நண்பர்களையும் அனுதாபம் காட்டுவதற்குப் பதிலாக ஆதரவு காட்டும்படியும், ஒத்துழைப்பு தரும்படியும் பணிவன்போடு வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டில் உபரி மாவட்டங்களாக நெல் வழங்கி வந்த வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடில் சில பகுதிகளான திண்டிவனம், செஞ்சி ஆகிய பகுதிகளில் எதிர்பாராத நிலையில் கடந்த இரண்டு வருடங்களாகத் தொடர்ச்சியாக வறட்சி ஏற்பட்டதன் காரணமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இந்தப் பாதகமான நிலையில் கூட நாம் பயப்பட வேண்டிய தேவை இல்லாதிருக்கிறோம் என்பதை நான் திட்டவடமாக இந்த அவையில் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். சில பேர்கள், வேண்டுமென்றே ஒரு பீதியைக் கிளப்பி, வறட்சி ஏற்பட்டுவிட்டது, பயங்கரமான தொரு நிலை உருவாகி வருகிறது என்ற விளக்கத்தைச் சொல்லுகிற நேரத்தில் பதுக்கல்காரர்கள் இதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, இதை ஆதாயமாக வைத்துக் கொண்டு தாங்கள் அதனால் லாபம் அடையலாம் என்று கருதுவார்களானால் கடைசியில் அவர்கள் எமாற்றம்தான் அடைவார்கள். பதுக்கல்காரர்கள், அவர்கள் வியாபாரிகளாக இருந்தாலும் சரி அல்லது லெவிக்கு நெல் அளக்காமல் சொந்த வீட்டில் அல்லாமல் வேறு இடங்களில் வைத்திருந்தாலும் கூட, அரசு அவற்றை எடுப்பதில் கொஞ்சமும் தயங்காது, கடத்தல்காரர்களை அரசு கடுமையாகக் கண்காணித்துத் தகுந்த

[திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

[1969 மார்ச் 22]

நடவடிக்கைகள் நிச்சயமாக எடுக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பதுக்கி வைத்தால் ஆதாயம் கிடைக்கும் என்று இன்று பதுக்குகிறவர்கள் எதிர்காலத்தில் பெரிய ஏமாற்றத்தை அடையக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை நிச்சயமாக உருவாகும். ஆகவே, அப்படிப்பட்டவர்கள் பதுக்கி வைத்திருக்கிற நிலைபற்றி இந்த நேரத்திலாவது அவர்கள் உணர்ந்து அப்படிப் பதுக்கி வைத்திருக்கிற பொருள்களை விற்கும் ஒரு சூழ்நிலைக்கு ஆளானால் அவர்கள் தப்பித்துக் கொள்ளுகிற ஒரு நிலை ஏற்படும். இல்லையென்றால், பதுக்கி வைத்து ஆதாயம் ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக அதனால் அவர்களுக்குப் பாதகம் கூட ஏற்படும். என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் திட்டவப்பமாகத் தெரிவிக்கிறேன்.

உணவு நிலையை எப்படியாவது சமாளிக்க வேண்டும், அதற்கு எனக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்த காரணத்தினால்தான் மிகவும் பிற்பட்ட மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நான், ஏழைகள் நிறைய இருக்கிற பகுதியிலிருந்து வந்திருக்கிற நான், ஏழைகளின் கஷ்டங்களைத் தெரிந்திருக்கிற காரணத்தினால்தான் இதை எப்படியும் சமாளிக்க வேண்டும் என்ற பொறுப்பையுணர்ந்து இந்தப் பொறுப்பை நான் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன். இந்தப் பொறுப்பை நான் ஏற்றுக்கொள்கிற நேரத்தில் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களும், சர்வ கட்சியைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் எனக்கு ஒத்துழைப்பு தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மறைந்த முதல் அமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு சமயம் பத்திரிகை நிருபர்கள் கூட்டத்தில் பேசுகிற நேரத்தில் ஒன்று சொன்னார்கள். உணவு நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்று ஒரு பத்திரிகை நிருபர் கேட்ட நேரத்தில், அருகில் இருந்த இன்றைய நிதி அமைச்சராகிய அன்றைய உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களைச் சுட்டிக்காட்டி 'It is as strong as Mr. Mathialagan, our Food Minister' என்று சொன்னதாக எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. இப்போது நான் சிறிது இளைத்திருப்பதாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். உண்மைதான். நான் இளைத்திருந்தாலும், என் உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டாலும் கூட, நாட்டிலுள்ள சிறந்த டாக்டர்கள் என்னுடைய உடம்பைக் காப்பாற்றுவார்கள் என்ற தைரியம் எனக்கு இருப்பதைப் போலவே இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் உணவுநிலையைச் சமாளிப்பதற்கு ஒத்துழைப்பு தருவார்களானால்—நானும் இருக்கிறேன் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்—உண்மையில் அவர்கள் ஒத்துழைப்பும் இருக்குமானால் நாம் கொஞ்சங் கூட பயப்பட வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. அது வார்த்தையளவில் இல்லாமல் செயல் அளவில் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : செயல் அளவில் வரவேண்டுமென்றால், எந்த விதத்தில் செயலில் இல்லாமல் இருக்கிறது என்று சொல்வார்களா? கொள்முதலுக்கு ஏராளமாகக் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்கிறேன். கரும்பு ஒரு சதுர அடி கூடப் போடுவதில்லை என்று சபதம் எடுத்திருப்பதைவிட வேறு என்ன செய்ய முடியும்?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கரும்பு ஒரு அடி கூடப் போடவில்லை என்று சொன்னதற்காக நன்றி. இந்த அரசுக்கு நெருக்கடியை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற அளவில் அவர்கள் வழக்கமாகச் சொல்லி வருகிற அந்த ஒரு குரலைக் கொஞ்சம் தளர்த்திக் கொள்வார்களேயானால், அல்லது அதை மட்டுப் படுத்திக் கொள்வார்களேயானால், அல்லது அதை நிறுத்துவார்களேயானால் இந்த அரசுக்குப் பெரு உதவியாக இருக்கும். இந்த அரசு என்றும் விவசாயிகளின் வயிற்றில் அடிக்காது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசியல் நோக்கோடு அதைச் சொல்லுவார்களானால் அதைப் பற்றி நான் மீண்டும் மீண்டும்.....

1969 மார்ச் 22]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அரசியல் நோக்கோடு நான் சொல்ல வில்லை. விவசாயிகளின் நோக்கில்தான் சொல்கிறேன். எனக்கு அரசியல் நோக்கம் இல்லை. அவர்களுக்கு இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : பட்டணத்தில் வசிக்கிறவர்களுக்கும் அவரது சொந்த மாவட்டமாகிய கோவை நகரத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் மட்டம்தான் இந்தப் படி அரிசித் திட்டம் வழங்குவதாகத் தவறான ஒரு கருத்தை வெளியில் சொல்லி வருகிறார்கள். இந்த மன்றத்திலும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் நிலைமை என்ன என்று பார்க்க வேண்டும். 127 லட்சம் மக்களுக்கு குடும்ப கார்டு வழங்கி வருகிறோம். இதை அவர்கள் வழக்கமாகச் சொல்கிற பாணியில் யாரைக் கேட்டுக்கொண்டு இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தபோது இந்த இரண்டு பகுதிகளிலும் குடும்பக் கார்டு முறையைக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்படி குடும்பக் கார்டு முறையைக் கொண்டுவந்ததற்குக் காரணம், இங்கு உற்பத்தி குறைவாக இருக்கிறது. இங்குள்ள மக்களுக்கு அரிசி கிடைக்கவில்லை என்று அந்தப் பகுதிகளுக்கு உதவ வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில்தான் அன்றிருந்த அரசு அதைச் செய்திருக்கிறது. அதே நிலையைத் தொடர்ந்து படி அரிசித் திட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். படி அரிசித் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதே நேரத்திலே, விலையையும் உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இது ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடான காரியம், உண்மையிலேயே, ஒரு நெருக்கடியை உண்டுபண்ண வேண்டுமென்று கருதி, விலையை உயர்த்திவிடால் ஒரு படியரிசித் திட்டத்தைக் கைவிட வேண்டியிருக்கும். அதைக் கொண்டு அரசியல் காரியத்திற்குப்பயன் படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று நினைத்தால் அது நடக்காத காரியம் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எல்லோருக்கும் படியரிசி போடுங்கள். எட்டு லட்சம் டன்னை கொள்முதல் செய்கிறோம், எல்லோருக்கும் படியரிசி போடுகிறோம் என்று சொல்லுங்கள். நாங்களாவது தியாகம் செய்து உதவி செய்யத் தயாராகயிருக்கிறோம். போடுங்கள் எல்லோருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அதற்கு விலையைக் குறைத்து கொள்ளத் தயாரா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நாங்கள் விலையைக் குறைப்பதற்கு நீங்கள் என்ன? சர்க்கார் எதற்காக இருக்கிறது? படியரிசி போட வேண்டியது உங்களுடைய பொறுப்பு, உங்களுடைய முழுப்பொறுப்பு. மத்திய சர்க்காரும் கூட சொல்லிவிட்டார்களே, அது உங்களுடைய பொறுப்பு என்று.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னாலும் அவர்கள் திருப்தியடையப் போவதில்லை. அவர்களைத் திருப்திசெய்ய முடியாது என்பதை உணருகின்றேன். அவர்கள் அதை ஒத்துக்கொண்டால் எங்களுடைய கட்சியை ஆதரித்ததாக ஆகிவிடுமே என்பதற்காக அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் மீண்டும் மீண்டும் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். இன்றைய தினம் சர்க்கார் கையிருப்பில் 2.5 டன்கள் அரிசி இருக்கிறது. ஒரு மாதத்திற்கு 50,000 டன்கள் நமக்குத் தேவைப்படுகின்றன. ரேஷன் பகுதிக்கும், குடும்பக் கார்டு பகுதிக்கும் போடுவதற்கு 50,000 டன்கள் தேவைப்படும் நேரத்தில் இது 5 மாதங்களுக்குத் தாக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. கடைசி 2 மாதங்களுக்கு வருகின்ற நேரத்திலே இன்னும் 1 லட்சம் டன் கொள்முதலாகக்கூடிய நிலைமை நமக்குத் திருப்திகரமாக இருப்பதால் சமாளிக்க முடியும். அதுமட்டுமல்ல, கடைசி ஒரு மாதத் திற்கு மத்திய சர்க்காருடைய உதவியையும் எதிர் பார்க்கிறோம். மத்திய அரசும் நல்லெண்ணத்தோடு, முதலமைச்சர் அவர்களின் முயற்சியின்பேரில் முதல் தவணையாக 10,000 டன்கள் அனுப்பி வைக்க ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மேலும் பெருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதில்

[திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

[1969 மார்ச் 22]

நாங்கள் பெரும் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோம். அவசியம் கொடுத்து விடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையிலே சமாளிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும். எனவே, தட்டுப்பாடு அல்லது எந்தவிதமான நெருக்கடியும் வராது என்ற பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள முடியும். நாங்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு, படியரிசித் திட்டப் பகுதிகளில் எந்தவிதமான தடங்கலும் இல்லாமல் செய்து வருகிறோம். ஆனால், காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே, 1966-67-லே வாரத்தில் இரண்டு நாட்கள் அரிசி போடாதிருக்கக் கூடிய நாட்களும் இருந்தன. நாங்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு தொடர்ந்து போடுவோம் என்ற நம்பிக்கையில் எங்களுக்கு வாக்களித்திருக்கிறார்கள்.

கொள் முதல் விஷயத்திலே விவசாயிகளும், பொது மக்களும் நல்ல முறையிலே ஒத்துழைப்பு தந்து வருகிறார்கள். வறட்சியான பகுதிகளிலே கூட, ஒத்துழைப்பு, நாங்கள் எதிர் பார்ப்பதற்கு மேலாக இருக்கிறது. இன்னும் கொடுக்கத் தயாராகயிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளைக் கொடுமைப்படுத்தி வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்லும்பொழுது அதற்கான ஆதாரம் கேட்டால் அதை நிரூபிக்கக்கூடிய அளவிலே இல்லாது, ஆயிரக்கணக்கான வர்களிடமிருந்து ஒரு எக்கருக்குக் குறைவாக வைத்திருப்பவர்களிடம் கொள்முதல் செய்கிறார்கள் என்று ஒட்டு மொத்தமாகச் சொல்லுகிறார்களே தவிர, திட்டவட்டமாக இந்த கிராமத்திலே, இந்த விவசாயிடம், ஒரு எக்கருக்குக் குறைந்தவரிடம் தொந்தரவு செய்தார்கள் என்று காட்டி விட முடியவில்லை. ஆனால், காங்கிரஸ் ஆட்சியிலிருந்தபொழுது ஒருநாள் பட்டினி இருக்க வேண்டுமென்று பிரதம மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். இங்கேயிருந்த முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள், ஒருநாள் உண்ணாவிரதம் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆக, 'வாரத்திற்கு இரண்டு நாட்கள் உண்ணாவிரதம் இருங்கள்' என்று உபதேசம்தான் சொன்னார்கள். நாங்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு, ஒருநாளாவது நோ ஸ்டாக் போட்டு தொங்கியது என்று நிரூபிக்கமுடியுமா? நிரூபிக்க முடியுமா என்று தென் சென்னைத் தேர்தல் நேரத்தில் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு பொதுக்கூட்டத்திலே கேட்டார்கள். வேண்டுமென்றே 5 ரேஷன் கடைக்காரர்கள் சேத்துப்பட்டு பகுதியில் நோ ஸ்டாக் போட்டு மாட்டிக் கட்டையை மூடி விட்டார்கள். உடனே, இரவோடு இரவாக அரிசியை அனுப்பி, என் போட் வில்லை என்று கேட்டால், தங்களிடம் பணம் கிடையாது, ஆகவே போடமுடியாது என்று அரசியல் நோக்கத்திற்காகச் சொன்னதாகத் தெரிகிறது. போட் முடியாது என்று சொல்லி, பொது மக்களிடத்திலே குழப்பம் உண்டு பண்ணி, மக்களை பட்டினி போட்டால் உங்கள் லைசென்ஸை ரத்து செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகும் என்று சொன்ன பிறகு, பயந்து கொண்டு கட்டையைத் திறந்து அரிசி அளந்தார்கள். இந்த நிலை இருந்தது. தென் சென்னைத் தேர்தல் நேரத்தில் முதல் ரக அரிசி அளந்ததாகச் சொன்னார்கள். தட்டுப்பாடு இருந்ததால் தென் சென்னையில் மட்டுமல்ல, தேர்தல் நடக்காத வட சென்னையிலும் போட்டோம். அந்த நிலையை எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : 5 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டத்திற்கும், 57 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டத்திற்கும் போட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : பட்டினி போடுவது அரசின் கடமையா? இன்று நஷ்டத்தைப்பற்றிச் சொல்பவர்கள் அவ்வாறு செய்யாவிட்டால் இந்த அரசு பட்டினி போட்டு விட்டது என்று சொல்ல கூச்சப் படுவார்களா? ஏதாவது தவறு செய்ய மாட்டோமா என்று காத்திருப்ப தால்தான் இதைச் சொல்லுகிறார்களே தவிர, வேறெதுவுமில்லை. திரு. வினாயகம் அவர்கள் இந்த அரிசியைச் சாப்பிட முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் அவருடைய உடம்பைப் பார்த்தாலே தெரியும் என்று சொன்ன நேரத்திலே நான் அந்த அரிசியைச் சாப்பிட வில்லை என்றார்கள்.

1969 மார்ச் 22]

திரு. கே. வினாயகம்: சார், ஏதாவது விளக்கம் கேட்கும் பொழுது விளக்கமான, முறையான பதிலைத்தான் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, அவர் இளைத்திருக்கிறார் என்று கேட்கக்கூடாது. அவர் இளைத்திருக்கிறார் நான் ஒரு படி அரிசியைச் சாப்பிடுவதில்லை. அவரும் அதைச் சாப்பிடுவதில்லை. நாங்கள் இரண்டுபேரும் ஃபைன் வைரட்டி சாப்பிடுகிறோம்.

மாண்புமிகு திரு ஏ. கோவிந்தசாமி : ஃபைன் வைரட்டி சாப்பிடுவதாகவும், இங்கு வழங்கப்படும் அரிசி சாப்பிடக்கூடியதல்ல என்றும் சொன்னார்கள். அதைச் சாப்பிடாமல், அது சாப்பிடக்கூடியதல்ல என்று எப்படிச் சொல்லுகிறார்கள்? என்றைக்காவது சாப்பிட்ட அன்று வயிற்றிலே ஏதாவது கோளாறு இருந்தால் அதற்கு அரிசி பொறுப்பு அல்ல. சென்னையைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கே சாப்பிடுகிறார்கள், அவர்கள் எந்தப் புகாரும் இங்கு சொல்லியதாகத் தெரியவில்லை.

திரு நல்லசிவன் அவர்கள் பேசும் நேரத்தில், புஞ்சைத் தானியங்களை வேண்டிய அளவுக்குக் கொள்முதல் செய்து வைக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது கிராமத்திலுள்ள மக்கள் சில பகுதிகளிலே, குடும்பக் காட்டு இல்லாத பகுதிகளிலே இன்றைக்கும் புஞ்சைத் தானியங்களைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கம்பு, கேழ்வரகு, சோளம், போன்றவற்றைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் கொள்முதல் செய்ய ஆரம்பித்தால் கிராம மக்கள் பட்டினி கிடக்கும் சூழ்நிலை ஏற்படுவிடும். அதைத் தாராளமாகக் கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் செய்யும் நோக்கத்தில்தான் இருக்கிறது. சோளம், மத்தியப் பிரதேசத்திலே அமோகமாக விளைந்திருப்பதால் அதைத் தமிழகத்திற்கு வேண்டிய அளவுக்குப் பெற்று, வழங்குவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறோம் ஆந்திராவிற்குச் சென்ற ஆண்டு மத்திய சர்க்கார் மைலோ 10,000 டன்கள் ஒதுக்கி, அவர்கள் பயன்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். அதைத் தமிழகத்திற்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். மைலோவை உபயோகித்துக்கொண்டு தமிழக மக்கள் நல்ல பலன் அடைந்து வருகிறார்கள். மைலோவை விரும்புகிறார்கள். மைலோவைப் பெறுவதற்கு முயற்சி எடுத்து வருகின்றோம். 10,000 டன்கள் வந்தால், வடஆற்காடு, செங்கற்பட்டு, சேலம், இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களுக்கு விநியோகிக்க வசதியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறோம்.

சோளத்தைப் பொறுத்தவரையில், அடுத்த 6 மாதங்கள்ளுக்குத் தேவையான சோளத்தை வரவழைத்து, தேவையான மக்களுக்குக் கொடுக்கும் சூழ்நிலை நிச்சயமாக ஏற்படுத்த முடியும். தமிழகத்திலே அரிசி, கிடைக்காத நேரத்திலே சோளம், கோதுமை இப்படி ஏதாவது ஒரு உணவுப்பொருளைக் கொடுத்து அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கத்திலே இந்த அரசு இருக்கின்றது. ஒருகாலும், தமிழக மக்கள் பட்டினியாகக் கிடக்க நாங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்க மாட்டோம். உண்ணவிரதம் இருங்கள் என்று உபதேசம் செய்யாமல் எப்படியாவது உணவு நெருக்கடியைச் சமாளிக்க வேண்டுமென்று வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறோம்.

இப்பொழுதும், பஞ்சாயத்துக்களின் மூலமாக, பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் மூலமாக கோதுமை வழங்கி வருகிறோம். அதைச் சாப்பிடுவதை இப்பொழுதாவது உணர்ந்திருக்கிறார்களே என்று சொன்னார்கள். கோதுமையை உபயோகப்படுத்துவதில் ஏழைகளுக்குக்கூட சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. வேண்டிய சர்க்கரையோ, நெய்யோ ஏழைகளுக்குக் கிடைக்காமல் போகுமானால் அது ஏழைகளுக்குத் தகுதியான உணவாக ஆகாது என்றுதான் என்றும் சொன்னோம் தவிர, கோதுமையே கூடாது என்று சொல்லவில்லை. அரிசித் தட்டுப்பாடு வருகின்ற நேரத்தில் சிகப்புக் கோதுமையை, விவசாய மக்கள், ஏழைமக்கள் விரும்புவதால் அதை வழங்குகிறோம்.

[திரு ஏ. கோவிந்தசாமி]

[1969 மார்ச் 22]

பி.ப.
2-00

இன்றையதினம் சில மாநிலங்களிலே உரத்திற்காகக் கொடுத்துவந்த மானியங்களைக் கூட நிறுத்திவிட்டார்கள். ஆந்திரா போன்ற மாநிலங்களிலே நிறுத்தி விட்டார்கள். நான் ஏற்கனவே கூட இங்கே சொல்லி இருக்கிறேன். அதற்கெல்லாம் கூட்டிக் கொடுத்து, விவசாயிகளை ஊக்குவித்து, அதன்மூலமாக நமக்குத் தேவையான நெல்லில் பெறுவதற்குத் தான் இந்த வசதியையும் நாம் செய்து தருகின்றோம்.

இன்றையதினம் கள்ளக் கடத்தலைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு நிறைய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். கள்ளக்கடத்தல் தடுப்பு நடவடிக்கை காவல் பிரிவினரால் 1968-ம் ஆண்டிலே 41:32 இலட்சம் மதிப்புள்ள உணவு தானியங்கள் கள்ளக்கடத்தலின் போது கைப்பற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் ஏறக்குறைய 2,500 டன்கள் அரிசி மூட்டைகளும், 2,600 டன்கள் நெல் மூட்டைகளும், 160 டன்கள் மற்ற தானிய மூட்டைகளும் பிடிப்பட்டன. மகுறிப்பாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலிருந்து கடத்தப்படுகிற தானியங்கள் நிறைய பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கடத்தல்காரர்களை அரசு விட்டு வைக்காது, அவர்கள்மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடல்மூலமாக கடத்தப்படுவதைக் கூடக் கண்டுபிடிப்பதற்கு விசைப்பட்டுகளை எல்லாம் உபயோகப்படுத்தி, அந்த கள்ளக்கடத்தலைத் தடுக்கின்ற முயற்சியிலே இந்த அரசாங்கம் ஈடுபட்டிருக்கிறது. கோளத்திற்கும் மற்ற மாநிலங்களுக்கும் செல்வதை இதன் மூலமாகத் தடுத்து நிறுத்தியதனுடைய விளைவாக ஓரளவு பொதுமக்களுக்கும் நியாயமாக கிடைக்க வேண்டிய அரிசி கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கி இருக்கிறோம். கடத்தல்காரர்கள் எல்லைப் பகுதிகளில் சமையைத் தூக்குவதுபோல் கூட எடுத்துச் செல்ல முற்படுகிறார்கள். அவர்களை அதி காரிகள் உயிரையும் பணயம் வைத்து, தங்கள் உயிரையும் பொருட் படுத்தாமல் பிடிக்கிறார்கள். ஆகவே, வேண்டிய தடுப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. தேவையானால் அதை இன்னும் தீவிரப்படுத்தி, மற்ற மாநிலங்களுக்குச் செல்வதைத் தடுக்க அரசு எந்த விதமான தயக்கமும் காட்டாது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரசாங்கம் எதற்காக இந்த வியாபாரத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும், சர்க்கரை வியாபாரம் செய்ததாலே நஷ்டம், பருப்பு வியாபாரம் செய்ததாலே நஷ்டம் என்றெல்லாம் இங்கே கருத்துச் சொல்லப்பட்டது. இந்த அரசாங்கம் அதை மேற்கொள்ளவதினுடைய முக்கிய காரணம், வெளி மார்க்கெட்டின் விலையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்பதுதான். இரண்டாவது, வெளி மார்க்கெட்டில் தட்டுப்பாடு ஏற்படும்போது சில வியாபாரிகள் எதிர்காலத்தில் விலை கூடும் என்று எதிர்பார்த்து தேக்கி வைப்பார்கள். அரசாங்கம் வாங்கி வைக்கும்கூடாது, அரசாங்கம் கையில் இருக்கிற பொருள்களை வெளியிலே விநியோகிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகுமானால் அதனால் நாம் பாதிக்கப்படுவோம் என்ற அச்சத்திலே வியாபாரிகள் தங்களிடத்தில் இருக்கிற பொருள்களைச் சீக்கிரத்திலே விற்கக் கூடிய நிலைமையையும் அதனாலே பதுக்களைத் தடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலையும் ஏற்படும் என்பதுதான். அதனாலேதான் அரசாங்கம் இந்த வியாபாரத் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கிறது. பொது மக்களுக்கு அத்தியாவசியப் பொருள்களை வழங்க வேண்டிய நிலைமையிலே அரசாங்கம் மேற் சொன்ன காரணங்களால் ஈடுபட வேண்டியிருக்கிறது. சில சந்தர்ப்பங்களில் நஷ்டம் கூட ஏற்படுகிறது. ஆனால் அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமையை நாம் கவனிக்க வேண்டும். நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்றால் உண்மையிலே நஷ்டம் இல்லை, அதற்கு மாறாக இலாபம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் எடுத்துச் சொல்ல முடியும்.

இம்மாநிலத்தினுடைய தேவையை எடுத்துக் கொண்டால், சர்க்கரையைப் பொறுத்தவரை 16,000 டன் நமக்குத் தேவை. ஆனால், நமக்கு மத்திய அரசு கொடுத்ததோ 6,000 டன் தான். மத்திய அரசு லெவி முறையிலே 60 சதவீதத்தை பெற்றுக்கொள்கிறது. ஆகவே

1969 மார்ச் 22]

[திரு ஏ. கோவிந்தசாமி]

காரர்கள் 40 சதவீதத்தை வெளிச் சந்தையில் அவர்கள் இஷ்டப்படி இந்தியாவிலே எங்கு வேண்டுமானாலும் விற்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கு வசதி இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் மேற்கு வங்காளம், பம்பாய் போன்ற இடங்களிலே சர்க்கரை குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 400 முதல் ரூ. 420 வரை விற்கிறது. அந்த நேரத்தில் தமிழகத்திலுள்ள அதிகமாக சர்க்கரை உபயோகிக்கின்றவர்கள் குறிப்பாக, ஓட்டல்காரர்கள், பில்கட் போன்றவகளைச் செய்கின்றவர்கள், அதிக சர்க்கரையை வாங்க வேண்டுமென்ற நேரத்தில் அவர்களுக்கு லெவி சர்க்கரை கிடைப்பது கஷ்டம். ஆகவே, கூடுதலாக வியாபாரத்திற்கு வேண்டியதை வெளிச் சந்தையிலே வாங்க வேண்டிய நிலைமை இருந்தது. குவிண்டால் ரூ. 400, ரூ. 420 என்று சர்க்கரையை வாங்கினால் காயியினுடைய விலை உயரும். சர்க்கரை போடுகிற பண்டங்களினுடைய விலை உயரும், பில்கட் விலை உயரும். அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் வெளிச் சந்தையிலே மலிவான விலையிலே சர்க்கரை கிடைக்கவேண்டுமென்ற சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்திலே தமிழகத்திலே இருக்கிற சர்க்கரை ஆலைக்காரர்களை எல்லாம் அழைத்து நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களும், பாளையம், மறைந்த முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்களுடைய சம்மதத்தைப் பெற்று ஒரு பேரமே செய்தோம். “உங்களுக்கு விற்க உரிமை இருக்கிறது, வெளியிலே எந்த மாநிலத்திலே வேண்டுமானாலும் விற்கலாம், பம்பாயிலே விற்கலாம், ரூ. 400, ரூ. 420 கிடைக்கக் கூடும், ஆனால் தமிழகத்திலே சர்க்கரை ஆலை வைத்துக் கொண்டு கரும்பு சாகுபடி செய்கின்ற விவசாயிகளுக்கும் இங்கே இருக்கிற மக்களுக்கும் வழங்காமல் இலாப நோக்கம் ஒன்றையே கருத்தில் கொண்டு வெளி மாநிலங்களுக்கு விற்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். நமக்கே உதவி செய்ய வேண்டும்” என்று சொன்ன நேரத்தில் ஒரு ஆலையினுடைய சொந்தக்காரர்—நான் பெயரைச் சொல்லாமல் சொல்லுகிறேன்—மத்திய சர்க்கார் எங்களுக்குக் கொடுத்த உரிமையில் நீங்கள் கை வைக்கலாமா என்று கூடக் கேட்டார். அதிலே தலையிடக் கூடாது என்று கூடச் சொன்னார்கள். நான் அவர்களிடத்திலே “நீங்கள் உங்களுடைய மனதைக் கொஞ்சம் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். அதே சூழ்நிலையில் இங்கே கரும்பு சாகுபடி செய்கிறார்கள். ஆனால் உங்கள் ஆலைகளுக்குத்தான் அனுப்ப வேண்டுமென்று கிடையாது. வெல்லத்தினுடைய விலை ஏறுகிறபோது, வெல்லத்தைக் காய்ச்சுகிறோம், எங்களுடைய ஆலைகளை அனுப்பி வையுங்கள் என்று நீங்கள் சொல்கிறபோது அவர்கள் அனுப்ப மறுக்கிற நேரத்தில் அரசாங்கத்தினுடைய துணைக்கு வருகிறார்கள். அரசாங்கம், கரும்பாலைக்குக் கரும்பு அனுப்பவேண்டுமென்று சொல்லவேண்டுமென்று கூறுவதைப் போலவே, இப்பொழுது சர்க்கரையை மலிவான விலையிலே தமிழக மக்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும், விலையைக் குறைக்க வேண்டாம், இலாபத்திலே கொஞ்சம் குறையுங்கள்,” என்று சொல்லி, பேரம் பேசி, ரூ. 350 ஆகக் குறைத்தோம். ரூ. 70 அல்லது குறைந்தபட்சம் ரூ. 50 குறைவாகக் குவிண்டாளுக்கு என்று வாங்கி வைத்தோம். ஆனால் நாம் வாங்கி வைத்த பிறகு என்ன நிலைமை ஏற்பட்டது என்று சொன்னால், ஏற்கனவே அங்கே மத்திய அரசு அந்த உரிமையை வழங்கிவிட்டது, இங்கே சர்க்கரை உற்பத்தி கூடுதலாகிவிட்டது. அந்தக் காரணத்தாலே சர்க்கரையினுடைய விலை திடீரென்று குறைந்தது. குறைபட்ட காரணத்தால் நாம் வாங்கி வைத்ததற்குப் பாதகம் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. நாம் வாங்கி வைக்காமல் இருந்தால் எந்த அளவு நாம் பாதிக்கப்பட்டிருப்போம் என்பதையும் நிலையிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். நாம் எவ்வளவு சர்க்கரை வாங்கினோம் என்று புள்ளி விவரத்தைக் காட்டுகிறேன். 20,417 டன் சர்க்கரை ஒரு குவிண்டால் ரூ. 350 வீதம் வாங்கப்பட்டது. ரூ. 365-க்கு நாம் விற்போம். அதன் கொள்முதல் செலவு, உட்பட மொத்தம் ரூ. 711 இலட்சத்திற்கு வாங்கினோம். ரூ. 647 இலட்சத்திற்குத்தான் விற்போம். மொத்த நஷ்டம் 64 இலட்சம். செலவு 9 இலட்சம். மொத்த நஷ்டம் 73 இலட்சம்.

லெவி சர்க்கரையில் நமக்கு கிடைத்த மொத்த இலாபம் 91 இலட்சம். வெளி சர்க்கரை வாணிபத்தில் நஷ்டம் 73 இலட்சம்.

[திரு ஏ. கோவிந்தசாமி]

[1969 மார்ச் 22]

நிகர இலாபம் 18 இலட்சம். மொத்தத்தில் நஷ்டம் இல்லை, இலாபம்தான் கிடைத்தது. தனித்தனியாகப் பிரித்துப் பார்க்கிறபோது நஷ்டம் தோன்றினாலும்கூட வெலி சர்க்கரையிலே நமக்குக் கிடைத்த ஆதாயத்தை வைத்துப் பார்க்கும்போது பொதுவாகவே நமக்கு இலாபம் கிடைத்ததே யொழிய நஷ்டம் என்று சொல்வதற்கில்லை. கொள்கைக்கும் வெற்றி கிடைத்திருக்கிறது. நாம் நடத்திய வியாபாரத்திலும் ஆதாயம் கிடைத்திருக்கிறது. இரண்டு அடிப்படையிலே பொதுமக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய சர்க்கரையும் கிடைத்திருக்கிறது, அதே நேரத்திலே தனிப்பட்டவர்கள் நெருக்கடி உண்டு பண்ணி அதனாலே கஷ்டமான நிலைமையை உண்டு பண்ணுவதும் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கும் ஆதாயம் கிடைத்திருக்கிறது.

இந்த 1967-69 வரை சர்க்கரை வியாபாரத்தில் மொத்தம் 1½ கோடி ரூபாய் இலாபம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்க வேண்டுமே தவிர, நஷ்டம் வரும் என்பதைப்பற்றி அவர்கள் கொஞ்சங்கூட சிந்திக்கவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. அவர்களே, பள்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டித் தலைவராக இருக்கிறார்கள். வரவு-செலவுக் கணக்குகள் வருகின்றபொழுது அவரே தெரிந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பிருக்கும். அதனாலே, அவர்கள் அதைப்பற்றி, அலசி, ஆராய்ந்து கேட்பதற்குச் சந்தர்ப்பம், சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதனாலே நஷ்டம் ஏற்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் முன் ஜாக்கிரதையாக ஜலைக்காரர்களுடன் ஒப்பந்தம் பேசி ஒரு முடிவுக்கு வந்தது. அதனாலே இவ்வளவு ஆதாயம் ஏற்பட்டது. அதற்கு நன்றி தெரிவிக்காவிட்டாலும், பெருந்த நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்று பீதியான நிலைமையை பொதுமக்களிடத்திலே சொல்லாமல் இருக்க வேண்டியது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய கடமையும், கூட. ஆனால், அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டாலும் ஒத்துக் கொள்ளாவிட்டாலும், நான் நிலைமையை விளக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதைச் சொன்னேன்.

மேலும் பருப்பு வியாபாரம் நடந்ததைப் பற்றி யெல்லாம் இங்கே சொன்னார்கள். ஏற்கனவே 1-4-1968-ம் தேதியிலிருந்து வெளி மாநிலங்களிலிருந்து, பஞ்சாப், ஹரியானா, ராஜஸ்தான் போன்ற மாநிலங்களிலிருந்து பருப்பு வருவது வழக்கம். 1967-68-ம் ஆண்டுக்குக் கடலையை மத்திய சர்க்கார் 1968 பிப்ரவரி-மார்ச் திங்களில் அதிகப்படியாக ஒதுக்கீடு செய்தது. உணவுக் கார்ப்பரேஷன் மூலம் அவை இந்த மாநிலத்திற்கு அனுப்பப்பட்டது. திடீரென்று வெளி மாநிலங்களில் தடை இருந்ததை நீக்கிவிட்ட காரணத்தினால் இங்கே பருப்பு விலை போகவில்லை. விலை போகாத ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டுத் தேக்கம் ஏற்பட்டது. அந்த நேரத்தில் நீண்ட நாட்களாக அது தேக்கி வைக்கப்பட்ட காரணத்தினால், அது கொஞ்சம் கெட்டுப் போகக்கூடிய சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டது. நம் கைவசம் 7,290 டன் கடலையும், 562 டன் கடலைப் பருப்பும் இருந்தது. பஞ்சாபிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டதன் அடக்க விலை குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 111. ராஜஸ்தானிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டதற்கு அடக்க விலை குவிண்டாலுக்கு ரூ. 99-50. கட்டுப்பாடு தளர்த்தப்பட்ட காரணத்தினால் விலை வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. அதோடு கூட இங்குள்ள பருப்பின் தரமும் கொஞ்சம் கெட்டுவிட்டது. ரூ. 65 முதல் 70 வரை விற்பது. இந்தச் சமயத்தில் நாம் கையில் இருப்பதை விற்காவிட்டால் இன்னும் அதிகமான நஷ்டத்தை அரசு ஏற்கவேண்டியிருக்கும் என்ற காரணத்தினால், அப்படிக்குறைந்த விலைக்கு விற்க வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. ஒரு சமயத்தில் அதே பருப்பை நாம் ரூ. 100 விற்குந்து 125 வரை வாங்கி, ரூ. 161 ஆகக்கூட கணிசமான விலைக்கு விற்ப்பிருக்கிறோம். மொத்தமாக 1967-லிருந்து 1969 வரையிலும் நடந்த பருப்பு வியாபாரத்தில் ஆதாயமா, நஷ்டமா என்று பார்க்கிறபொழுது, ஒரு குறிப்பிட்ட கன்சைன்மெண்டில் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதே ஒழிய, பொதுவாக ரூ. 100 விலிருந்து 125 வரை வாங்கி வந்ததை அதிக விலை ஏற்றத்தின் காரணமாக ரூ. 161-க்கு கூட விற்ப்பிருக்கிறோம். கடலைப்பருப்பை விற்பதில் சமார் ரூ. 23 லட்சம்

1969 மார்ச் 22]

[திரு ஏ. கேரவிந்தசாமி]

லாபம் கிடைத்திருக்கிறது. கடலையை விற்பதில் நமக்கு நஷ்டம் ரூ. 8 லட்சம் தான். ஆக மொத்தம் பருப்பு வியாபாரத்தில் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்ட லாபம் ரூ. 15 லட்சம். அத்தியாவசியமான பொருள்களை அரசாங்கம் வாங்கி விற்பதன் நோக்கம் வெளி மார்க்கெட்டில் இத்தகைய பொருள்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். பதுக்கல் செய்வதற்கு, ஏமாற்றுகிறவர்கள் கொள்ளை லாபம் அடிப்பதைத் தடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சி தான். நமக்கு இதில் கணிசமான லாபம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, நஷ்டம் இல்லை. குறிப்பிட்ட கன்சைன்மெண்டில் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. மொத்தமாகப் பார்த்தால், இதில் ஆதாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தான் இந்த மன்றத்திற்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், அதில் கூட நஷ்டம் இல்லாமல் இருந்திருக்கும், இன்னும் அதிகமாக லாபம் கிடைத்திருக்கக்கூடும். சர்க்கரையைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஒரு பகுதியில் ரூ. 73 லட்சம் நஷ்டம் என்பதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். லெவி ஷுகரில் லாபம் என்று ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய குற்றச் சாட்டு என்னவென்றால், ஒரு பகுதி செய்ததைச் சரியாகச் செய்யவில்லை என்பது தான். ஆனால், ஒரு இடத்திலுள்ள லாபத்தை எடுத்து, இன்னொரு இடத்தில் போடக் கூடாது. பருப்பு கெட்டுப்போய்விட்டது என்று சொன்னார்கள். அப்படிக்கெட்டுப்போன பருப்பு வெளியிலே விற்கப்பட்டபொழுது, அதற்கு என் டெண்டர் கால்ஃபார் பண்ணி விற்கப்படவில்லை என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி. ஒன்றில் தவறு செய்துவிட்டு, இன்னொன்றில் வந்த லாபத்தை எடுத்து அதில் போட்டுக்கொள்ளலாம் என்று சொல்வது சரியல்ல. பருப்பு கெட்டது என்று சொல்லி அதை விற்கார்கள். அதை வாங்கி எவர்கள் அதற்கு மேலே ஒரு விலையில் விற்பது நான்கு பங்கு லாபத்தைச் சம்பாதித்திருக்கிறார்கள். கெட்ட பருப்பை என் டெண்டர் மூலம் விற்கவில்லை? அதில் தான் சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. நான் நினைக்கிறேன். தனிப்பட்ட ஒரு சலுகை கொடுக்கும் நிலைமையில் தான் விற்ப்பிருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் என் சொல்லக் கூடாது?

திரு. கே. வினாயகம் : தரம் கூடக் கொஞ்சம் குறைந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். பருப்பு ஸ்டாக் வைத்திருந்தால், அது பூச்சி, வண்ணிகள் பிடித்துக் கெட்டுப்போகாமல் இருப்பதற்கு நாம் ஒரு முறை வைத்திருக்கிறோம். ஃப்யூரிகேஷன் என்ற ஒரு முறையை வைத்திருக்கிறோம். ஃப்யூரிகேஷன் செய்துகெட்டுப்போகாமல் பார்த்துக்கொள்ளலாம். அந்த வேலையைச் செய்ய வில்லையா? நேரத்தில் தடுப்பு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளாத காரணத்தினால்தான் பருப்பு தரம் கெட்டது என்று சொல்லப்படுகிறதே அது என்ன விஷயம்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு இருக்கிற அக்கறையை நான் பாராட்டுகிறேன். ரூ. 2 கோடி, 3 கோடி அளவுக்கு செய்கிற வியாபாரத்தில் ஒரு கன்சைன்மெண்டில் ஒரு லட்ச ரூபாய் பெறுமானமுள்ள பருப்பு கெட்டுவிட்டது. அதற்கு என் டெண்டர் கால்ஃபார் பண்ணவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். டெண்டர் முறை சிலில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மெண்டில் கிடையாது. சில நேரங்களில் இம்மாதிரி பொருள்கள் கெட்டுவிடுகின்றன என்றால், உசிதம் போல அந்தந்த அதிகாரிகளுடைய நிர்ணயப்படி இவைகளெல்லாம் செய்யப்படுகிறதே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. மலிவான அரசியல் விளம்பரத்திற்கு வேண்டுமானால் சொல்லலாம். மலையைக் கெல்லி எலியைப் பிடித்ததாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். கோடிக்கணக்கான ரூபாயைக் கொள்ளை அடித்திருக்கிறார்கள், லட்சக்கணக்கான ரூபாய்க்குப் பருப்பு வியாபாரம் செய்து நஷ்டம் வந்துவிட்டது என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொள்ளலாம். பார் வேண்டுமானாலும் தணிக்கை செய்துகொள்ளலாம் இவ்வளவு பெரிய காரியத்தில் ஒரு சிறிய அபிவிருத்தி எடுத்துக்கொள்வது முறையமாகாது.

[திரு கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 22]

நாம் ரூ. 150. கோடி அளவுக்கு வியாபாரம் - செய்கிறோம். அரிசி வியாபாரம் செய்கிறோம். ஏதோ கோவையில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் அல்லது ரூ. 60,000 போய்விட்டது என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொள்ளலாம். நமக்கு இருக்கிற ஒரு பெரிய பொறுப்பின் அடிப்படையில், இம்மாதிரி இருக்கிற அப்படிப்பட்ட சிறு விஷயங்கள் கூடத் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். நான் அவைகள் தவிர்க்கப்படக் கூடாது என்று சொல்ல வில்லை. இவ்வளவு பெரிய காரியத்தைப் பாராட்டுகிறோம் என்று சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு ஒரு பெரிய மனது இல்லாவிட்டாலும், இது மிகச் சிறிய விஷயம் என்பது தான் இந்த அரசினுடைய நிலையே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. ஏதோ பெரிய காரியங்கள் நடந்துவிட்டன என்று கோடியில் ஆரம்பித்து தெருக்கோடிக்கு வரும்படியான ஒரு நிலை தான் இருக்கிறது. இம்மாதிரியான காரியங்கள் சரியானவையா என்பது தான் என்னுடைய வாத்தம். அவர்கள் கோபித்துக் கொள்வதற்காக நான் சொல்ல வில்லை. மிகப் பெரிய காரியங்கள் எல்லாம் நடந்திருக்கின்றன. அதுவும் சர்க்கரையைப் பொறுத்தவரையில், உத்தரப்பிரதேசத்தில் எனக்குத் தெரியும், முதல் மந்திரியாக இருப்பவர்கள் வீட்டிலே கூட ஒரு கிலோ ரூ. 7, 8 கொடுத்து வாங்கினார்கள். இந்தியா பூராவும் அப்படி அதிகவிலை கொடுத்து வாங்கிய நேரத்தில், இங்கு மலிவான விலையில் சர்க்கரை கொடுக்க முடிந்தது. விலையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பது தான் நோக்கமே தவிர, நாம் செய்த வியாபாரத்தில் லாபம் மட்டும் நோக்கம் அல்ல. எல்லா மக்களுக்கும் குறைந்த விலையில் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும் என்று தான் சிலிஸ் சப்ளைஸ் துறையில் இப்படிப்பட்ட வியாபாரம் எல்லாம் மேற்கொள்ளப் படுகிறதே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

பருப்பு வியாபாரம் ஆகட்டும், மற்ற வியாபாரம் ஆகட்டும், சிலிஸ் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மெண்டில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் புழங்குகிற இடத்தில், பெரிய காரியங்களைச் செய்கிற இடத்தில் எத்தனை பெர்செண்டேஜ் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தான் பார்ப்பது வழக்கம். கோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்யப்படுகிற இடத்தில், விளம்பரத் திற்கு வேண்டுமானால் அதை வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம், ஏதோ பெரிய விவகாரமாக எடுத்துக் கொண்டு, அதற்கு டெண்டர் போடவில்லை, இதைச் செய்யவில்லை. அதைச் செய்யவில்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இதற்கெல்லாம் சில விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் சில அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் முறையாகத் தான் செய்யப்படுகின்றனவே தவிர, ஏதோ திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் இங்கே கேட்டார் என்ற காரணத்தினால் காகிதத்தை கிழித்துப் போடுவது என்பது அல்ல. வழக்கமாகத் தணிக்கை செய்யப்படுகிறது. அதற்கு மேலும் அகௌண்ட்டெண்ட்-ஜெனரல் அவர்களால் தணிக்கைக்கு ஆளக்கப்பட்டுத் தான் இவைகள் அனைத்தும் இங்கே வருகின்றன. கோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்யப்படும்பொழுது, இதெல்லாம் ஒரு பெரிய விவகாரம் அல்ல. அதையும் கூட திருத்திக் கொள்ளக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது, இன்னும் திருத்தக்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதை வேண்டுமானால் ஒத்துக்கொள்ளலாமே தவிர, வகையையும், தொகையையும் வைத்துப் பார்த்தால் இது ஒன்றும் பெரிதல்ல என்பதை அருள் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும் என்று மட்டும் தான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி கருத்திருமன் : அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்பொழுது, மலிவான அரசியல் விளம்பரம், கோடியிலிருந்து தெருக்கோடி என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி யெல்லாம் பேசலாமா? நடந்ததை தப்பு என்று ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் சொல்வது என்ன வென்றால், தப்பு இருக்கிறது திருத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னாலும் கூட அதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அதைவிட்டுவிட்டு, மலிவான அரசியல் விளம்பரம், கோடியிலிருந்து தெருக்கோடி, முச்சந்தி என்றெல்லாம் அவர்களுக்கே உள்ள தனி பாஷையில் சொன்னார்கள். முச்சந்தி என்று முன்னால் முதல் அமைச்சர் சொன்னார், பிறகு அது தவறானது என்று திருத்திக் கொண்டார். சட்டசபையை தெருக்கோடி

1969 மார்ச் 22] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

என்று சொல்வது அவமதிப்பதாகதா? அப்படி சட்டசபையில் சொல்லலாமா? இது தெருக்கோடி என்று சொன்னார்கள். இது சட்டசபையா, தெருக்கோடியா? நான் நின்று கொண்டிருப்பது சட்டசபையா, தெருக்கோடியா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தெருக்கோடி என்றால் ஏன் அப்படி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். உங்களைத் தான் மக்கள் இந்த இடத்தில் அமர்த்தி வைத்திருக்கிறார்களே? நீங்கள் தவறாகப் புரிந்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: தெருக்கோடி என்று சொன்னது உண்மையா, இல்லையா? இது தெருக்கோடியா, சட்டசபையா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: உங்களுக்கு அந்த சந்தேகம் வந்திருக்கக் கூடாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: சபாநாயகர் அவர்களே, நான் வருத்தப் படுகிறேன். “தெருக்கோடி” என்று சொன்னார்கள். இது தெருக்கோடியா, சட்டசபையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கோடியில் ஆரம்பித்து, தெருக்கோடிவரையில் போகிறார்கள் என்றது ஒரு உதாரணத்திற்காக, இப்பொழுது பேசும்போது, மதுரையில் தொடங்கிச் சொன்னார்கள். மதுரையில் செய்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். மரியாதைக் குறைவாகச் சொல்லவில்லை. கோடியிலே ஆரம்பித்து, தெருக்கோடியிலே போய் விட்டார்கள் என்பதை நான் தலைநாட்டுகிறேன். நான்.....

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: கோடியிலே ஆரம்பித்து தெருக்கோடியில் போகிறார்கள் என்பதைத் தலைநாட்டுகிறேன் என்கிறார்கள். அது சரி தானா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்கள், கோடியிலிருந்து தெருக்கோடிவரை என்று குறிப்பிட்டது, கோடி என்று ஆரம்பிக்கிறார்கள், கோடிக்கணக்கான நஷ்டம் என்று ஆரம்பித்துவிட்டு, சொல்லி முடிக்கிற நேரத்தில், தெருக்கோடி என்று அது தொகையில் இருக்கவில்லை என்பதைத்தான் குறிப்பிட்டார்கள். நேற்றையதினம் கூட, எதிர்க்கட்சித் தரப்பில் பேசிய திரு. காசி ராமன் அவர்கள், பெரிதாக ஆரம்பித்து சிறியதாக முடிகிறது என்பதைக் குறிக்க,—நிதி அமைச்சரவது நாகரிகமாகச் சொன்னார்கள்—கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பு ஆனது போல என்றார்கள். (குறுக்கீடு). அது மாத்திரம் உதாரணமா இது உதாரணம் இல்லையா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கோபிக்கக் கூடாது. அவர்கள் மரபை வளர்க்கலாம். சொன்னார்கள். மதுரையில் ஊழல்கள் நடந்துவிட்டன. 4, 5 லட்சம் ரூபாய் சம்பந்தப்பட்டது என்று. யார் தப்பச் செய்தாலும், தண்டனைக்கு உரியவர் தான். அது அவர் யாராக இருந்தாலும் சரி, அவர் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி, வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி. இந்தச் சட்டை போட்டிருந்தாலும், கதர் சட்டை போட்டிருந்தாலும், நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். பொறுப்பற்ற முறையில் காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்றால், அவற்றின் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க அனுசூலமாக, உதவிகரமாகச் சொல்ல வேண்டும். கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் கொள்ளை அடித்துவிட்டார்கள் என்று பத்திரிகையில் வந்தது. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மதுரை பற்றிச் சொன்னார்கள். அது எவ்வளவு என்றாலும், அரசாங்கத்திற்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. சொல்ல வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. தப்பு நடந்துவிட்டால் அதைத் திருத்திக் கொள்ள மார்க்கம் இருக்கிறது. ஆனால், இதை யெல்லாம் இப்படிச் சொல்வது பிரசாரத்திற்குப் பயன்படுமேயல்லாது, அது இந்தத் துறையைச் சீராக்க,

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 22]

செம்மைபடுத்த உதவிகரமாக இருக்காது என்பதை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமக்கு பொதுமக்கள் கட்டளை கொடுத்திருக்கிறார்கள். நாம் அதை நிறைவேற்ற உதவியாக ஆலோசனைகளைச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது “கோடியிலிருந்து, தெருக்கோடிக்கு வந்துவிட்டார்கள்” என்பதை தாங்களும் “பார்லிமெண்டரி லாங்வேஜ்” ஆக, அது தவறில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் சொல்லியது, நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தெருக்கோடிக்கு வந்து பேசினார்கள் என்கிற கருத்துப்படச் சொல்லவில்லை. “கோடி” என்கிற சொல் இருக்கிறதே, அந்தச் சொல்லையே, அந்தச் சொல்லினுடைய இருவேறு பொருள்களில் ஆண்டிருக்கிறார்கள். “கோடியில் ஆரம்பித்து, தெருக்கோடிக்கு” என்றதில் வெறும் தெருக்கோடி என்ற பொருளில் இல்லாமல், “தெருக்கோடியாகும்” அளவிற்கு வந்துவிடுகிறதே, என்ற உதாரணத்தில் தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் தெருக்கோடியில் பேசுவது போலப் பேசுகிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. அதற்காகத்தான், அந்தப் பகுதியை தட்டச்சு செய்து கொண்டுவரச் சொல்லியிருக்கிறேன். நானும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் சொல்லியதன் பொருள், தெருக்கோடியில் பேசுவதுபோல் பேசுகிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. “கோடி” என்ற போது, “தொகை” என்று முதலிலேயும், இறுதியில், கோடி என்ற தொகைக்கு இல்லாமல், “தெருக்கோடி” என்ற அளவிற்கு வருகிறது வாதம் என்ற பொருளில், அந்த அளவில் உவமையாக ஆண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள், தெருக்கோடியில் என்று. எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. மனதிற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஐயா சொல்லுகிறீர்கள். ஆனால், அவர்கள் தெருக்கோடியில் நின்று பேசுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நிதி அமைச்சர் அவர்கள், எதிர்க் கட்சித் தலைவரை தெருக்கோடியில் நின்று பேசுகிறார்கள் என்ற கருத்துப் பட பேசவில்லை. அந்தத் தொடர் அதைக் குறிக்கவில்லை. (குறுக்கீடு) அதுதான் சொல்லுகிறேன், தெருக்கோடியில் நின்று பேசுவது என்ற பொருள் இல்லை. கோடியில் தொடங்கி, தெருக்கோடிக்கு வருகிற வரையில் வந்திருக்கிறது என்பதில் “கோடி” என்ற ஒரே சொல் தமிழிலே இரண்டு மூன்று பொருள்படும் சொல் உண்டு—அந்த வகையில் “கோடி” யில் ஆரம்பித்து என்று சொல்லும் போது, அப்பொழுது தொகையைக் குறிக்கிறது. “தெருக்கோடி” என்னும் போது, இங்கே அது ஒரு இடத்தைக் குறிக்கிறது; அப்படி ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தம் இல்லாமல் வருகிறது என்று பொருள்பட நிதி அமைச்சர் சொன்னார்கள். தெருக்கோடியில் நின்று பேசுவது என்று அதை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஏதோ தெருக்கோடியில் நின்று பேசிவிட்டோம்; ஆயினும் நாங்கள் எழுப்பும் பிரச்சினையில், அது சிறு தவறாக இருக்கலாம், அபராதம் என்றால், ஒரு ரூபாய் அபராதம் என்றாலும் ஒரு லட்ச ரூபாய் அபராதம் என்றாலும், பத்து ரூபாய் அபராதம் என்றாலும், வேறுபாடு கிடையாது. தாங்கள் புலவர்கள், அது கவர்வந்தான் என்று சொல்லும் போது, எனக்கு ரொம்ப தர்ம சங்கடமாக இருக்கிறது. நான் தமிழ்ப் புலவன் இல்லை; எனக்குத் தமிழும் தெரியாது, என் தாய் பாஷை கன்னடம்.....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நிதி அமைச்சர் அப்படிச் சொல்லவில்லை. அப்படியே இருந்தாலும், மாலை நேரத்தில் தெருக்கோடியில் நிற்கிறோம் பேசுகிறோம் என்பதால் அதைப் பெருமையாகக் கூட எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

1969 மார்ச் 22]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நீங்கள் வேண்டுமானால் அப்படி எடுத்துக் கொள்ளலாம், நான் அப்படி நிற்கவில்லை.

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சாதாரணமாக அமைச்சர் பதில் சொன்னதுதற்குப் பின்னால்தான் விளக்கங்கள், பர்சனல் எக்ஸ்பளேனேஷன்கள் போன்றவைகள் சொல்லலாம் என்று சபையிலே வழக்கம் இருக்கிறது. ஆனால், எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், ஓயாமல் அமைச்சர் பேசும்போது குறிக்கிட்டுக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். அதன் விளைவாக அதிகமாக நேரம் ஆகிவிடுகிறது. மணியாகிறது. அதே போல் மீதியுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும் குறுக்கிட்டுக் கேள்விகள் கேட்க உரிமையுண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். வர வர பழங்கால மரபுகள் ஒவ்வொன்றாகப் போய்க் கொண்டே இருக்கிறது. அவர்கள் போல ஒவ்வொருவரும், எழுந்து எழுந்து குறுக்கிடுவது என்று ஆரம்பித்துவிட்டால், சபை நடக்குமா என்ற சந்தேகம் வருகிறது. ஆகவே, இதிலே தங்களுடைய தீர்ப்பை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும் போது, தெளிவு பெற இறுதியில்தான் கேள்விகள் கேட்கவேண்டும். ஆனாலும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில், நம்முடைய சட்டமன்றத்தின் விதி முறைகளில் அப்படி உரிமை அளிக்கப்படவில்லை என்றாலும், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு மதிப்பு அளித்து, அவர்கள் விளக்கங்கள் பெறுவதற்கு மன்றத்திலே வெகு நாட்களாக இடமளித்து வந்திருக்கிறோம். எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் அப்படிக் கொடுத்துவிடுவது முறையாக இருக்காது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, உணவி விரந்து பாலுக்கு வருகிறேன். (குறுக்கீடு) எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குப் பால் கொடுக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

நகரத்தில், 1966-67-ல் 23,250 ஆக இருந்து, 28,200 ஆக அடுத்த ஆண்டில் வாடிக்கைக்காரர்களுடைய எண்ணிக்கை பெருகியிருக்கிறது. 1968-69-ல் 44,000 ஆக உயர்ந்துள்ளது. விற்பனையை எடுத்துக் கொண்டால், கூடுதலாகியிருக்கிறது. 1966-67-ல் 24,000 லிட்டரிலிருந்து 1967-68-ல் 33,000 லிட்டராக 1968-69-ல் 41,000 லிட்டராக உயர்ந்திருக்கிறது. இந்தக் கணக்கை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், 1966-67-ஐக் காட்டிலும், 90 சதவிகிதம் வாடிக்கைக்காரர்களும், 70 சதவிகிதம் பால் விநியோகமும் எண்ணிக்கையில் உயர்ந்திருக்கிறது. 1968 ஏப்ரல் மாதத்தில் பால் விநியோகச் சீட்டுக்காக 18,000 பேர்கள் காத்திருந்தார்கள். அது இப்பொழுது கணிசமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1967-68-ல் இந்த பால் விநியோகத்தின் மூலமாக அரசுக்கு ரூ. 37,980 லாபம் கிடைத்திருக்கிறது.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசுகையில் வட சென்னையிலே நிறைய பால் பூத்துகள் திறக்கப்படவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். இது வரையில் சென்னை நகரில் 121 பால் விற்பனை நிலையங்கள் இருக்கின்றன. எண்ணிக்கையை நாம் 175 ஆக உயர்த்த இருக்கிறோம். 54 பால் பூத்துகள் கூடுதலாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன. வட சென்னையில் எந்தெந்தப் பகுதிக்கு அவை வேண்டுமென்று கோரி விண்ணப்பம் வந்தால் 54-ல் பெருவாரியான பூத்துகளை வட சென்னையிலே வைக்கிறோம் என்று உறுப்பினருக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். 50 ஆயிரம் லிட்டர் பால் வரை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்து இருக்கிறோம். ஏழை மக்கள் வாங்கி உபயோகிக்கக்கூடிய நிலையில் ஒரு லிட்டர் பால் 72 பைசா என்ற விலையில் வழங்கக்கூடிய சூழ்நிலையை நாம் உருவாக்கியிருக்கிறோம்.

[திரு எ. கோவிந்தசாமி]

[1969 மார்ச் 22]

அடுத்தபடியாக, அயனுவரத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இதில் இரண்டு விதமான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது இருக்கும் உறுப்பினர்களே இன்னும் இரண்டு மாத காலம் நீடிக்க வேண்டுமென்பது ஒன்று. மறு தேர்தல் நடத்தப்பட வேண்டுமென்பது மற்றொன்று. அரசாங்கம் இது விஷயத்தில் சீக்கிரமாக முடிவு எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நண்பர் திரு கே. வினாயகம் அவர்கள், அந்தக் குறையை நீக்கப்படுகிற சூழ்நிலை விரைவிலே உண்டாகும் என்பதை காத்திருந்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மதுரை பால் பண்ணையைப் போய்ப் பார்த்ததாகவும், அங்கு ஒரு யோசனை சொல்லி வந்ததாகவும் சொன்னார்கள். விரைவில் “மிலக் பவுடர் பிளாண்ட்” ஒன்று 28 லட்சம் ரூபாய் செலவில் நிறுவ இருக்கிறோம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிற சூழ்நிலையும் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நிம்புகிறேன். இந்தச் செய்தியைக் கேட்ட பிறகாவது அவருக்குக் கொஞ்சம் சூடு தனியும் என்று நினைக்கிறேன். மதுரைக்குப் போய் பார்த்து வந்ததைப் போல அவர் மாதவரத்திலுள்ள பண்ணைக்கும் போய்ப் பார்க்க வேண்டும். மாதவரத்திலிருந்து வருகின்ற பால், தண்ணீர் கலக்கப்பாடும் வருகின்றது என்பதை அவர் பார்க்க வேண்டும். இடையிலே தவறுகள் வந்தால் அவை களைந்தெறியப்படும். தவறு செய்பவர்களைப் பிடித்துக் கொடுத்தால் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்காக உயர்மட்ட அதிகாரிகள் நான்கு பேர்களைக் கொண்ட குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தவறு செய்பவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்குவதற்கும் அவர்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. வினாயகம் அவர்கள் மாடுகளின் எண்ணிக்கை குறைந்து விட்டதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். வெக்கை நோய் ஏற்பட்ட காரணத்தினால் மாடுகளின் உரிமையாளர்கள் மாடுகளைத் திரும்ப எடுத்துக்கொண்டு போய் விட்டார்கள். ஒரு மாட்டிற்கு 13 பைசா சப்ஸிடி கொடுக்கிறார்கள். முன்பு இருந்ததை விட 2 பைசா குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக 44,101 ரூபாய் செலவு ஏற்பட்டு, வசதி செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு லிட்டருக்கு 2 காசு போனால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தீவனத்திற்காக 52 ஆயிரம் ரூபாய் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. உலக உணவுத்திட்டத்தின் கீழ் நமக்கு வேண்டிய மக்காச் சோளத்தைக் கொடுத்து, மாட்டுக்குத் தீவனம் வழங்கக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. குறிப்பாக பால் பெருக்கும் திட்டத்தை அதிகரிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஏதாவது கொஞ்சம் கஷ்டம் இருந்தாலும் அதைத் தவிர்க்க முடியும் என்ற அளவிலே செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மதுரையிலே பால் பண்ணைத் திட்டத்தை ஆரம்பித்தபொழுது நஷ்டம்தான் வந்தது. ஆரம்பத்திலே நஷ்டம் இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியபடி 50 ஆயிரம் லிட்டர் கெப்பாசிடி கொண்ட ஒரு பால் பவுடர் பிளாண்ட் நிறுவத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் அந்தப் பாலைப் பெரிதும் ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலை இருந்து வருகிறது. ஆகவே தான், அந்தப் பாலையும் சென்னைக்குக் கொண்டுவருகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதை யெல்லாம் பால் பவுடர் பிளாண்ட் திட்டத்திலே போட இருக்கிறோம். பால் எல்லா மக்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் இந்தத் திட்டம் அமலாக்கப்படுகிறது.

மதுரைப் பண்ணையில் பாலிலிருந்து வெண்ணை, நெய் முதலியன தயாரிக்கப்படுகின்றன. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கொண்டுவந்த வெட்டுத் தீர்மானத்திற்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் சொல்லியிருக்கிறேன். சென்னையில் குறிப்பாக வட சென்னையில் பால் விற்பனை நிலையங்களின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டதைக் கருத்திலே

1969 மார்ச் 22]

[திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

கொண்டிருக்கிறேன். மேலும், வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருந்த உறுப்பினர்கள் இந்த அவையில் இல்லாமல் போய் விட்டிருக்கலாம். அவர்கள் வெளியே போய்விட்டாலும், அவர்களுடைய கருத்துக்களை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்படும். பேசிய எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் வேண்டிய பதில்கள் விரைவில் அளிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திரு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கடத்தல் இருப்பைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 2,096 குவிண்டால் அரிசி கடத்தியிருக்கிறார்கள். கடத்தல்பற்றி உடனுக்குடன் தகவல் தெரிவித்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு செஞ்சி முனுசாமி அவர்கள் ரிவிஷன் பெடிஷன் போடுவதைப் பற்றி நீதிமன்றம் தீர்ப்பு அளித்ததைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அரிசி ஆலை உத்தரவுகள் போரில் ரிவிஷன் பெடிஷன் பரிசீலிக்கக்கூடாதென்று நீதிமன்றம் உத்தரவு இடவில்லை யென்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இதுவரையில் 2 ஏக்கர் வரையிலும் கொள்முதலிலிருந்து விலக்கு அளித்ததை 3 ஏக்கர் வரை விதிவிலக்கு அளிக்க முடியுமா என்று கேட்பார்கள். 1966-க்கு முன்னாலே கொள்முதல் விஷயத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்தபொழுது ஒரு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களைத் திலும் கொள்முதல் செய்தார்கள். காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஒரு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்கும் விதிவிலக்கு அளிக்கவில்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே 10 ஏக்கருக்கு மேலே வைத்திருப்பவர்களிடம்தான் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படி விலக்கு அளித்தால் கொள்முதல் 5 லட்சம் டன்தான் தேறும். மேலும் கூலிக்கு நெல், சாப்பாட்டிற்கு நெல் என்று பிரித்துவிட்டால் மீதம் இருப்பதைத் தான் கொள்முதலுக்குக் கொடுக்க முடியும். பத்து ஏக்கர் என்று கணக்குப் பார்த்தால் அதிக பட்சம் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் குறுகி விடுவார்கள். நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதன் காரணத்தால் ஒருவரிடம் 36 ஏக்கர் இருந்தால் அவன் தன்னுடைய பிள்ளைகள் நாளுக்கு பேருக்கும் தலைக்கு 9 ஏக்கர் என்று பிரித்துக் கொடுத்து விடுவான். அப்படி நிலம் பிரிக்கப்பட்ட பிறகு ஒருவர்கூட நெல் கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுவோம். பத்து ஏக்கர் என்று சொல்லும்போது மிகுந்த உற்சாகமாக இருக்கும். அது சாத்தியக்கூறாக இருக்குமா என்பதைப் பார்த்து வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால் பத்து ஏக்கர் என்று சொல்வது சாத்தியக்கூறாக இல்லாத காரணத்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திரு வெங்கடசாமி அவர்கள் பேசும்போது சர்க்கரை கிராமப் பகுதிகளில் விற்கும் விலைக்கும் நகரக் பகுதிகளில் விற்கும் விலைக்கும் வித்தியாசம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். சர்க்கரையினுடைய விலை ரூ. 1.75 என்றுதான் விற்கப்படுகிறது. அந்த அளவிலே மத்திய அரசாங்கம் சர்க்கரையினுடைய விலையை ஏற்றியது. சுமார் 8 மாத காலம் குறைந்த விலையில் கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருந்ததைப் பார்த்தோம். அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம்தான் ஏற்பட்டது. மத்திய அரசாங்கத்தின் விலையேற்றத்தின் காரணமாக இப்பொழுது ரூபாய் 1.75க்கு சர்க்கரை எங்கும் ஒரே மாதிரியாக விற்கப்படுகிறது.

சட்டபூர்வமான ரேஷன் கேள்விக்குறியாக இருக்கிறதென்று திரு வண்ணாமலை உறுப்பினர் சொன்னார்கள். எல்லோருக்கும் உணவு வழங்க சாத்தியக்கூறு இருக்கிறது, தொடர்ந்து நாட்டிலேயும் நம்பிக்கை இருக்கிறது. வாங்கிச் சாப்பிடக்கூடியவர்களுக்கும் அந்த நம்பிக்கை இருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்ததுபோல, உற்பத்தி பெருகுகின்ற நேரத்திலே விலைவாசியும் இறங்கும், அப்போது படி அரிசித் திட்டத்தை, விலையைக் கொஞ்சம் குறைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற நிலைமை வரலாம். அப்போது படி அரிசித் திட்டத்தை எல்லா இடங்களுக்கும் விநியோகிக்க

[திரு எ கோவிந்தசாமி]

[1969 மார்ச் 22]

கூடிய நிலைமை ஏற்படலால். குடும்பக் கார்டில் அளவைக் குறைக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். வெளிமார்க்கெட்டில் தாராளமாகக் கிடைக்கிற நேரத்தில்தான் அளவைக் குறைக்கிறோம். தட்டுப்பாடு இருக்கிற நேரத்தில் கூடுதலாக மக்களுக்கு வழங்குகிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து திரு கருப்பையா பேசுகின்றபோது கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக வழங்கப்படுகிற பாலில் பால் பவுடர் கலப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்த மாதிரி கிடையாது. அப்படி யாராவது ஒருவர் இருவர் செய்தால் அதை உடனே அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் கண்டிப்பாக அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும்.

திரு கரியமாணிக்க அம்பலம் பேசுகின்றபோது ஹாஸ்டலில் சப்ளை செய்யப்படுகிற பாலில் தண்ணீர் கலக்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி சப்ளை செய்கிறவர் எதாவது தவறு செய்தால் எல்லாமே தண்ணீர் பால் என்று சொல்ல முடியாது. அதிக லாபம் பெறும் நப்பாசையால் ஒருவர் இருவர் தவறு இழைத்துவிடலாம். அந்தமாதிரி அவர் சந்தேகப்படுகிறபோது உடனே அந்தப்பாலே உபயோகிக்காமல், அதுபற்றி அதிகாரிகளுக்குப் புகார் கொடுத்தால் அதை உடனே சோதனை செய்து தவறு இருந்தால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம். அவரே புகார் கொடுக்கவில்லை யென்றால் மக்கள் நிலை என்ன ஆவது? ஆகவே அரசாங்கத்திற்கு உதவியாக இனி அப்படிச் சந்தேகம் தோன்றினால் உடனே அதைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாடுகள் வாங்குவதற்கு கடன் வசதி அளிக்கவேண்டுமென்று திரு எம்.ஆர்.கண்ணன் சொன்னார்கள். மாடுகள் வாங்க 28 லட்சம் கடன் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கால்நடை வளர்ச்சிக்கு தரமான தீவனம் அளிக்க நியாயமான விலையில் வழங்க முயற்சி எடுத்து வருகிறோம்.

புதுக் காட்டுகள் வழங்குகின்ற நேரத்தில் போலிக் காட்டுகளைக் கண்டு பிடிக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது. வேண்டுமென்றே சிலபேர்கள் இந்தத் தவறான காரியத்தைச் செய்கிறார்கள். இதன்காரணமாக நெருக்கடி உண்டாகவும் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்படவும் சூழ்நிலை ஏற்படும். அதுமட்டுமன்றி நியாயமான பேர்களுக்கு ரேஷன் வழங்குவதில் தடை ஏற்படும். வெளி மாவட்டங்களிலிருந்து திடீரென்று வரக்கிறார்கள். வருகிறவர்கள் “காட்டு கொடு” என்கிறார்கள். வீட்டு விலாசம் இல்லாதவர்களுக்குக் கூட, நடைபாதையில் வசிப்பவர்கள், பெருங் கட்டிடத்திற்கு அருகில் இருப்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும், நேரில் நாங்கள் வந்து பார்த்து காட்டு கொடுக்கிறோம்” என்று அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப் போய் பார்த்துதான் கொடுக்கிறார்கள். இவர்கள் அப்படி ஓரிடத்தில் இருந்து பெறுவதில்லை. இதனால் அரசாங்கத்திற்குக் கொஞ்சம் கெட்ட பெயர் வந்தாலும் கூட, போலிக் காட்டுகளை அரசாங்கம் அனுமதிக்காது. போலிக் காட்டுகளைக் கண்டுபிடிக்கும். கோவையிலும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். மற்ற மாவட்டங்களிலும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

காரணம், நியாயமாக வழங்கப்பட வேண்டியவர்களுக்கு அரிசி கிடைக்க ஓர் உத்தரவாதமாக இருக்க வேண்டிய காரணத்தினால்தான் இது பற்றிக் கவனிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

திரு ஆதிமூலம் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, கடையில் கோவில் நிர்வாகியை ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் தாக்கிவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். அதுபற்றி விசாரித்ததில் கோவில் நிர்வாகிதான் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரைத் தாக்கியிருப்பதாக மாவட்ட கலெக்டரிடமிருந்து செய்தி வந்திருக்கிறது. அவர் சொன்ன செய்தி சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1969 மார்ச் 22]

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : எனக்கு ஒரு தந்தி வந்தது. தந்தி கிடைத்த ஏழெட்டு நாட்கள் நானே வைத்திருந்தேன். அதற்குப் பிறகு தான் முதல் அமைச்சரிடம் கொடுத்தேன். அந்தத் தந்தியில் உள்ள வாசகம், கோவில் நிர்வாகியை ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் தாக்கீவிட்டார் என்பதுதான். இரண்டொரு நாட்கள் முன்பு இதுபற்றி நானே விசாரித்ததில் இரண்டு பேர்களும் அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், கோவில் நிர்வாகி தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ் அதிகாரிகள், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டருக்கு உதவியாக அக்கிரமம் செய்கிறார்கள். கோவில் நிர்வாகியை அடித்தது ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர். இதைப் பற்றிச் செய்யத் தயாராய் இருக்கிறேன். விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இப்போது சொன்ன வாசகம் தந்தியில் இருந்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் கோவில் அதிகாரியைத் தாக்கீஸ் என்னார்கள். இப்போது இரண்டு பேரும் அடித்துக் கொண்டார்கள் என்கிறார். இந்தப் புகாரை முதல் அமைச்சரிடம் கொடுத்தவுடன் அவர் அதை என்னிடம் கொடுத்து விசாரிக்கச் சொன்னார். நான் விசாரித்ததில் கோவில் அதிகாரி தான் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரைத் தாக்கியதாகத் தெரிகிறது. ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் தான் கொள்முதல் செய்யப் போகிறார். நெல்லை வைத்திருப்பவர் தாக்கியிருக்கிறார். எப்படியும் இதைப்பற்றி மேலும் முழுமையாக விசாரித்து திரு. ஆதிமூலம் அவர்களுக்கு நான் விவரம் அளிக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : கொள்முதல் விஷயமாக இந்த அவையில் உள்ள 235 பேர்களில் அடிக்கடி சொல்வது நான் தான். புகார் சொல்கிற முறையில் ஒருவிதமாகப் பதில் சொல்லிவிடுகிறார்கள். மந்திரி சொல்லும் போது ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைவாக உள்ளவர்களிடம் கொள்முதல் செய்வ தில்லை என்றார். எங்கள் ஜில்லாவில் நான் விசாரித்து 500 பேர்களுக்கு மேல் ஒரு ஏக்கருக்கு உட்பட்டவர்களிடமும் கடுமையான முறையில் கொள் முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஆதாரத்துடன் நிரூபிக்கிறேன். இல்லை என்றால் என்னுடைய எம்.எல்.ஏ. பதவியையே ராஜினாமாச் செய்துவிடுகிறேன். அப்படி நிரூபிக்கப்பட்டால் இவர்கள் ராஜினாமா செய்ய வேண்டாம். செய்ய வேண்டுமென்று கூடக் கேட்கவில்லை. அப்படித் தவறாக நடந்துகொள்கிற அதிகாரிகளின்மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள் கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : குற்றவாளிகளுக்கு வாதாட மாண்பு மிகு உறுப்பினர் வரமாட்டாரா என்று கேட்கிறேன். அவர்கள் சொன்னது தவறு என்று நிரூபிக்கப்பட்டால் அந்தக் குற்றவாளிகளுக்காக வாதிட வராமல் இருப்பாரா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : திரு. ஆதிமூலம் அவர்கள் எந்த காரணத்தை முன்னிட்டும் ராஜினாமாச் செய்யவேண்டாம். எங்களுக்குச் சோர்வு ஏற்படுகிறபோது அவர்கள் தான் உற்சாகம் தந்து கொண்டிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. பேரவைத்தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் அவர் சொன்னதை அவ்வளவு சீரியதாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். திரு. ஆதிமூலம் அவர் சொல்கிற வழக்கப்படி சொன்னார்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : 1957-இல் இருந்து அவரோடு நானும் உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறேன். அவர் சொல்வதைத் தவறாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அலட்சியமாகவும் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டேன். ஒன்றை மட்டும் சொல்கிறேன். ஒருமுறை ஒன்றை சொல்லிவிட்டு இரண்டாவ தாகத்திருத்திக் கொள்கிற முறை வழக்கமாக இந்த அவையில் இருக்கின்றது. இப்பொழுது கூட ஆயிரக்கணக்கானவர்களைக் காட்டமுடியும் என்ற அவர்கள் சொன்னார்கள் . . .

[1969 மார்ச் 22]

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : ஆயிரம் பேர்களைக் காண்பிக்கிறேன். அப்படி காட்டாவிட்டால் என்னுடைய பதவியை ராஜினாமாச் செய்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.) நான் பதவியை ராஜினாமாச் செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன். நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் என்று சொல்லுங்கள் (மணியடிக்கப்பட்டது.) . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஆதிமூலம் அவர்கள் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் நீண்டகாலமாக இருந்திருக்கிறார்கள். எப்படிப்பேசவேண்டுமென்ற மரபெல்லாம் இருக்கிறது. எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பொருள் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் பெற்றதாக இருந்தாலும் நாம் உணர்ச்சி வசப்படக் கூடாது. இது எல்லாம் திரு. ஆதிமூலம் அவர்களுக்கு நான் எடுத்துச் சொல்லத் தேவையில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கடைசியாக, கட்சிமாச்சரியம் இல்லாமல் இதை தேசியப் பிரச்சனையாக எடுத்துக் கொண்டு அனைவருடைய ஒத்துழைப்புடன் இதை நிறைவேற்ற முடியும் என்ற நம்பிக்கையோடு இருக்கிற காரணத்தாலே அனைவருடைய ஒத்துழைப்பையும் கொண்டு, மக்களுடைய இந்த முக்கியமான பிரச்சனையிலே கவனம் செலுத்தி வருகிறார் என்ற முறையிலே அவர்கள் வெட்டுப் பிரேரணைகளை யெல்லாம் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் அவர்கள் எல்லாம் எனக்கு ஆதரவு தருகின்ற முறையிலே அவர்களுடைய நல்ல எண்ணத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்ற முறையிலே திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : இந்தப் பால் பண்ணையைப் பொறுத்தவரையில் லாபம் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். செலவுகள் எல்லாம் பல ஹெக்டேரின் கீழே வருகின்ற நிலைமை சென்ற ஆண்டு இருந்தது. “வெட்டனரி டாக்டர்ஸ்”, டீபெட்டி ரிஜிஸ்திரார் ஃபார் கோவாப்ரீடிஸ் சொசைட்டி” என்று பல்வேறு வகையிலே இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு ஆகின்ற செலவுகள் அந்த இலாகாவிலிருந்து பிரித்து இன்னொரு இலாகாவிற்கு மாற்றிவிட்டதனால்தான் இந்த லாபம் வந்திருக்கிறதா அல்லது ஊழல்களைக் கண்டுபிடித்து அதைச் செம்மைப்படுத்திச் சீர்படுத்தியதால் இந்த லாபம் வந்திருக்கிறதா அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அக்கவுண்டெண்ட்ஜெனரல் எந்த முறையிலே கணக்கை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்களோ அந்த முறையிலேதான் மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. லாபக் கணக்குக் காட்டவேண்டுமென்று மில்க் கமிஷனருக்குச் சொல்லி லாபக் கணக்கைக் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம். இது முறைப்படிதான் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அக்கவுண்டெண்ட்-ஜெனரல், கணக்கு எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னாரோ, அந்த முறையில்தான் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(டாக்டர் எச்.வி. ஹாண்டே எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு திரு. பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் கேட்டதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொல்லிவிட்டார்களே.

DR. H.V. HANDE : On a matter of personal explanation, Sir, I have never imputed motives. I am far from it. The Hon. Minister has not answered my question. What I want to know is whether this profit has been discovered as result of change of ‘heads’ or as a result of toning up of the administration. Will the Hon. Minister say that it is due to change of “heads”, as suggested by the Accountant General? That is the clarification I want,

1969 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: எந்த முறையிலே இருந்தாலும் லாபம் லாபம்தான். வேறு இலாகாவிலே மாற்றி எழுதி நஷ்டத்தை மறைத்து விட்டார்கள் என்று அதற்குப் பொருளாகாது. தவறுகள் கணக்கு எழுதுவதிலே வேறு இலாகாவிலே கூட ஏற்படுகின்றன. இந்த மாதவரம் பால்பண்ணையைப் பொறுத்தவரையிலே லாபம் வந்திருக்கிறது. அதிலே அதுவும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். இலாக்காக்கவாலே தவறு இருக்கும். ஆனால், இந்த இலாகாவைப் பொறுத்தவரையிலே அதுவே ஒட்டுமொத்தமாகக் காரணமாகச் சொல்லிவிட முடியாது. அதுவும் இருக்கக்கூடும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இத்துடன் மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதம் முடிவுற்றது.

(திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்படியே எழுந்துகொண்டிருந்தால் முடிவு இருக்காது. நேரம் ஆகிறது. எனவே இத்துடன் விவாதம் முடிவுற்றது. மானியக்கோரிக்கை எண் 8-அ—பால்வழங்குத் திட்டங்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் மீது வக்கெடுப்பு.

டாக்டர் எச்.வி. ஹாண்டே, திரு சோ. அழகர்சாமி இவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகின்றன.

திரு ஜே. ஜேம்ஸ், திரு பி. வேலுசாமி ஆகியவர்கள் இருக்கையில் இல்லையாதலால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெறப்படனவாகக் கருதப்படும்.

பேரவையின் முன் உள்ள கேள்வி:

“கோரிக்கை எண் 8அ—பால்வழங்கு திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,51,71,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, மானியக் கோரிக்கை எண் 46—அரசு வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு (உணவு).

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு சோ. அழகர்சாமி திரு என். சங்கரய்யா இவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகின்றன.

திரு டி. மார்டின் திரு பி. வேலுசாமி ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லையாதலால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெறப்பட்டனவாகக் கருதப்படும்.

பேரவையின் முன் உள்ள கேள்வி:

கோரிக்கை எண் 46—அரசு வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு (உணவு) என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,14,36,48,800-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவில் முடிவுற்று, மீண்டும் 24—3—1969 அன்று திங்கட்கிழமை காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.